

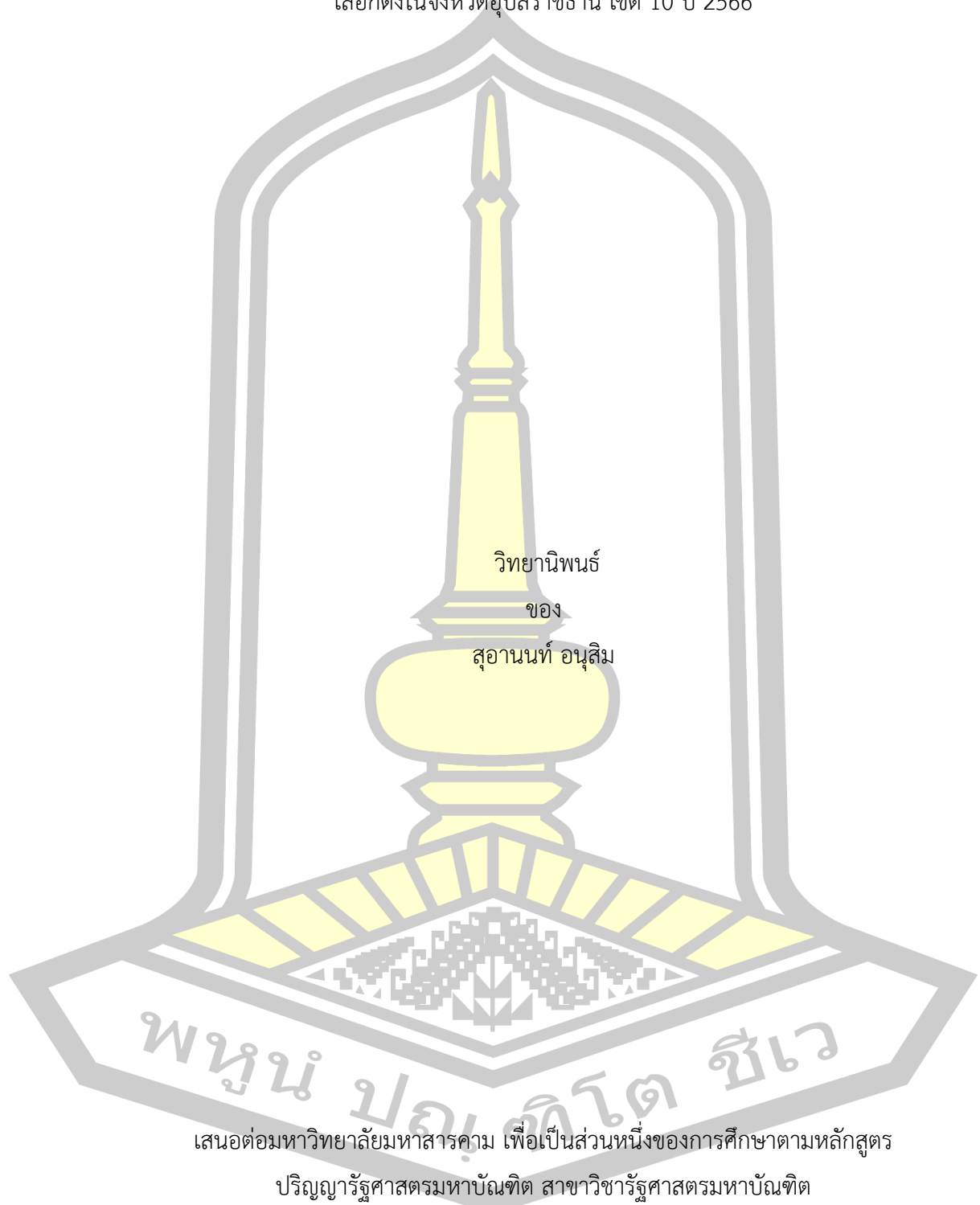
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ กรณีศึกษาการ
เลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566

วิทยานิพนธ์
ของ
สุอานนท์ อนุสิม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต
พฤษภาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ กรณีศึกษาการ
เลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566

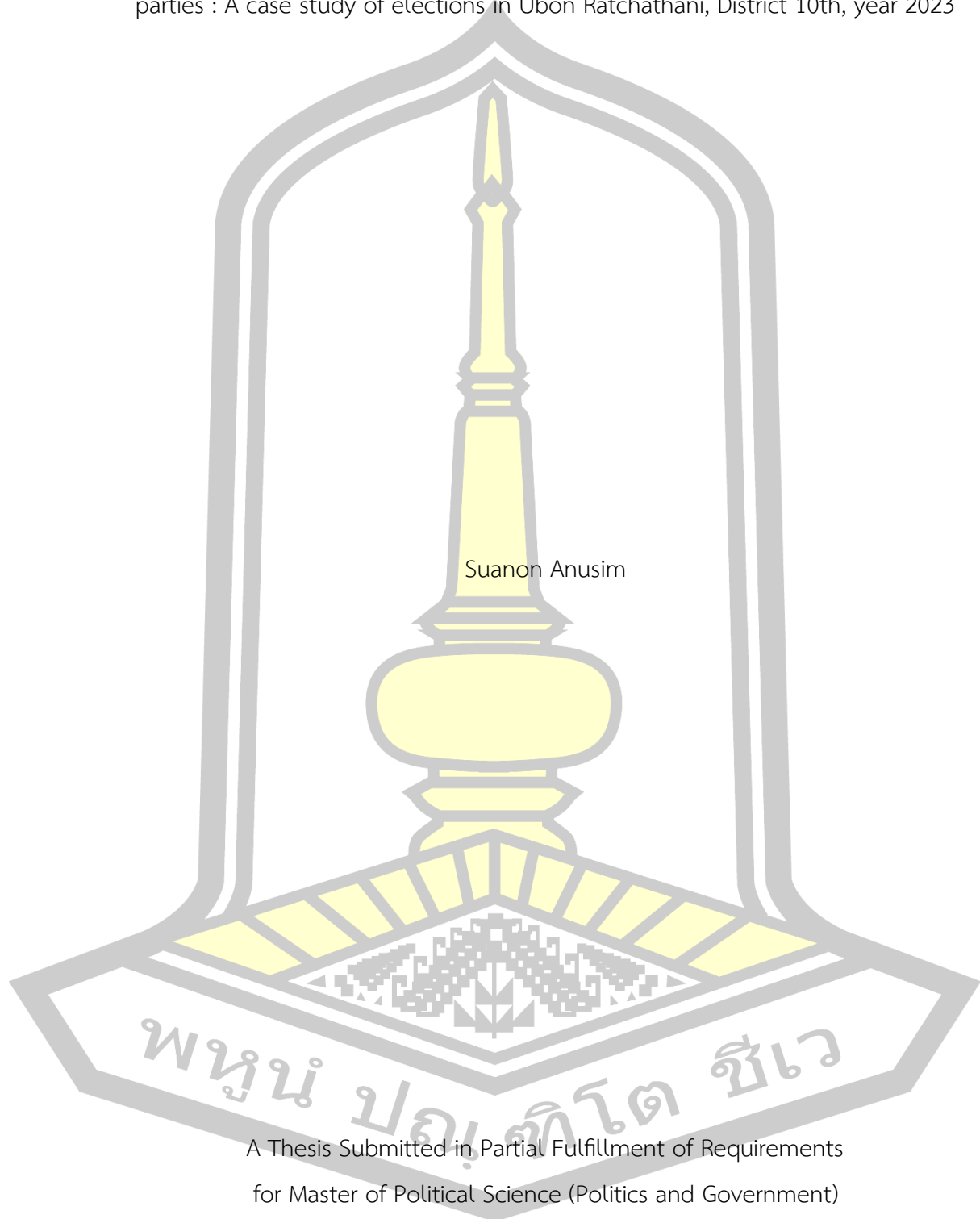

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

พฤษภาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Factors affecting the decision to elect members of the representative from emerging parties : A case study of elections in Ubon Ratchathani, District 10th, year 2023

Suanon Anusim

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Political Science (Politics and Government)

May 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายสุอานนท์ อนุสิม แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. วนิตา พรหมล้ำ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ดร. ชินวัตร เชื้อสระคู)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. จิตรลดา ไชยะ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. ภัคดี โพธิ์สิงห์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(ผศ. เจริญชัย จงสมชัย)

คณบดีวิทยาลัยการเมืองการปกครอง

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566		
ผู้วิจัย	สุอานนท์ อนุสิม		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ชินวัตร เชื้อสระคู		
ปริญญา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อำเภอโนนไย อำเภอทุ่งศรีอุดม อำเภอโนนขุ่น อำเภอสำโรง (ยกเว้นตำบลสำโรง ตำบลโคกก่อ และตำบลบอน) อำเภอเดชอุดม (เฉพาะตำบลทุ่งเทิง) ทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่มีการกำหนดคำถามในการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อดำเนินการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า อิทธิพลระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 ต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนกลุ่มตัวอย่าง เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) พบว่า โดยตัวแปรต้นที่มีอำนาจการทำนายที่ดีที่สุด คือ ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร โดยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.242 รองลงมาคือ ด้านกลยุทธ์การสร้างฐานนิยม ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.227 และน้อยที่สุด คือ ด้านพรรคการเมือง โดยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.053 โดยที่ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ 78 % ($\text{Adj } R^2 = .66$) ที่เหลือ

อีก 22 % คือ ปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้ศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ประชาชนกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นทิศทางเดียวกันว่า คุณสมบัติด้านผู้สมัคร และด้านกลยุทธ์การสร้างฐานนิยม เป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างประชาชนให้ความสนใจในตัวผู้สมัครพรรคเพื่อไทยรวมพลยังก่อนและในอดีตได้เห็นการเคลื่อนไหวของและท่านเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติในการได้รับตำแหน่งในครั้งนี้ จากความดีความชอบ การร่วมกิจกรรมต่างๆในชุมชน การให้ความสนับสนุนต่อประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10

คำสำคัญ : การตัดสินใจ, ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ, พรรคเกิดขึ้นใหม่

TITLE	Factors affecting the decision to elect members of the representative from emerging parties : A case study of elections in Ubon Ratchathani, District 10th, year 2023		
AUTHOR	Suanon Anusim		
ADVISORS	Chinnawat Chueasraku , Ph.D.		
DEGREE	Master of Political Science	MAJOR	Politics and Government
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

ABSTRACT

The research provided investigates the factors influencing the popularity of emerging political parties in Ubon Ratchathani Province, District 10, during the 2023 elections. The study combines both quantitative and qualitative methodologies to gather and analyze data.

Quantitative methods involved surveying 400 individuals from various districts and using statistical tools like SPSS to analyze the data. Qualitative methods involved interviewing 20 individuals using open-ended questions.

The findings suggest that factors such as the qualifications of the candidates and their strategies for building a voter base significantly influence election behavior. Specifically, the research found that applicant qualifications had the highest predictive power, followed by the strategy for creating a voter base, while the influence of the political party itself was comparatively lower. Moreover, the study indicates that 78% of the variation in election behavior towards emerging parties in District 10 can be explained by these factors. The remaining 22% may be attributed to other unexplored variables. Qualitative insights from citizen samples corroborated these findings, emphasizing the importance of candidate qualifications and community engagement in influencing voter decisions. The example of the Pheu

Tai Unity Party candidate illustrates how past actions, community involvement, and perceived qualifications played a significant role in garnering support.

Overall, this research provides valuable insights into the dynamics of emerging political parties in Ubon Ratchathani Province, District 10, shedding light on the factors that shape voter behavior and contribute to the success of such parties in elections.

Keyword : Decision making, Factors affecting decision making, New parties emerging

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้า ท่านได้ให้ความกรุณาแนะนำให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างมาก ตลอดจนเสียสละเวลาตรวจตราและแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ของเนื้อหาเพื่อเสริมสร้างวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์มากที่สุด ข้าพเจ้าจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้วยความเอาใจใส่และเมตตาเสมอมา และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่านที่เป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอด

ท้ายสุดนี้ข้าพเจ้าขอขอบส่วนดีและประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ก็ขอยกความดีให้แก่ทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้นและหากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว และขออภัยอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

สุอานนท์ อนุสิม

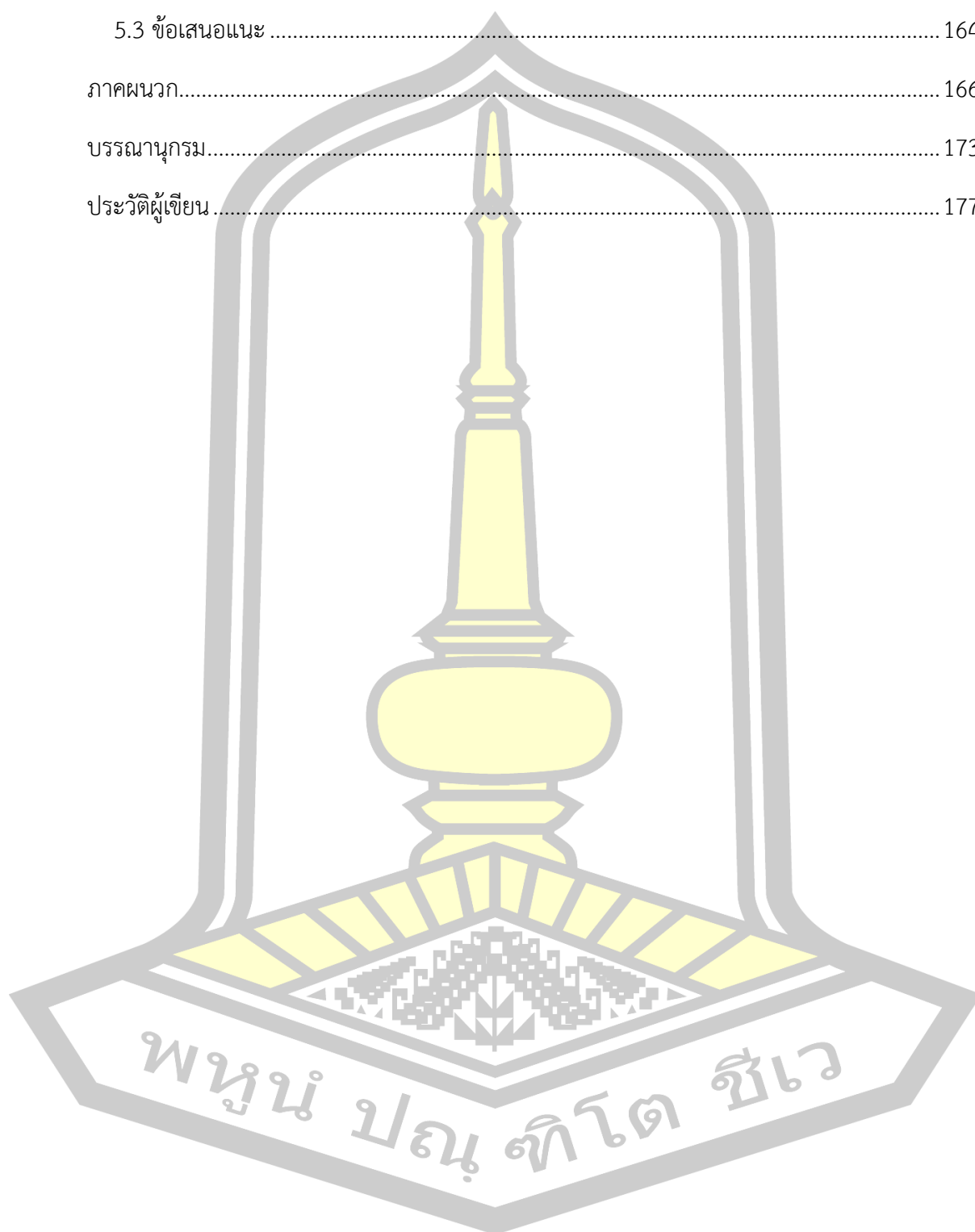

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ท
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์	5
1.3 คำถามวิจัย.....	5
1.4 ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำการเมืองระดับท้องถิ่น	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองระดับชาติ	24
2.4 ทฤษฎีระบบ.....	27

2.5 ทฤษฎีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	33
2.6 บริบทของจังหวัดอุบลราชธานี เขต10.....	41
2.7 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	43
2.8 กรอบแนวคิด	53
2.9 ตารางสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่อปัจจัยการเลือกพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นใหม่	54
บทที่ 3	125
วิธีการดำเนินงาน	125
3.1 วิธีการดำเนินงาน	126
3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	127
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	128
3.4 สมการที่ใช้ในการวิจัย	129
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	130
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	131
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	132
บทที่ 4	134
การวิเคราะห์ข้อมูล	134
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	134
4.2 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	138
4.3 กลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่.....	143
4. 4 การพิสูจน์ตามวัตถุประสงค์.....	143
4.5 ผลจากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์	146
บทที่ 5	157
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	157
5.1 สรุปผลการวิจัย	157

5.2 อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์	161
5.3 ข้อเสนอแนะ	164
ภาคผนวก.....	166
บรรณานุกรม.....	173
ประวัติผู้เขียน	177

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่อปัจจัยการเลือกพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นใหม่..	54
ตารางที่ 2 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี..	127
ตารางที่ 3 จำนวนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดอุบลราชธานี เขต10	129
ตารางที่ 4 ตารางเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์	133
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ ...	134
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ ...	135
ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านสถานภาพ	135
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอาชีพ	136
ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านรายได้ต่อเดือน	137
ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา	137
ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านพรรคที่เลือก	138
ตารางที่ 12 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566	139
ตารางที่ 13 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566	140
ตารางที่ 14 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566	141
ตารางที่ 15 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566	142

ตารางที่ 16 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรค
จัดตั้งใหม่ 143

ตารางที่ 17 วิเคราะห์อิทธิพลระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง
ของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ 144

ตารางที่ 18 วิเคราะห์อิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของ
ประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่..... 145

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปภาพที่ 1 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ Brain McNair (2015) 39

รูปภาพที่ 2 กรอบแนวคิดเรื่องปัจจัยและเหตุผลของประชาชนต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566 53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพื้นฐานของการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ถือเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่ให้การศึกษาฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยกับประชาชนโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกิจของท้องถิ่นและเกิดความสำนึกในสิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีต่อชุมชนหน้าที่พลเมือง อันจะนำไปสู่การปกครองในตนเองในที่สุด จึงกล่าวได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองของประชาชนเข้าไปทำหน้าที่ในองค์กร ที่เรียกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะทำภารกิจเพื่อตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงตามเป้าหมาย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากที่สุด (โกวิทย์ พวงงาม:2547) ประเทศไทยถือเป็นรัฐเดี่ยวที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยระบบรัฐสภา ซึ่งอำนาจบริหารอยู่กับรัฐบาลที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้า พระมหากษัตริย์เป็นประมุขแห่งรัฐ และรัฐสภาที่แบ่งเป็นสองสภา คือสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยมีระบบการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตคะแนนสูงสุด ระบบการเมืองไทยอยู่กึ่งกลางระหว่างรัฐบาลผสมและรัฐบาลฝ่ายข้างน้อย และมีประวัติการเกิดรัฐประหารและการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญมากมายในประวัติศาสตร์ ทั้งนี้ ในปี 2561 มีการจัดตั้งคณะกรรมการรัฐประหารโดยกองทัพ ซึ่งทำให้ประเทศไทยกลายเป็น "กึ่งอำนาจนิยม" โดยพระมหากษัตริย์ยังคงมีบทบาทและส่วนแบ่งในการเมืองอยู่ในทางพฤตินัย และการเมืองไทยยังมีหลายพรรคการเมืองที่มีอิทธิพลซึ่งส่งผลให้การเมืองเป็นระบบหลายพรรค

ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครองครั้งสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตั้งแต่ พ.ศ.2475 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 อันมีภูมิหลังและเป้าหมายหลักเพื่อการปฏิรูปการเมืองการปกครองให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี มุ่งให้เป็นรัฐธรรมนูญที่คืนอำนาจกลับสู่ประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางทุกขั้นตอน การที่ประเทศไทยมีการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งถือเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนนั้น ประชาชนทั่วไปจะมีบทบาทในฐานะผู้ที่มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในกิจกรรม

ต่าง ๆ ของประเทศ เพราะระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นระบอบการเมืองการปกครองรูปแบบหนึ่งที่รัฐบาลซึ่งรับผิดชอบและสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน แต่ระบอบประชาธิปไตยจะมีความสมบูรณ์ได้นั้น ประชาชนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างดี (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ 2550 :10) และที่สำคัญคือประชาชนจะต้องเป็นมีส่วนร่วมในทางการเมืองเพราะการเมืองในระบอบประชาธิปไตยนั้นถือว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นลักษณะสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนาขึ้นได้ ในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศโดยผ่านทางสภาผู้แทนราษฎร การที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมีคุณภาพมีความสามารถ และทำหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ จำเป็นต้องมีสถาบันทางการเมืองที่คอยประสานผลประโยชน์และกลั่นกรองความคิดเห็นความต้องการของประชาชนและคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอให้ประชาชนเลือกเข้าไปทำหน้าที่ สถาบันที่ทำหน้าที่ดังกล่าวก็คือ พรรคการเมือง ซึ่งถือเป็นสถาบันที่มีความสำคัญอย่างมากในการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบรัฐสภา เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการต่อสู้ทางการเมืองเพื่อเลือกกลุ่มหรือคณะบุคคลเข้ามาเป็นรัฐบาลโดยยึดหลักเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ พรรคการเมืองเป็นผลสืบเนื่องมาจากเสรีภาพและความเสมอภาคในการต่อรองผลประโยชน์ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด และในขณะเดียวกันก็พยายามที่จะเข้าไปเป็นรัฐบาลเพื่อใช้อำนาจในการปกครองตามนโยบายของพรรคการเมืองของตน (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ 2550 :17)

ภายหลังการรัฐประหารในปี 2557 รัฐบาลทหารคณะรักษาความสงบปลอดภัยแห่งชาติ (คสช.) เป็นผู้ปกครองและใช้อำนาจรัฐเปลี่ยนแปลงโครงการเมืองของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่มาจากการเลือกตั้งให้สอดคล้องกับการปกครองที่ทหารเป็นใหญ่ กล่าวคือ ทหารควบคุมสถาบันการเมืองที่สำคัญโดยแต่งตั้งบุคคลจากกองทัพเพื่อเข้าไปบริหารงานและควบคุมทิศทางการเมืองต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแนวทางการเมืองของรัฐบาล คสช. และถอนพลเรือนฝ่ายรัฐบาลเลือกตั้งออกจากตำแหน่งแทนที่ด้วยข้าราชการทหาร การเมืองที่ปกครองโดยทหารจึงเป็นการเมืองที่ทหารเป็นใหญ่ หรือที่เรียกว่าระบอบอำนาจนิยมโดยทหาร (ประจักษ์ ก้องกีรติ & วีระยุทธ กาญจน์ชูฉัตร, 2561) จนอาจกล่าวได้ว่า ระบอบการเมืองไทยภายหลังการรัฐประหาร ปี 2557 ทหารคือผู้มีบทบาทสำคัญทางการเมือง ไปจนถึงการเมืองในระดับท้องถิ่นที่ทหารเข้าไปเปลี่ยนแปลงให้เอื้อต่อการรวมศูนย์อำนาจการเมืองแบบเบ็ดเสร็จ

จากการเลือกตั้ง 2562 ที่ผ่านมา มีพรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งมากที่สุด ในประวัติศาสตร์การเลือกตั้งของไทย จำนวนกว่า 81 พรรค และมีผู้สมัครเลือกตั้งมากที่สุด ในประวัติศาสตร์การเมือง (BBC, 2019a) พรรคที่ชนะเลือกตั้งได้คะแนนระบบเขตมากเป็นอันดับหนึ่ง คือพรรคเพื่อไทย แต่ไม่สามารถเป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลเนื่องจากพรรคพลังประชารัฐอ้างเรื่อง ความชอบธรรมในคะแนนเสียงความนิยมเป็นอันดับหนึ่งเพื่อจัดตั้งรัฐบาล (หทัยกาญจน์ ตรีสุวรรณ, 2019) จนเริ่มมีพรรคการเมืองขนาดเล็กมีจำนวนที่นั่งตั้งแต่ 1-10 ที่นั่ง รวมกลุ่มสนับสนุนให้พรรค พลังประชารัฐจัดตั้งรัฐบาล (BBC, 2019b) พรรคเล็กสนับสนุนให้พรรคพลังประชารัฐจัดตั้งรัฐบาล จำนวนกว่า 19 พรรค (Matichon, 2566) จากปรากฏการณ์ดังกล่าวชี้ได้ว่า พรรคการเมืองขนาดเล็ก เป็นตัวแปรสำคัญที่สนับสนุนให้พรรคพลังประชารัฐจัดตั้งรัฐบาลได้สำเร็จ ในการเลือกตั้ง 2562

การเลือกตั้ง 2566 ว่าในบริบทการเมืองที่พรรคขนาดเล็กมีบทบาทในการจัดตั้งรัฐบาล ขณะเดียวกันพรรคเล็กหลายพรรคเมื่อเข้าไปทำหน้าที่ในสภาไม่ได้รักษาผลประโยชน์ของประชาชน และทำให้พื้นที่รัฐสภาเป็นพื้นที่การต่อรองผลประโยชน์ทางการเมืองของตนและพรรครัฐบาลในการเลือกตั้ง 2562 มี ส่วนการเลือกตั้งที่กำลังจะจัดขึ้นในปี 2566 พบว่า พรรคการเมืองขนาดเล็กยากที่จะชนะเลือกตั้งเนื่องจากบทบาทของพรรคเล็กปกป้องผลประโยชน์ของตนเองและละเลยการรักษา ผลประโยชน์ประชาชนในรัฐบาลพรรคพลังประชารัฐ ซึ่งทำให้ความนิยมต่อพรรคเล็กหลายพรรค ลดลง จนเป็นไปได้ยากที่จะชนะเลือกตั้ง พรรคการเมืองที่มีโอกาสชนะเลือกตั้งในระบบเขต คือพรรค การเมืองที่ฐานเสียงระบบเขตเป็นทุนเดิม กลุ่มการเมืองจัดตั้งพรรคลงสมัครรับเลือกตั้งหลายพรรค เช่น พรรครวมไทยสร้างชาติ ไทยสร้างไทย และพรรคเพื่อไทยรวมพลัง และแม้ว่าพรรคเหล่านี้เป็น พรรคที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ แต่มีลักษณะเด่นคือ ผู้สมัครในพรรคเป็นนักการเมือง หรือผู้ที่ป็นที่รู้จักอย่าง กว้างขวางของผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งในแต่ละพื้นที่ที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง (Thairath, 2565) จะพบว่าพรรค การเมืองขนาดเล็กในการเลือกตั้ง 2562 เป็นกลไกที่ทำให้พรรคการเมืองที่มีความสามารถในการ จัดตั้งรัฐบาลใช้เป็นกลไกสร้างความชอบธรรมในการสนับสนุนการจัดตั้งรัฐบาล ต่างจากบริบทการ เลือกตั้ง 2566 เป็นการเลือกตั้งภายใต้กติกาเลือกตั้งใหม่ ซึ่งมีจำนวนคะแนนที่พรรคจะได้รับการ คำนวณคะแนนเสียงมากกว่าการเลือกตั้งรอบที่แล้วในปี 2562 ขณะเดียวกันพรรคเล็กหลายพรรคที่ จัดตั้งขึ้นในการเลือกตั้ง 2566 เป็นพรรคที่มีผู้สมัครเป็นคนในครอบครัวในพื้นที่มาอย่างยาวนาน พรรคจึงส่งผู้สมัครที่มีคุณสมบัติเป็นที่รู้จักกว้างขวาง ลงเป็นตัวแทนพรรคในระบบเขต อันจะทำให้ พรรคได้รับคะแนนเสียงจนชนะเลือกตั้งได้

ฉะนั้นแล้วเห็นได้ว่า ถ้าหากไม่มีการปกครองส่วนท้องถิ่นตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะเกิดความยุ่งยากในการรับภาระในการบริหารงานในส่วนท้องถิ่นทุกอย่างและอาจไม่สามารถตอบสนองความต้องการในท้องถิ่น ได้ดีเท่าที่ควรและอาจเกิดความล่าช้าในการตอบสนองดูแลทุกข์สุขประชาชน หากได้จัดให้มีการปกครองท้องถิ่นให้ดำเนินการเองแล้วภาระของรัฐบาลก็จะผ่อนคลายไป แต่รัฐบาลก็จะทำหน้าที่เฉพาะควบคุมดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถมีมาตรฐานแนวทางการทำงานที่ดี ให้มีความเป็นระบบระเบียบในการบริหารงาน และ ในจังหวัดอุบลราชธานี เขตเลือกตั้งที่ 10 จากที่ผู้วิจัยอยู่ในพื้นที่ ผู้วิจัยต้องการที่จะทราบถึงการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 จากปัจจัยใด และ ทราบถึงแนวทางที่จะนำมาส่งเสริมให้ประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นพื้นที่ที่พรรคเพื่อไทยได้รับเลือกตั้งมากที่สุดในการเลือกตั้ง 2562 ซึ่งมีการแบ่งเขตเลือกตั้งเป็น 10 เขต ส่วนในการเลือกตั้งปี 2566 จังหวัดอุบลราชธานีมีการปรับเปลี่ยนเขตเลือกตั้งใหม่ ซึ่งมีการขึ้นมา 1 เขต การเลือกตั้ง 2566 อุบลราชธานีจึงมีเขตเลือกตั้งทั้งสิ้น 11 เขต ทุกเขตเลือกตั้งผู้สมัครแข่งขันกันอย่างดุเดือด (KomChadLuek Online, 2566) พรรคการเมืองส่งผู้สมัครที่มีลักษณะความน่าสนใจแตกต่างกันออกไป เช่น ผู้สมัครที่มาจากอาชีพ กลุ่มคนรุ่นใหม่ และกลุ่มการเมืองเดิม ซึ่งจะผสมในทุกพรรค ทั้งยังมีพรรคการเมืองที่จัดตั้งใหม่จากการรวมกลุ่มของนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในท้องถิ่น จัดตั้งพรรคและรวบรวมกลุ่มผู้สมัครที่มาจากผู้มีทรัพยากรเลือกตั้งเหนือผู้อื่นทั้งในพรรคเดียวกันและพรรคอื่น พรรคการเมืองใหม่ที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งคือพรรคเพื่อไทยรวมพลัง เป็นพรรคใหม่ที่มีผู้สมัครซึ่งใกล้ชิดพื้นที่และมีภูมิหลังเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จเข้ามาในพรรค จากการวิเคราะห์แม้ผู้สมัครของพรรคเพื่อไทยรวมพลังที่ได้รับการเลือกตั้งทั้งสองคนต่างไม่เคยมีประสบการณ์ในสนามการเมืองระดับชาติ แต่ในระดับท้องถิ่นถือเป็นรู้จักของชาวบ้านในพื้นที่อย่างดี โดยเฉพาะช่วงสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อโควิด 19 ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะนางพิมพ์ภาณุจันซึ่งเป็นอดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับความชื่นชมจากประชาชนในพื้นที่อำเภอม่วงสามสิบและอำเภอใกล้เคียง ที่ช่วยจัดหาารับส่งคนป่วย หายา รักษาให้ถึงบ้าน ในขณะที่นายสมศักดิ์ซึ่งมีอาชีพเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง โดยในช่วงโควิดระบาด ถือเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือในการนำรถไปช่วย รับ-ส่ง ชาวบ้านที่ป่วยและทำงานอยู่ในต่างจังหวัด ให้กลับมารักษาตัวที่บ้านเกิดในอำเภอน้ำยืน รวมทั้งส่งทีมงานวิ่ง รับ-ส่ง ยาใช้รักษาโรคให้กับชาวบ้านด้วย จึงทำให้นายสมศักดิ์ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งครั้งนี้อย่างถล่มทลาย

ดังนั้น ในปรากฏการณ์การเลือกตั้งครั้งนี้ผ่านมานี้ เมื่อ 14 พฤษภาคม 2566 ในจังหวัดอุบลราชธานีเขต 10 ได้แก่ อำเภอทุ่งศรีอุดม, อำเภอน้ำขุ่น, อำเภอน้ำยืน, อำเภอสำโรง (ยกเว้นตำบลสำโรง, ตำบลโคกก่อง, ตำบลบอน), อำเภอเดชอุดม (เฉพาะตำบลทุ่งเทิง) โดยภาพรวมปรากฏผู้ชนะการเลือกตั้งในครั้งนี้มาจากพรรคน้องใหม่ที่เพิ่งมีการก่อตั้ง ซึ่งผลคะแนนที่ได้ คือ 62,754 คะแนน จากประชาชนเขต10 ในจังหวัดอุบล เป็นการเอาชนะแชมป์เก่า จากพรรคเพื่อไทย ที่ได้เพียง 19,292 คะแนน การชนะการเลือกตั้งครั้งแรกและซึ่งทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจเป็นอย่างมากและต้องการที่จะทราบถึงปัจจัยและเหตุผลของประชาชนต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566 ในการวิจัยครั้งนี้

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน
2. เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน

1.3 คำถามวิจัย

1. ปัจจัยใดที่ส่งผลปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน เขตการเลือกตั้งที่10 มีความสนใจพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ในการเลือกตั้งปี 2566
2. กลยุทธ์ใดที่พรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ในเขตเลือกตั้งที่ 10 ของจังหวัดอุบลราชธานีใช้เพื่อสร้างฐานความนิยมของประชาชน ความเข้าใจและการยอมรับจากประชาชน

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ประกอบด้วย ปัจจัยส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10

ตัวแปรตาม(Dependent Variables) ได้แก่ พฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน

1.5 ขอบเขตการวิจัย

งานศึกษาวิจัยเล่มนี้มีเนื้อหาการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566

ขอบเขตด้านเนื้อหา 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน

- ด้านนโยบายพรรค
- ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
- ด้านพรรคการเมือง
- ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร

ขอบเขตด้านเนื้อหา 2. เพื่อศึกษากลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน

- กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น
- กลุ่มหัวคะแนน
- กลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปีที่มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรก

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ความนิยมจากฐานล่างจากประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 มีผลต่อการเลือกผู้สมัครจากพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่
2. เข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566
3. เป็นแนวทางให้กับพรรคการเมืองจัดตั้งใหม่ได้รับรู้ถึงกลยุทธ์ที่ทำให้ประชาชนการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 ในการเลือกตั้งครั้งถัดไปข้างหน้า

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การตัดสินใจการเลือกตั้ง** หมายถึง กระบวนการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องผ่านเพื่อเลือกตั้งตัวแทนในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งรวมถึงการพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ
2. **เขตเลือกตั้งที่ 10** หมายถึง การเลือกตั้งที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เลือกตั้งที่กำหนดไว้เป็นเขตที่ 10 ในจังหวัดอุบลราชธานีในปี 2566
3. **ปัจจัยการตัดสินใจ** หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ, เช่น นโยบายของพรรค, ความพึงพอใจต่อผู้แทน หรือประสบการณ์การปฏิบัติงานของตัวแทน
4. **พรรคที่เกิดขึ้นใหม่** หมายถึง พรรคที่ใหม่ก่อตั้งและกำลังเข้าร่วมการเมือง ซึ่งอาจมีผลต่อภาพลักษณ์การเมืองและการตัดสินใจของผู้บริโภค
5. **สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร** หมายถึง บุคคลที่ถูกเลือกโดยประชาชนเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรเพื่อแทนเสียงของพื้นที่ที่เขาเป็นตัวแทน
6. **การเลือกตั้งและพฤติกรรมผู้บริโภค** หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของผู้บริโภคในบริบทของการเลือกตั้ง
7. **การสำรวจความคิดเห็น** หมายถึง วิธีการรวบรวมข้อมูลโดยการสอบถามความคิดเห็นของประชากรเพื่อทราบความเห็น, ทศนคติ หรือทัศนคติต่อเรื่องที่กำลังศึกษา
8. **ความเข้าใจเส้นทางการตัดสินใจ** หมายถึง การวิเคราะห์และทำความเข้าใจถึงขั้นตอนและปัจจัยที่ผู้บริโภคใช้ในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ในการเลือกตั้งที่เขต 10 ของจังหวัดอุบลราชธานีในปี 2566

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับ “การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566” ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมต่าง ๆ และค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวคิดและใช้เป็นแนวทางในการศึกษา โดยมีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

2.1.1 แนวคิดการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างฐานเสียง

2.2 แนวคิดเกี่ยวขนชั้นนำการเมืองระดับท้องถิ่น

2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่น

2.2.2 แนวคิดเรื่องผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น

2.2.3 แนวคิดเรื่องธนาภิบาลเมือง

2.2.4 แนวคิดการสร้างอำนาจทางการเมือง

2.2.5 แนวคิดระบบอุปถัมภ์

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองระดับชาติ

2.3.1 วัฒนธรรมทางการเมือง

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบใหม่ (New Election)

2.4 ทฤษฎีระบบ

2.4.1 ทฤษฎีกล่อมเกลาสถาทางการเมือง

2.4.2 ทฤษฎีการพัฒนาการเมือง

2.5 ทฤษฎีการตัดสินใจลงคะแนนเสียง

2.5.1 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์และวิธีการหาเสียง

2.5.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.5.3 ทฤษฎีสื่อสารทางการเมือง

2.6 บริบทของจังหวัดอุบลราชธานี เขต10

2.6.1 พรรคเพื่อไทยรวมพลัง

2.7 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.8 กรอบแนวคิด

2.9 ตารางสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่อปัจจัยการเลือกพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นใหม่

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ประชาธิปไตยในฐานะระบอบการปกครองที่ยอมรับในอำนาจของประชาชนและกระบวนการทางการเมืองอาจจำแนกรูปแบบออกได้เป็น 2 ประเภท คือ ประชาธิปไตยทางตรงและประชาธิปไตยโดยใช้อำนาจทางอ้อม แต่ด้วยข้อจำกัดทั้งในเชิงโครงสร้างความสลับซับซ้อนของปริมาณคนในสังคมที่มากขึ้น ประชาชนทุกคนจึงไม่อาจสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองและสร้างกลไกรองรับการแสดงสัดส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชนทั้งหมดในสังคมได้ จึงได้เกิดรูปแบบของประชาธิปไตยโดยการใช้อำนาจทางอ้อมของประชาชนผ่านผู้แทน

กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวแทนในการใช้อำนาจทางการเมืองแทนประชาชนเป็นที่ยอมรับว่าการเลือกตั้งภายใต้รูปแบบอันหลากหลายของการให้ได้มาซึ่งผู้แทนของประชาชน การเลือกตั้งถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สะท้อนแสดงออกมาซึ่งเจตจำนง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการส่งบุคคลหรือคณะบุคคลเชิงกลุ่มการเมืองที่มีอุดมการณ์และแนวนโยบายในการใช้อำนาจอันสอดคล้องกับความต้องการของตนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด รวมตลอดจนถึงการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและท้ายที่สุดคือการสร้างความกินดีอยู่ดีให้แก่ประชาชน ในฐานะที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย การเลือกตั้งจึงเป็นเครื่องมืออันสำคัญและเป็นช่องทางให้ประชาชนที่สามารถแสวงหาทางเลือกในการปกครองและสนองความต้องการของเขาเอง ในทางการเลือกตั้งถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญ ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้สำคัญอันหนึ่งซึ่งคณะบุคคลใจจะทำหน้าที่ในการบริหารประเทศ และประเทศจะเป็นไปในแนวทางใดก็ด้วยความ

เห็นชอบหรือรองรับหรือเป็นไป โดยอาศัยความรู้สึกบางประการผ่านนโยบายของผู้สมัครและพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัด

การสังกัดกลุ่มการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เกณฑ์เพื่อจำแนกรูปแบบของการเลือกตั้ง ซึ่งใช้กันอยู่ในการเลือกตั้ง ไว้ 2 ประเภทคือ

1. การเลือกตั้งแบบอิงสังกัด เป็นการเลือกตั้งที่ปรากฏในระดับชาติหรือระดับประเทศและการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นบางตำแหน่งได้แก่ การเลือกตั้งประธานาธิบดี วุฒิสมาชิก ผู้แทนราษฎร เป็นต้น

2. การเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัด เป็นแบบผู้สมัครไม่ได้อิงสังกัด เป็นรูปแบบของการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเมืองการเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัดนั้นได้รับความนิยมจากประชาชนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าผู้ได้รับเลือกตั้งจะยังประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นและรัฐของตนได้มากกว่าการที่ผู้สมัครมีสังกัด ในขณะที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัดจะมิได้รับความสนับสนุนและความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐแต่อย่างใด การเลือกตั้งแบบไม่อิงสังกัด เห็นได้ชัดเจน การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น เช่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี เป็นต้น แม้ในทางเป็นจริงเลือกตั้งผู้แทนประชาชนดังกล่าวมักจะมีพรรคการเมืองหนุนหลังหรือให้การสนับสนุนไม่ทางหนึ่งก็ทางใดอันก็มักจะเป็นไปในทางลับ

ดังนั้น การเลือกตั้งมีความสำคัญต่อกระบวนการสร้างประชาธิปไตยในประเทศไทย โดยเฉพาะการพยายามพัฒนาประชาธิปไตยระดับท้องถิ่นตามแนวทางของการกระจายอำนาจให้แก่การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ส่งผลให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นมีความสำคัญเทียบเท่ากับการเลือกตั้งระดับชาติ

ปลายปี พ.ศ. 2546 มีการแก้ไขกฎหมายท้องถิ่นฉบับต่าง 1 ให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับการพัฒนาการของระบบการปกครองท้องถิ่นของไทยเป็นอย่างมาก เพราะในอดีตที่ผ่านมาการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยเป็นไปอย่างเชื่องช้าและมักไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างที่มีนัยสำคัญมากนัก แต่การเปลี่ยนให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงถือได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างท้องถิ่นไทยครั้งใหญ่และเป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษา กระทรวงมหาดไทย หรือ รัฐบาลจึงได้ผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยทุกรูปแบบใช้รูปแบบการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงทั้งหมด เมื่อปลายปี พ.ศ.2546 อีกทั้งล่าสุด พ.ศ.2552 รัฐบาลได้ปรับแก้กฎหมายโครงสร้างผู้บริหารท้องถิ่น โดย

การแก้กฎหมายถึง 4 ฉบับ มีการแก้ไขเนื้อหาสาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารส่วนท้องถิ่น ให้ลงเลือกตั้งได้โดยไม่มีการกำหนดวาระ ทั้งที่ก่อนหน้านี้ประเทศไทยมีพัฒนาการมาจนถึงขั้นกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารส่วนท้องถิ่นไว้เพียง 2 วาระ เพื่อป้องกันการสืบทอดอำนาจ แต่เมื่อมาแก้ไขก็เหมือนถอยหลังลงคลอง เพราะหากผู้บริหารท้องถิ่นอยู่ในตำแหน่งได้อย่างไม่มีกำหนดวาระ ก็จะทำให้สร้างอิทธิพลและอาณาจักรในพื้นที่ของตัวเอง ดังที่เห็นมาแล้วในอดีตว่า นักการเมืองสามารถยึดครองพื้นที่ ได้เป็นเวลานาน และส่งญาติพี่น้องเข้ามาด้วยจากการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้งที่ผ่านมา ๆ มา ก็เห็นว่าการกำหนดให้ดำรงตำแหน่งไว้เพียงไม่เกิน 2 วาระ ทำให้การทุจริตเลือกตั้งไม่รุนแรงนัก เพราะนักการเมืองท้องถิ่นไม่สามารถอยู่นาน จนสร้างอิทธิพลในพื้นที่ของตัวเองได้ (บรรจงศักดิ์ วงศ์รัตนวรรณ.เรื่อง แนวคิดการเลือกตั้ง.2537)

ดังนั้น การเลือกตั้งเป็นกระบวนการการ ได้มาซึ่งผู้นำที่ผ่านการเลือกสรรจากประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ผู้แทนประชาชนที่ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมหรือนโยบายได้ทั้งหมด จึงมอบหมาย หรือให้ความไว้วางใจผู้นำเข้ามาบริหารพัฒนาพื้นที่แทนประชาชนส่วนมาก การเลือกตั้งยังแสดงถึงอำนาจอันชอบธรรมที่ประชาชนให้การยอมรับทางกฎหมาย ผ่านการลงคะแนนเสียงการตัดสินใจของประชาชนอย่างแท้จริงอีกทั้งการเลือกตั้งมีส่วนสำคัญในการเลือกผู้แทนเข้ามาบริหารท้องถิ่น ยิ่งด้วยปัจจุบันไม่มีการกำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่นและย่อมส่งผลให้การเลือกตั้งจึงเป็นส่วนสำคัญในการคัดกรองผู้สมัครเลือกตั้งและเป็นการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองโดยทำให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้งไม่มีการกังวลใจในระยะเวลาการดำรงตำแหน่งต่อไป

2.1.1 แนวคิดการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

Edie และ Michael (1984) อ้างถึง นายวิเชียร แสงพิทักษ์ ชีวว่าการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งคือวิธีการ บทบาท หรือกลยุทธ์ของนักการเมืองเพื่อได้มาซึ่งคะแนนเสียงของผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง การหาเสียงเลือกตั้งคือการสร้างความนิยมต่อผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งด้วยวิธีการหรือทรัพยากรของผู้สมัครที่มีเพื่อทำให้ผู้ใช้สิทธิ์ทราบถึงแนวทางการเมืองของตน อย่างไรก็ตาม งานศึกษารูปแบบการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในประเทศตะวันตก สรุปไว้ 3 ลักษณะคือ

1. การกำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้ง
2. การใช้ฐานข้อมูลเพื่อรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
3. การสร้างและรวบรวมข้อมูลข่าวสารเพื่อการรณรงค์หาเสียง

3.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างแนวทางการพิชิตเสียงของผู้ใช้สิทธิ์ได้
กลุ่มเป้าหมายคือการสร้างแนวทางเพื่อออกแบบการเข้าผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งของผู้สมัคร กลุ่มเป้าหมาย

ประกอบด้วย กลุ่มผู้ใช้สิทธิที่มีพรรคการเมืองเป้าหมายและสังกัดพรรค กลุ่มที่ไม่สังกัดพรรคการเมือง หรือกลุ่มอิสระ และกลุ่มประชาชนที่เป็นสมาชิกพรรคคู่แข่ง และที่สำคัญกลุ่มผู้ใช้สิทธิที่ไม่แสดงตนในการสนับสนุนพรรคการเมืองในการเลือกตั้งพรรคการเมืองจะมีความหวังกับกลุ่มผู้ใช้สิทธิกลุ่มนี้

3.2 ผู้สมัครมักจะกล่าวโทษต่อคู่แข่ง และนำเสนอความโดดเด่นของตนเองเพื่อได้รับการสนับสนุน จากผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

3.3 ผู้สมัครเลือกตั้งใช้ฐานข้อมูลเพื่อรณรงค์หาเสียง การรวบรวมข้อมูลประชาชน และการสนับสนุนในการเลือกตั้ง ทำให้ผู้สมัครสามารถคาดการณ์ได้ว่าจะชนะเลือกตั้งหรือไม่ ซึ่งเป็นการสำรวจความเห็นผ่านการประมวลผลการออกเสียง (Polls) (วิเชียร แสงพิทักษ์, 2539, pp. 18-20)

David Truman ให้ภาพว่า การทำความเข้าใจการเลือกตั้งควรศึกษากระบวนการที่ต่อเนื่อง ได้แก่ กระบวนการที่สุจริตคือ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งและการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และแม้ว่ากระบวนการสร้างความนิยมทางการเมือง การสร้างฐานเสียงเลือกตั้ง หรือการรณรงค์หาเลือกตั้งไม่ใช่ปัจจัยในการตัดสินผลการเลือกตั้ง ทั้งนี้การศึกษากระบวนการรณรงค์หาเสียงช่วยให้ภาพเพื่อทำนายผลลัพธ์การเลือกตั้งได้ (เพียกมล มานะรัตน์, 2547, p. 23)

การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในไทยต่างจากการหาเสียงเลือกตั้งในตะวันตก กล่าวคือ การสร้างความนิยมต่อผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งของนักการเมืองไทย วัฒนธรรมการสร้างความนิยมในการเลือกตั้งในไทยมักจะสัมพันธ์กับค่านิยมลักษณะ “เจ้านาย-ลูกน้อง (Patron-Client)” ค่านิยมการตอบแทนบุญคุณ อย่างไรก็ตาม ผู้สมัครจะใช้รูปแบบการหาเสียงเลือกตั้งต่างกันออกไป ข้อสังเกตคือผู้สมัครที่เข้าใจวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นจะได้เปรียบคู่แข่งที่ไม่เข้าใจวัฒนธรรมการเมืองระดับท้องถิ่นในพื้นที่เขตเลือกตั้ง อีกทั้งผู้สมัครที่เข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นมักจะชนะเลือกตั้ง อันเนื่องจากสามารถออกแบบกลยุทธ์การหาเสียงของตนให้สอดคล้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งได้ (กระมล ทองธรรมชาติ, 2531, p. 52)

สรุปได้ว่า การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสำคัญต่อการทำความเข้าใจการเข้าสู่อำนาจของนักการเมือง เป็นกระบวนการเข้าสู่อำนาจรัฐของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งออกแบบกลยุทธ์การเข้าสู่อำนาจรัฐเพื่อได้รับเลือกตั้ง ส่วนบริบทการหาเสียงเลือกตั้งในการเมืองไทยนักการเมืองใช้รูปแบบการหาเสียงที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมการเมืองความสัมพันธ์แบบเจ้านายและลูกน้อง ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เข้าใจวัฒนธรรมการเมืองท้องถิ่นสามารถใช้ข้อได้เปรียบนี้ออกแบบการสร้างฐานเสียงให้ได้รับการเลือกตั้งได้ การสร้างฐานเสียงทางการเมืองของนักการเมืองจึงช่วยให้ภาพกระบวนการเลือกตั้งที่ต่อเนื่องมากกว่า การตัดสินผลการเลือกตั้งแต่เพียงคะแนน และตัวเลขผู้มาใช้สิทธิ

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างฐานเสียง

(ไอฟาร ถิ่นบางเตียว และ รศ.ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์) ฐานเสียง คือฐานคะแนนหลักของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มต่าง ๆ ที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งไปมีบทบาท ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือคอยอุปถัมภ์อย่างต่อเนื่อง กลุ่มคนที่เป็นฐานเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง อาจจะเป็นกลุ่มเครือข่าย กลุ่มเพื่อน เครือข่ายนักการเมือง กลุ่มธุรกิจ กลุ่มทางสังคมกลุ่มสตรี ชมรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้ ตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งก็มีฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเหล่านี้ต่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันจนเกิดความรักและผูกพันกันระดับหนึ่งภายในกลุ่มระหว่างตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งและสมาชิกภายในกลุ่ม จนเกิดความไว้วางใจที่จะให้เป็นตัวแทนของกลุ่ม และพร้อมเป็นฐานคะแนนหลักที่จะสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง

สรุปได้ว่า การสร้างฐานเสียง หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่ทำให้บุคคลหรือองค์กรสร้างความเชื่อมั่นและความน่าเชื่อถือในสิ่งที่พวกเขาทำหรือสิ่งที่พวกเขาแทน ฐานเสียงมีความสำคัญในหลายด้านของชีวิต เช่น การธุรกิจ, การสังคม, การส่วนตัว, และอื่น ๆ ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จและความเป็นอิสระของบุคคลหรือองค์กร

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับชนชั้นนำการเมืองระดับท้องถิ่น

ชนชั้นนำท้องถิ่น หมายถึง กลุ่มหรือบุคคลที่มีบทบาทหรืออิทธิพลในการนำหรือส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่น (หรือพื้นที่ที่เฉพาะเจาะจง) โดยมีการให้ความสำคัญกับความเป็นมาตรฐานและคุณภาพของชีวิตในพื้นที่นั้น พวกเขาจะมีบทบาทในการตัดสินใจในกิจกรรมท้องถิ่นและมีความรับผิดชอบในการสร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ชนชั้นนำท้องถิ่นมักประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับท้องถิ่นนั้น ๆ รวมถึงมีความสามารถในการทำงานร่วมกับชุมชนและส่วนราชการท้องถิ่นเพื่อเป้าหมายร่วมกัน การมีชนชั้นนำท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมและเข้าใจความต้องการของท้องถิ่นนั้นสามารถช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาและขับเคลื่อนการเติบโตในท้องถิ่นนั้น ๆ และยังช่วยให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ด้วย

2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่น

นักการเมืองท้องถิ่นถือเป็นผู้นำของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้นในการศึกษาเกี่ยวกับนักการเมืองท้องถิ่น จึงได้นำแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะผู้นำ มาศึกษานำเสนอเนื้อหาตามลำดับ ดังนี้ ผู้นำ (Leader) จะเป็นบุคคลที่ทรงอิทธิพลต่อการทำงานของผู้ตาม เป็นขวัญและกำลังใจในการทำงานให้กับผู้ตาม ผู้นำจึงเปรียบเสมือน ผู้รวมพลังให้สามารถทำงานได้จนสัมฤทธิ์ผล ซึ่งคุณลักษณะ

ของการเป็นผู้นำทุกประเด็นที่คิดและทำต้องอยู่บนแนวคิดที่ว่า มองกว้าง คิดไกล และไฝ่สูง มองกว้าง คือ ไม่ใช่มองอยู่แค่องค์กรของตน ไม่ว่าอะไรที่เกี่ยวข้องมีผลส่งมาหรือมีอิทธิพลกระทบจากภายนอก จากคนพวกอื่น กลุ่มอื่น จากปัญหาของโลก จากกระแสโลกาภิวัตน์ ต้องรู้ทั่วและรู้ทัน คิดไกล คือ คิดในเชิงเหตุปัจจัยทั้งไปข้างหน้า และไปข้างหลัง เหตุปัจจัยที่เป็นมาจากอดีตประสานเข้ากับปัจจุบัน แล้วเห็นอนาคต สามารถวางแผนเตรียมการเพื่ออนาคตให้บรรลุจุดหมาย ไฝ่สูง คือ มองจุดหมายที่ดีงาม ความดีงามของชีวิตความดีงามของสังคม ความเจริญก้าวหน้า ความมีสันติสุขของมวลมนุษย์ผู้นำจะต้องมีความปรารถนาในสิ่งเหล่านี้อย่างจริงจัง

เรวัตร์ ชาตรีวิศิษฐ์ 2554 นักการเมืองท้องถิ่นถือเป็นผู้นำของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ผู้นำจึงเปรียบเสมือน ผู้รวมพลังให้สามารถทำงานได้จนสัมฤทธิ์ผล ซึ่งคุณลักษณะของการเป็นผู้นำทุกประเด็นที่คิดและทำต้องอยู่บนแนวคิดที่ว่า มองกว้าง คิดไกล และไฝ่สูง มองกว้าง

กาญจนา แสงสารพันธ์ 2548 การศึกษาภาวะผู้นำการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. นักการเมืองท้องถิ่นเป็นบุคคลที่สามารถใช้อำนาจหน้าที่และอำนาจบารมี ในการโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นให้คล้อยตามความคิดเห็นของตน และจงใจให้เกิดการประสานความร่วมมือปฏิบัติงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานได้

นักการเมืองท้องถิ่นหรือผู้นำท้องถิ่น หมายถึง บุคคลที่สามารถใช้อำนาจหน้าที่และอำนาจบารมี ในการโน้มน้าวจิตใจผู้อื่นให้คล้อยตามความคิดเห็นของตนและจงใจให้เกิดการประสานความร่วมมือปฏิบัติงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานได้"นักการเมืองท้องถิ่น หรือผู้นำท้องถิ่น หมายถึง บุคคลผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ และได้รับการแต่งตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นผู้มีและใช้อำนาจในหน่วยงาน ที่จะดำเนินการดูแล ช่วยเหลือ กำกับ ติดตามประสานงาน สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน เพื่อให้ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพจนกระทั่งผลงานบรรลุเป้าหมายสูงสุดของหน่วยงาน

สรุปได้ว่า นักการเมืองท้องถิ่นถือเป็นผู้นำของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ผู้นำจึงเปรียบเสมือน บุคคลที่มีอิทธิพลสูงสุดในกลุ่ม ทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะช่วยเหลือ จูงใจ กำกับ ติดตาม ให้สมาชิกในกลุ่มปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้จนบรรลุเป้าหมายสูงสุด

2.2.1.1 องค์ประกอบของคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่น

หากจะกล่าวถึงองค์ประกอบของคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่ถือเป็นผู้นำของประชาชนในชุมชน จะต้องมอบคุณลักษณะองค์รวมที่ทำให้ประชาชนไว้วางใจ เชื่อใจ มีความสามารถ จนทำให้ประชาชนให้ความไว้วางใจให้บริหารจัดการชุมชนได้ ในเรื่องขององค์ประกอบของคุณลักษณะของนักการเมือง คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่ดีต้องประกอบด้วยคุณลักษณะทางร่างกายที่สมบูรณ์ ต้องมีความฉลาด มีความสามารถในการตัดสินใจในบทบาทของตน มีความเชื่อมั่นในตนเอง ปรับตัวมีความยืดหยุ่นตามสมควร มีความพร้อมที่จะรับผิดชอบงาน มีสมรรถนะภาพในการทำงาน เข้าใจผู้ร่วมงานและความต้องการของผู้ร่วมงาน มีทักษะในการสื่อสาร มนุษย์สัมพันธ์ การจูงใจ และมีความต้องการความสำเร็จในงาน คุณลักษณะของนักการเมืองที่จะช่วยสนับสนุนให้เกิดความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพได้แก่ การมีทัศนคติที่ดีต้องเป็นผู้นำงาน ต้องมีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เกลียวฉลาด มีความพร้อมและเต็มใจที่จะรับผิดชอบงาน มีทักษะ มีความยืดหยุ่น และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

2.2.1.2 คุณลักษณะที่จำเป็นต่อประสิทธิภาพของนักการเมืองท้องถิ่น ได้แก่

1.คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ (Personality) ประกอบด้วย มีพลังสูง มีความทนทานต่อความเครียด มีความมั่นใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นอำนาจภายในตนเอง มีวุฒิภาวะด้านอารมณ์มีคุณธรรมและความซื่อสัตย์ยึดมั่นในหลักการ

2.คุณลักษณะด้านแรงจูงใจ (Motivation)ประกอบด้วย มีแรงจูงใจด้านอำนาจสังคม มีความต้องการมุ่งมั่นความสำเร็จสูง มีความต้องการด้านความรักผูกพัน

3.คุณลักษณะด้านความสามารถ (Ability) ประกอบด้วย มีความสามารถทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีทักษะด้านโน้ตชน มีทักษะด้านความคิด และมีทักษะในการเกลี้ยกล่อม คุณลักษณะที่สอดคล้องกับความหมายของผู้นำในฐานะผู้ใช้ความสามารถของตน ช่วยให้ผู้อื่นปฏิบัติภารกิจได้บรรลุเป้าหมายคุณลักษณะที่ตรงตามสมมติฐานดังกล่าวได้แก่ มีความเฉลียวฉลาด มีความรู้สึกไวในการรับรู้ต่อความต้องการของผู้อื่น ความเข้าใจในงานมีความริเริ่ม มีความอดทนต่อการแก้ปัญหาต่างๆ มีความมั่นคงของตนเอง ต้องการแสวงหางานรับผิดชอบ และต้องการอยู่ในฐานะที่มีอำนาจและการควบคุมอย่างไรก็ตามความจำเป็นใช้คุณลักษณะแต่ละชนิดมากน้อยอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ โดยผลวิจัยเหล่านี้ไม่อาจจะระบุคุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่งว่าจำเป็น หรือให้ความแน่ใจอย่างเพียงพอว่าจะทำให้นักการเมืองประสบความสำเร็จได้แต่อย่างใด ทฤษฎีความเป็นผู้นำเชิงคุณลักษณะเป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยคุณลักษณะเฉพาะประจำตัวของการเป็นผู้นำ ที่มีคุณลักษณะต่างกับผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้นำ ซึ่งคุณลักษณะเฉพาะของบุคคลที่เป็นผู้นำนั้น อาจติดตัวมาแต่กำเนิดหรือสร้างขึ้นมาจากภายหลัง

ก็ได้ คุณลักษณะที่สร้างขึ้นมานั้นได้มาจากการเรียนรู้ การฝึกฝน หรือจากประสบการณ์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เช่น บุคลิกภาพ อุปนิสัย สติปัญญา ความสามารถในการบริหารและการเป็นผู้นำ วุฒิภาวะทางด้านอารมณ์ ความเป็นนักปราชญ์ การเป็นผู้รู้ การมีทักษะในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น การยอมรับความเห็นจากผู้ได้บังคับบัญชา

คุณลักษณะของผู้นำที่ประสบความสำเร็จ ต้องประกอบไปด้วย

1. คุณลักษณะทางด้านสติปัญญา ได้แก่ การมีไหวพริบ ปฏิภาณดี มีความรอบคอบ มีเหตุผล มีความรู้ ความเด็ดขาดและความราบรื่นในการใช้ความคิดตลอดจนการตัดสินใจ
2. คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว มีความตื่นตัว มีคุณธรรม มีความยุติธรรม ไม่ยึดติดกับระเบียบประเพณีที่ปฏิบัติกันมา
3. คุณลักษณะด้านความสามารถ ได้แก่ ความสามารถในการร่วมมือกับผู้อื่นความสามารถที่ได้รับการยกย่องเป็นที่ยอมรับและการมีเคล็ดลับในการจัดการ

คุณลักษณะของนักการเมืองไว้ 7 ประการดังต่อไปนี้

1. เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งหมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการปกครองการบริหาร เข้าใจลึกซึ้งถึงปรัชญาการปกครองแบบประชาธิปไตยมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับโครงสร้างและกระบวนการทางการเมืองเข้าใจรัฐธรรมนูญ กฎหมายพรรคการเมือง กฎหมายเลือกตั้ง และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับบ้านเมืองที่สำคัญที่สุด คือ ต้องบริหารงานเป็น โดยใช้คนให้ถูกต้องเหมาะสมกับงาน และใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. เป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์มองการณ์ไกล ไม่คับแคบและต้องรับฟังความคิดเห็นหลายๆ ฝ่าย มีประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไขอย่างเฉียบขาดไม่สุดโต่งไปตามสมัยนิยมหรือลูกทุ่งจนเกินไป สามารถประสานความรู้จากที่อื่นกับภูมิปัญญาของชาติหรือของท้องถิ่นได้
3. ต้องเป็นบุคคลที่มีจริยธรรมและมีศีลมีสัจย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจริยธรรมและจรรยาบรรณทางการเมือง รักษาหลักการของความยุติธรรมและความถูกต้อง ไม่ทำลายหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่สำคัญที่สุดต้องมีจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตย
4. ต้องสามารถอุทิศชีวิตเพื่อชาติแผ่นดิน กระทำการทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของสังคมและประเทศชาติรักษาและปกป้องผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะคนยากไร้ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง มุ่งกอบโกยผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งอำนาจที่ครองอยู่
5. ต้องต่อสู้ในกระบวนการทางการเมืองอย่างเที่ยงธรรม ไม่ใช้เงินซื้อเสียง ไม่ใช้เงินชักจูงลูกพรรคจากพรรคอื่นมาเข้าพรรคตน ไม่โกงค่าตัวเพื่อที่จะหาเงินก้อนใหญ่เข้ากระเป๋า

6. ต้องสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่มีอารยะ ไม่สร้างกระบวนการทางการเมืองแบบน้ำเน่า การพูดจากต้องมีหลักฐาน ต้องมีข้อมูล มีทฤษฎี มีเหตุผล ที่สำคัญต้องไม่สร้างภาพอันอัปลักษณ์ของ นักการเมืองให้ปรากฏเพราะจะทำให้ระบอบประชาธิปไตยเสื่อมความชอบธรรม

7. ต้องผดุงไว้ซึ่งหลักนิติธรรม รักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย เลือกปฏิบัติแต่สิ่งที่ ถูกต้อง สิ่งที่สำคัญที่สุดระบบและสังคมจะต้องผลักดันให้บุคคลที่ไม่พึงประสงค์ออกไปจากวงการ เหลือเพียงแต่บุคคลที่พึงประสงค์ไว้ทำหน้าที่แทนประชาชน พร้อม ๆ กับกลไกการควบคุมไม่ให้บุคคล เหล่านี้ออกนอกกรอบ

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำท้องถิ่น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดนี้มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อ การพัฒนาระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากบุคคลที่เป็นผู้นำท้องถิ่นจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การ เลือกตั้งในระดับชาติ และท้องถิ่นมีความบริสุทธิ์ยุติธรรมมากน้อยขนาดไหน เพราะกลุ่มผู้นำท้องถิ่น มักเป็นเป้าหมายสำคัญของนักการเมืองที่จะดึงเอามาเป็นแนวร่วมในการหาเสียงเป็นหัวคะแนน กลุ่ม ผู้นำท้องถิ่นจึงมักถูกชักจูง โน้มน้าวได้ง่าย ผู้นำท้องถิ่นเป็นผู้ที่ประชาชนในพื้นที่ต่างให้ความเคารพนับ ถือแล้ว ความเป็นไปได้ในการเชื่อตามแนวคิดของการเลือกตั้งในทุกระดับที่เกิดขึ้น ประชาชนในพื้นที่ การปกครองก็ย่อมเลือกนักการเมืองตามผู้นำท้องถิ่นของตนเองก็เป็นได้

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นนั้น เป็นคุณลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิดหรือ สร้างขึ้นในภายหลัง ด้วยการเรียนรู้และการฝึกฝน เกิดจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ ส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้นำ

2.2.2 แนวคิดเรื่องผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น

ในช่วง 1920 **ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น (Local Godfathers)** เริ่มโตมาจากตลาดระดับจังหวัด ในเมืองหลวง (downtown) จากนั้นเศรษฐกิจหลายจังหวัดใหญ่โตจนมีความมั่นคง จนจังหวัดนั้น ๆ กลายเป็นพื้นที่ที่กำหนดความมั่นคงของเศรษฐกิจในรัฐไทย มีคนกลุ่มเริ่มมีบทบาททางการเมืองเพิ่ม มากขึ้น เรียกว่า **ผู้ประกอบการท้องถิ่น (distinct entrepreneurial sub-culture)** จนบางคน เข้ามาเป็นผู้มีอำนาจรัฐ อันสร้างความเคารพนับถือแก่ประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่น ยังรวมถึงลูกค้า ผู้รับบริการ-ซื้อขายในธุรกิจของตนเองอีกด้วย การเข้าสู่อำนาจรัฐและน่านับถือถือเป็นสายสัมพันธ์ที่ เรียกว่า **การอุปถัมภ์ (clients)** ขณะเดียวกัน ระบบราชการกลายเป็นฐานของการสร้างความมั่นคง ให้พ่อค้าที่เป็นผู้มีอิทธิพลกลุ่มนี้ ด้วยการช่วยเหลือผ่านตัวกลาง ที่อยู่ในตำแหน่ง **ผู้นำชุมชน (leadership)** ที่ต่อรองให้เจ้าพ่อผู้มีอิทธิพลกลุ่มนี้ เข้าไปแสวงหาความมั่นคงจากทรัพยากรใน ท้องถิ่น (McVey, 2000)

จากนั้นเป็นต้นมาการศึกษาเจ้าพ่อท้องถิ่นในการเมืองไทย จึงเป็นปรากฏการณ์และได้รับความสนใจในช่วงทศวรรษที่ 1980-1990 นำมาสู่ความเห็นว่า เจ้าพ่อท้องถิ่นและผู้มีอิทธิพล คือนักธุรกิจที่สะสมความมั่งคั่งจากการพัฒนาเศรษฐกิจในปลายทศวรรษ 1950 สร้างตัวเป็นผู้มีอำนาจทางเศรษฐกิจ แต่ไม่มีอำนาจทางการเมือง การเลือกตั้งช่วงทศวรรษ 1970 เปิดโอกาสให้นักธุรกิจเหล่านี้เข้าสู่อำนาจทางการเมืองด้วยเงินและอิทธิพลที่มีอยู่ ดังนั้นบริบทการเลือกตั้งจึงเต็มไปด้วยการคอร์รัปชัน การซื้อเสียง และความรุนแรง การเมืองช่วงทศวรรษ 1970 -1990 การเลือกตั้งจึงเป็นอาณาบริเวณให้เจ้าพ่อผู้มีอิทธิพลท้องถิ่นเปลี่ยนอิทธิพลด้านเศรษฐกิจกลายเป็นผู้มีอำนาจรัฐผ่านการเลือกตั้ง (Nethipo, 2022)

กล่าวโดยสรุป เจ้าพ่อท้องถิ่นคือผู้มีอิทธิพลแต่ไม่มีอำนาจรัฐ การมีอิทธิพลอาจสร้างค่านิยมทางการเมืองได้จริง แต่อิทธิพลจะไม่มีผลต่อการลงคะแนนเลือกตั้ง หากผู้มีอิทธิพลไม่เข้าสู่อำนาจรัฐ ในทางตรงกันข้ามหากผู้มีอิทธิพลลงสมัครรับเลือกตั้ง ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นจะมีอำนาจรัฐด้วย เมื่อมีอำนาจก็มักใช้อำนาจรัฐเอื้อประโยชน์ต่อการแสวงหาประโยชน์ของตน ทั้งยังใช้อำนาจรัฐเอื้อประโยชน์แก่พวกพ้องอีกด้วย นอกจากนี้ ระบบอุปถัมภ์คำจุนให้ผู้มีอิทธิพลมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนสร้างการยอมรับต่อการสนับสนุนจากผู้นำชุมชนด้วย สุดท้ายความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นประโยชน์ในยามที่ผู้มีอิทธิพลลงสมัครเลือกตั้งเป็นผลลัพธ์ในบัตรเลือกตั้ง

2.2.3 แนวคิดธนกิจการเมือง

เจ้าพ่อในการเมืองไทยไม่ได้เข้ามามีอำนาจการเมืองผ่านการใช้อิทธิพลการเมืองเพียงปัจจัยเดียว ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นใช้เงินสร้างสายสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ให้แน่นแฟ้น **แนวคิดธนกิจการเมือง (money politics)** อธิบายถึงการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการใช้เงินกล่าวคือ นักการเมืองใช้เงินแสวงหาผลประโยชน์จากโครงการรัฐเพื่อประโยชน์ส่วนตน จากนั้นใช้เงินเพื่อการเลือกตั้งเพื่อสร้างฐานเสียงสนับสนุนเลือกตั้งในอนาคต นักการเมืองกลุ่มนี้อาศัยความได้เปรียบจากการครองอำนาจรัฐ เข้าไปแสวงหาค่าเช่าทางเศรษฐกิจ ผันเงินจากนโยบายรัฐเอื้อให้ตนกลับมาครองอำนาจรัฐต่อเนื่องหลังการเลือกตั้ง นักการเมืองที่มาจากเลือกตั้งจึงใช้อำนาจและทรัพยากรรัฐเอื้อเลือกตั้งให้กับตนเอง ทั้งใช้ก่อนเลือกตั้งและหลังเลือกตั้ง ธนกิจการเมืองยังในลักษณะที่ว่าผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งในชนบทตัดสินใจเลือกผู้สมัครด้วยเงื่อนไขการจ่ายเงิน ที่เปลี่ยนเป็นคะแนนให้แก่ผู้สมัครในการเลือกตั้ง (ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2015) ธนกิจการเมืองเป็นการเมืองที่มีเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งในแง่การเลือกตั้ง นักการเมืองฉกฉวยเงินผ่านโครงการรัฐที่ครองอำนาจ อีกแง่หนึ่งเป็นการเมืองที่มีเงินมาเกี่ยวข้องนี้ ผู้มีอำนาจใช้เงินเป็นกลไกสร้างความชอบธรรมเพื่อสร้างบารมีทางการเมืองให้แก่ตนในการครองอำนาจการเมือง

จากข้างต้นผู้เขียนสร้างกรอบแนวคิดเพื่อตอบคำถามวิจัยได้ว่า กลยุทธ์การเข้าสู่อำนาจรัฐของนักการเมืองมีดังนี้

นักการเมืองใช้กลยุทธ์การณรงค์การเสียงเลือกตั้ง ผู้มีอิทธิพลท้องถิ่นใช้เงินเป็นกลไกเข้าสู่การเมืองเพื่อได้มาซึ่งอำนาจรัฐ ในการเมืองระดับท้องถิ่นนักการเมืองท้องถิ่นใช้เครือข่ายข้าราชการและเครือข่ายการเมืองที่มีอยู่ เอื้อให้นักธุรกิจที่ตนมีสายสัมพันธ์เพื่อเข้าสู่การเมืองและได้มาซึ่งฐานเสียงสนับสนุน ผู้เขียนประยุกต์ใช้แนวคิดดังกล่าวอธิบายถึง กลยุทธ์การใช้เงินในการเลือกตั้งและสร้างฐานสนับสนุนตนเพื่อสร้างอำนาจรัฐ

2.2.4 แนวคิดการสร้างอำนาจทางการเมือง

สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่มีลักษณะที่ไม่เสมอภาคในลักษณะต่างๆ กัน (Social Inequality) ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของสังคม ชนชั้นสูงของสังคม ซึ่งมีอยู่จำนวนน้อย คนจำนวนนี้มีอำนาจและอิทธิพลมากที่สุด มีทรัพย์สินมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เป็นกลุ่มคนที่ได้รับการยกย่องนับถือ คือ เป็นกลุ่มคนที่ครอบงำการใช้อำนาจและการตัดสินใจเอาไว้ ซึ่งปัจจุบันการควบคุมอำนาจตัดสินใจดังกล่าวคืออำนาจทางการเมือง

มีนักวิชาการหลายท่านด้วยกันได้ให้ความหมายคำว่า "อำนาจทางการเมือง " ไว้ว่า

ซีโรท์ มิลล์(อ้างในเดชะ สิทธิสุทธิ์, 2541) ได้ให้คำนิยามอำนาจทางการเมือง หมายถึงอำนาจที่ตัดสินใจและการบังคับให้เป็นไปตามการตัดสินใจนั้นๆ ในส่วนที่มีความสำคัญต่อสังคม หรือกล่าวอีกในหนึ่งว่าผู้มีอำนาจทางการเมืองสามารถจะ จัดสรรความชอบธรรม (legitimacy) หรือสิทธิในการปฏิบัติหน้าที่ตามตัวบทกฎหมาย ตัวอย่างของบุคคลที่มีอำนาจทางการเมืองได้แก่ นักการเมือง เช่น สมาชิกรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ตลอดจนบุคคลอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลเหล่านั้นเป็นต้น

สรุปได้ว่า อำนาจทางการเมืองหมายถึง ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองซึ่งเกี่ยวกับการที่มนุษย์หรือกลุ่มสามารถใช้อิทธิพลโน้มน้าว หรือใช้กำลังบังคับข่มขู่ให้กับบุคคลอื่นๆ กระทำตามที่มีและ ใช้อำนาจทางการเมืองปรารณา ผู้ที่มีอำนาจทางการเมืองจำเป็นต้องมีฐานอำนาจทางการเมืองเพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชน รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างอำนาจเข้มแข็งขึ้นเพื่อจะได้สามารถรักษาอำนาจที่ตนมีอยู่ได้ ซึ่งฐานอำนาจทางการเมืองมีแหล่งที่มา 3 ทาง คือ (สุจิต บุญบงการ, 2523 อ้างถึงใน นสินี ตันธวัช , 2545)

1.สิทธิอำนาจ (Authority) คือ สิ่งทีบุคคลหรือกลุ่มได้จากกฎเกณฑ์อันเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมมีสถาบันทางสังคมรองรับ (Legal Authority) นอกจากนั้นสิทธิอำนาจยังเป็นฐานอำนาจที่ชัดเจนที่สุดในลักษณะ ของตำแหน่งอย่างเป็นทางการ (Formal Position) ซึ่งจะได้รับการยอมรับการมีอำนาจเหนืออย่างไม่มีข้อโต้แย้งผู้มีอำนาจในลักษณะความหมายนี้ ได้แก่ ข้าราชการในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาล ผู้นำท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ จากรัฐบาล เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือคณะกรรมการหมู่บ้าน เป็นต้น

2.ทรัพยากรทางวัตถุ (Material Resource) คือสิ่งที่คนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งมีมากกว่าคนอื่น ๆ เช่น เงิน ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นสิ่งที่หายากและเป็นที่ต้องการของคนในสังคม ชนชั้นนำ ผู้ใช้อำนาจ จะมีทรัพยากรทางวัตถุที่มีมากกว่าคนอื่นและ จะทำการแลกเปลี่ยนหรือประโยชน์ที่นำมาสู่ตน ขณะเดียวกันชนชั้นนำจะใช้ประโยชน์อันเป็นประโยชน์ที่เห็นได้ชัดและสามารถให้แก่ผู้ยอมรับทำตาม ได้อย่างทันทีในลักษณะของการตอบโต้ได้ และประโยชน์ที่มีลักษณะเป็นวัตถุที่ตอบสนองความต้องการได้อย่างมากกว่าจะมีความสำคัญจะเห็นได้ว่า ประโยชน์ในแง่นี้คือผลประโยชน์ทางด้าน เศรษฐกิจผู้ที่ใช้อำนาจตามความหมายที่จะใช้ทรัพยากรทางวัตถุเป็นฐานอำนาจได้แก่ พ่อค้า คหบดี ผู้ ร่ำรวยในชุมชน ชวานานายทุน ผู้ว่าจ้าง หรือนายทุนเงินกู้ เป็นต้น

3.ทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุ (Non Material Resource) คือ ทรัพยากรที่ไม่เป็นวัตถุจับต้องได้ เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่ง ความเชื่อถือ ความรอบรู้ เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นฐานอำนาจของ ชนชั้นนำในลักษณะหนึ่งซึ่งจะได้รับการยอมรับความนิยมชมชอบ ตลอดจนความศรัทธารักใคร่ จาก คนในชุมชนหรือในสังคมนั้น ผู้ที่มีสิทธิอำนาจในลักษณะความหมายนี้ ได้แก่ พระ ครู ผู้สูงอายุ หัวหน้าครอบครัว เป็นต้น

ในทางรัฐศาสตร์ถือว่าแหล่งที่มาของฐานอำนาจทางการเมืองทั้งหมดข้างต้น "ทรัพยากรทางการเมือง" (Political Resources) นั้นย่อมแสดงว่าผู้ใดจะมีอำนาจทางการเมืองมากน้อยเพียงใด มีความสามารถและทักษะในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นเพื่อการเมืองมากน้อยเพียงใดความแตกต่างใน ด้านความสามารถและทักษะในการใช้ทรัพยากรทางการเมืองอาจขึ้นอยู่กับ ปัจจัยทางด้านชีววิทยา เช่น ความแตกต่างทางสมอง เป็นต้น นอกจากนั้นบุคคลมีทักษะและความสามารถต่างกันในด้านนี้ก็ เพราะ โอกาสในการได้ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญซึ่งแต่ละคนได้รับไม่เท่ากัน และนอกจากนั้นอาจเกิด ความแตกต่างในการตั้งใจฝึกฝนเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (สุจิต บุญบงการ (2534)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดอำนาจ การสร้างอำนาจและอิทธิพลนั้น Dahl ได้กล่าวว่า สาเหตุที่บุคคลมี อิทธิพลเหนือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น คือ (อ้างถึงใน ชิตพล กาญจนกิจ, 2540)

1. บุคคลมีทรัพยากรทางการเมืองอยู่ในครอบครองมากกว่าบุคคลอื่น
2. แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนอาจจะมีวิธี ใช้ ทรัพยากรทางการเมืองได้มากกว่าคนอื่นทำให้บุคคลนั้นมีอิทธิพลทางการเมือง
3. แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนสามารถจะใช้ทรัพยากร ทางการเมืองได้ชำนาญและมีประสิทธิภาพมากกว่าบุคคลอื่น

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปัจจัยที่ทำให้ บุคคลมีอำนาจและอิทธิพลนั้นคือการมีทรัพยากรทางการเมือง ความสนใจและความชำนาญในการ ใช้ทรัพยากรทางการเมือง สำหรับทรัพยากรทางการเมืองที่สำคัญนั้นสรุป คือ เป็นความมั่งคั่ง ชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ความสามารถที่จะควบคุมข้อมูลข่าวสารต่างๆ ตัวอย่างในทางสาธารณะ ได้รับความนิยมาจากประชาชนอย่างกว้างขวาง การมีพรรคพวกบริวารที่จะมีวินัย และการจงรักภักดี ตลอด ปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดว่า ใครจะมีอำนาจทางการเมืองหรือไม่ ก็คือ หนึ่งทรัพยากรทางการเมือง และสองวิธีการใช้ทรัพยากรทางการเมืองนั้น ดังนั้น จะเห็นได้จากการเลือกตั้งซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญอันจะทำให้ผู้นำทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่นมีอำนาจทางการเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายในการเลือกตั้งแต่ละครั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรทางการเมืองที่ตนมีอยู่ เช่น เงิน ทอง ชื่อเสียงและสื่อต่างๆ เป็นต้น เพื่อที่จะเปลี่ยนเป็นคะแนนเสียงให้ได้โดยวิธีการที่จะนำมาใช้ก็จะมีทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมายและเมื่อได้เข้ามามีอำนาจทางการเมืองแล้วจำเป็นต้องใช้อำนาจทางการเมืองแสวงหาทรัพยากรทางการเมืองโดยการคอร์รัปชันเพื่อทดแทนทรัพยากรที่ได้ใช้ไปในการเลือกตั้งเพื่อเตรียมไว้ในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ลักษณะเช่นนี้จึงเกิดขึ้นและกลายเป็นวงจร อยู่คู่กับการเมืองไทยมาจนถึงปัจจุบัน

เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงการสร้างฐานอำนาจของนักการเมืองท้องถิ่นซึ่งนำมาใช้เชื่อมโยงต่อยอดซึ่งมีผู้สมัครได้รับการเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งผู้นำท้องถิ่นแสดงว่าผู้นั้นมีฐานอำนาจทางการเมืองสนับสนุนอยู่ มีฐานการเมืองแล้วในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่นั้นจะสามารถรักษาตำแหน่งนั้นได้ต้องมาจากการสร้างฐานอำนาจให้มีความจงรักภักดีต่อผู้ที่เป็นฐานคะแนนให้

2.2.5 แนวคิดระบบอุปถัมภ์

ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ ในทางสังคมวิทยา James C. Scott (อ้างถึงในอมรา พงศาพิชญ์ และปรีชา คุวิทรพันธ์, 2543) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ คือ ความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างคนในสังคมที่มีฐานะบทบาทต่างกัน และอาจพิจารณาเป็นแบบหนึ่งของความสัมพันธ์แบบdyadic (ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คน) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของมิตรภาพแบบประโยชน์ใช้สอยคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงกว่า (ผู้อุปถัมภ์) จะใช้อิทธิพลและสิ่งที่ตนมีอยู่คุ้มครองให้ผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างแก่ผู้มีฐานะด้อยกว่า (ผู้รับอุปถัมภ์) ซึ่งต้องตอบแทนด้วยการให้ความจงรักภักดีช่วยเหลือตอบแทน รวมทั้งการอุทิศตนรับใช้แก่ผู้อุปถัมภ์

อคิน รพีพัฒน์ (2533) ได้กล่าววาระบบอุปถัมภ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่เหนือกว่า คือ มีทรัพยากรมากกว่าหรือสูงศักดิ์มีอำนาจมากกว่ากับผู้ด้อยกว่า คือ ผู้ที่มีทรัพยากรน้อยกว่าหรือผู้มี

อำนาจด้อยกว่า โดยผู้ที่เหนือกว่าให้การอุปการะช่วยเหลือคุ้มครองป้องกันให้แก่ ผู้ที่ด้อยกว่าและผู้ที่ยุติ
ด้อยกว่าให้การสนับสนุน ทำงาน โดยคอยรับใช้และเชื่อฟังเป็นการตอบแทน เปรียบได้ว่าผู้ที่เหนือกว่า
สร้างบุญคุณช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่าและผู้ที่ยุติด้อยกว่าย่อมต้องตอบแทนบุญคุณสาระสำคัญใน
ความสัมพันธ์ เช่นนี้ คือ กตัญญูทดแทน

ลิขิต ธีรเวคิน (2542) กล่าวว่า ระบบอุปถัมภ์ คือ ระบบความสัมพันธ์ในสังคมจารีต คำนิยม
โดยการจัดกลุ่มระหว่างผู้อุปถัมภ์หนึ่งคน และผู้ใต้อุปถัมภ์จำนวนหนึ่ง โดยผู้อุปถัมภ์จะเป็นคนซึ่งมี
ฐานะในสังคม หรืออำนาจการบริหาร มีเงินมีทองและเป็นที่ยอมรับนับถือตา สามารถให้คุณให้โทษ
กับผู้ที่อยู่ใต้อุปถัมภ์ในระดับหนึ่ง

2.2.5.1 ลักษณะระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย

1. สนิท สัมครการ (2535) ได้แบ่งลักษณะระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยออกได้ 4
รูปแบบ คือระบบอุปถัมภ์ที่มีอยู่ในหมู่ญาติ นับว่าเป็นระบบที่เก่าแก่มากระบบหนึ่งในสังคมไทยตาม
วัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างญาติอาวโส (พี่ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ฯลฯ) กับญาติผู้น้อง (น้อง ลูก
หลาน เหลน) เป็นความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์อย่างชัดเจนเป็นระบบที่เก่าแก่ที่สุดระบบหนึ่งใน
สังคมไทยและน่าจะเป็นระบบที่คงทนถาวรที่สุดด้วย

2. ระบบอุปถัมภ์ในหมู่มิตรสหาย ความเป็นเพื่อนในสังคมไทยปรากฏออกมาได้
หลายรูปแบบ เช่น เพื่อนเล่น เพื่อนร่วมรุ่น เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนสถานศึกษา และเพื่อนตาย เป็นต้น
ความคาดหวังระหว่างเพื่อนเป็นไปอย่างลึกซึ้งและหนักแน่นมากกว่าบางสังคม เพื่อนในสังคมไทย
คาดหวังต่อกันและกันมากกว่า ความเป็นเพื่อนแท้จึงมักจะวัดกันได้ด้วยพฤติกรรมการช่วยเหลือ
เกื้อกูลซึ่งกันหรือการที่เพื่อนซึ่งมีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่าให้ความช่วยเหลือเพื่อนที่มีฐานะ
ทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำกว่า หากเพื่อนผู้มีฐานะสูงส่งกว่าให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนผู้ด้อยฐานะ
อย่างสม่ำเสมอแล้วความสัมพันธ์อันดีเพื่อนก็จะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นจนถึงขั้นกลายเป็นญาติสนิทกันก็ได้
เพื่อนผู้ให้ความอุปถัมภ์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามสติปัญญา และความสามารถที่ตนมีอยู่การตอบแทน
บุญคุณบางครั้งก็แสดงออกด้วยการนำสิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ มาให้ในโอกาสอันควร

3. ระบบอุปถัมภ์ในองค์กรต่างๆ ระบบอุปถัมภ์ที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในองค์กรต่างๆไม่
ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชนก็ตาม มักจะถูกมองในแง่ลบอยู่ตลอดเวลาว่าระบบอุปถัมภ์ทำให้การ
บริหารงานขาดประสิทธิภาพซึ่งก็มีส่วนเจริญอยู่บ้าง การใช้ระบบอุปถัมภ์มากเกินไปก็อาจก่อให้เกิด
ความระส่ำระสายเกิดการเสียขวัญและเสียกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานผู้อยู่บนอวง
อุปถัมภ์ได้เช่นกัน ปัจจุบันแม้องค์กรต่าง ๆ ได้พยายามจะลดบทบาทและความสำคัญของระบบ

อุปถัมภ์ลงและมีการใช้ระบบคุณธรรมมากขึ้นแค่ระบบอุปถัมภ์ก็ยังคงมีอยู่โดยทั่วไปอาจจะแปลงรูปแบบแฝงและดำเนินการอย่างแนบเนียนมากขึ้น

4. ระบบอุปถัมภ์ก็ระหว่างอาชีพ เป็นระบบอุปถัมภ์ที่น่าจะมีลักษณะคงทนถาวรน้อยกว่าแบบอื่น แต่ลักษณะอื่นๆ ของระบบอุปถัมภ์ก็ยังมีอยู่ครบไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปฏิบัติต่างตอบแทน ความสูงศักดิ์ของผู้อุปถัมภ์และความจงรักภักดีของผู้รับอุปถัมภ์สำหรับในสังคมไทยระบบอุปถัมภ์ระหว่างอาชีพหรือข้ามอาชีพนี้อาจจำแนกออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มข้าราชการกับพ่อค้า และกลุ่มนักการเมืองกับชาวไร่ชาวนา การอุปถัมภ์ระหว่างข้าราชการและพ่อค้าเป็นไปในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางด้านวัตถุระหว่างกันมากกว่า คือ ฝ่ายข้าราชการจะอำนวยความสะดวกประโยชน์บางประการให้แก่พ่อค้า นักธุรกิจ ซึ่งจะเป็นฝ่ายทดแทนบุญคุณหรือตอบแทนด้วยการให้เงินทองหรือทรัพย์สินอย่างอื่น ส่วนความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับชาวไร่ชาวนานั้น จะเห็นได้ชัดเจนมากในระยะเวลาใกล้การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นักการเมืองนั้นมีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจสูงกว่าชาวไร่ชาวนา และแน่นอนที่บุคคลเหล่านี้ต้องการคะแนนเสียงจากชาวไร่ชาวนา แต่ชาวไร่ชาวนาผู้มีฐานะยากจนต้องการความช่วยเหลือทางด้านวัตถุจากนักการเมืองไม่ว่าจะเป็นเรื่องน้ำ ถนนหนทาง หรือทรัพย์สินเงินทองอย่างอื่น ๆ

2.2.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำท้องถิ่น ผู้สมัครเลือกตั้งกับหัวหน้า

เนื่องจากความกว้างใหญ่ในเขตพื้นที่การเลือกตั้งและปริมาณของผู้รับการอุปถัมภ์เป็นจำนวนมาก ผู้อุปถัมภ์เพียงคนเดียวไม่สามารถดูแลควบคุมได้อย่างทั่วถึงจึงจำเป็นต้องมีการจัดระบบย่อยเพื่อเป็นการระดมผู้รับการอุปถัมภ์และขณะเดียวกันการควบคุมเสียงและการสนับสนุนของผู้รับการอุปถัมภ์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีคนกลางหรือผู้ช่วยเหลืออุปถัมภ์ ซึ่งได้แก่หัวหน้า นั่นเอง ความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนจะนำมาสู่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจผ่านระบบอุปถัมภ์ในกรณีฝ่ายหนึ่งสามารถให้ประโยชน์ให้มากแต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่มีสิ่งใดตอบแทนหรือตอบแทนได้น้อยกว่าฝ่ายให้ ซึ่งผู้ให้มียศถาบรรดาศักดิ์มากกว่า ผู้มีสถานภาพสูงกว่าจะให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ แก่ผู้มีสถานภาพต่ำกว่าเพื่อแลกเปลี่ยนกับความเคารพนับถือและการยอมอยู่ภายใต้อำนาจของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งบุคคลเหล่านี้ จะทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้มีสถานภาพสูงในการแข่งขันแย่งชิงอำนาจความเป็นใหญ่ในกลุ่ม(สมบัติ จันทรวงศ์, 2530)

จากรายละเอียดของแนวคิดระบบที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ทำให้สามารถอธิบายถึงการรักษาอำนาจทางการเมืองของนักการเมืองส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ได้เป็นอย่างดี เพราะนักการเมืองส่วนท้องถิ่นนั้น เหมือน

นักการเมืองในระดับชาติที่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเป็นผู้ช่วยเหลือ และให้ได้มาซึ่งตำแหน่ง และเพื่อที่จะรักษาฐานคะแนนเสียงของตนไว้ให้ยาวนาน และมั่นคงที่สุด และแน่นอนที่ว่าเราไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงในการที่จะกล่าวถึง เกี่ยวกับเรื่องการให้การอุปถัมภ์ และการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์เพื่อที่เข้าใจถึงภาพของการรักษาอำนาจทางการเมืองได้อย่างชัดเจนมนุษย์แต่ละคนมีความต้องการหลายอย่างในชีวิตแต่ตนเองไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ครบทุกอย่าง ซึ่งมนุษย์แต่ละคนยังต้องการผลตอบแทนจากการแลกเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ระหว่างกันให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ซึ่งแนวคิดนี้จะทำให้ทราบถึงการมองความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำสองฝ่ายระหว่างผู้รักษากำนันก็คือ ผู้นำท้องถิ่นกับประชาชน มีลักษณะความสัมพันธ์ต่างตอบแทนหรือไม่ในการเป็นหัวคะแนนให้กับผู้นำท้องถิ่นนั้นๆ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองระดับชาติ

2.3.1 วัฒนธรรมทางการเมือง

วัฒนธรรมทางการเมืองหมายถึงเศรษฐกิจและสังคมทางการเมืองที่ก่อให้เกิดเฉพาะขึ้นในระดับประเทศหรือสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งรวมถึงนิสัย, ประเพณี, ค่านิยม, และวิถีชีวิตที่มีอิทธิพลในการดำเนินการทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมืองมีผลต่อวิธีการบริหารราชการ, การตัดสินใจ, และการเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังมีผลในการสร้างความเชื่อมั่นและความเข้าใจร่วมกันในหมู่คณะทางการเมือง (วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ (2544))

วัฒนธรรมทางการเมืองอาจประกอบด้วย ดังนี้

1. ความเชื่อและค่านิยมทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจของบุคคลและองค์กรทางการเมือง มีได้ทั้งความเชื่อทางพระราชทาน, ความเชื่อทางการเมือง, ค่านิยมทางเศรษฐกิจ
2. การบริหารราชการ วัฒนธรรมทางการเมืองมีผลต่อวิธีการบริหารราชการ รวมถึงการสร้างนโยบาย, การตัดสินใจ, และการดำเนินการทางการเมือง
3. การเลือกตั้ง วัฒนธรรมทางการเมืองมีผลต่อการเลือกตั้งและการเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนทางการเมือง
4. การสร้างความสามารถในการติดต่อสื่อสาร วัฒนธรรมทางการเมืองมีผลในการสร้างความสามารถในการสื่อสารในหมู่คณะทางการเมือง การสื่อสารที่ดีช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันและความร่วมมือในการดำเนินการทางการเมือง

5. การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ วัฒนธรรมทางการเมืองมีผลต่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ซึ่งรวมถึงสิทธิในการแสดงความเห็น, สิทธิในการสื่อสาร, และสิทธิในการเลือกตั้ง

6. การสร้างความสันติภาพ วัฒนธรรมทางการเมืองมีบทบาทในการสร้างความสันติภาพภายในและระหว่างประเทศ การแก้ไขข้อพิพาทและการสร้างความเข้าใจระหว่างกลุ่มต่าง ๆ มีส่วนสำคัญในการสร้างความสันติภาพ

วัฒนธรรมทางการเมืองมีผลกับการดำเนินชีวิตประจำวันของบุคคล รวมถึงผลกระทบในระดับชาติและสังคม การทราบและเข้าใจวัฒนธรรมทางการเมืองช่วยให้เราเข้าใจถึงความต้องการและค่านิยมของบุคคลและชุมชนที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังช่วยให้เราสามารถเข้าร่วมและมีส่วนร่วมในกระบวนการการตัดสินใจทางการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.1.1 ประเภทของวัฒนธรรมทางการเมือง

เพื่อระบุระดับวัฒนธรรมการเมืองของบุคคล Almond และ Verba (วรรณธรรม กาญจนสุวรรณ, 2544: 160) ได้ใช้แนวทางในการค้นหาความโน้มเอียงทางการเมืองของบุคคล มาจำแนกวัฒนธรรมทางการเมือง ได้ 4 ประการคือ

1. บุคคลนั้นมีความรู้เกี่ยวกับชาติของเขา และเกี่ยวกับระบบการเมืองของเขา โดยทั่วไปอย่างไร ตลอดจนเขามีความรู้ต่อลักษณะทั่วไปของระบบอย่างไร เขามีความคิดเห็นหรือการตัดสินใจว่าระบบอย่างนี้เป็นอย่างไร

2. บุคคลผู้นั้นมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางการเมืองและบทบาททางการเมืองของชนชั้นปกครองอย่างไร เขามีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อโครงสร้างบทบาทของผู้นำและนโยบายของรัฐบาลอย่างไร

3. บุคคลนั้นมีความรู้เกี่ยวกับการบริหารงานของรัฐเป็นอย่างไร มีความรู้เกี่ยวกับสถาบัน ตัวบุคคล และกระบวนการตัดสินใจ ที่เกี่ยวกับการบริหารนั้นเป็นอย่างไร และมีความรู้สึกความคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอย่างไร

4. บุคคลผู้นั้นมองตนเองในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งในระบบการเมือง เขามีความรู้เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ หน้าที่ และวิธีการต่างๆ ที่จะทำให้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางการเมือง ตลอดจนความรู้ของเข่ว่า สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในนโยบายของการตัดสินใจของรัฐบาลหรือไม่อย่างไร

จากปัจจัย 4 ข้อข้างที่กล่าว ทำให้ Almond และ Verba สามารถสรุปความแตกต่างของ ความโน้มเอียงที่มีต่อระบบการเมืองและ จนกำหนดออกมาเป็นรูปแบบของวัฒนธรรมทางการเมือง 3 ประเภทคือ

1. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบ (Parochial Political Culture) เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมดั้งเดิมที่ยังไม่มีบทบาททางการเมือง ไม่มีความรู้ ความเข้าใจ และความผูกพันที่ตน มีต่อระบบการเมือง โดยทั่วไป จึงไม่มีความคิดที่จะมีส่วนร่วมทางการเมือง รวมทั้งไม่ได้ตั้งความหวัง หรือข้อเรียกร้องจากระบบการเมือง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบนี้มักปรากฏในสังคมจารีตประเพณี แบบดั้งเดิมหรือชนเผ่าที่มีการปกครองแบบง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน

2. วัฒนธรรมการเมืองแบบไพร่ฟ้า (Subject Political Culture) เป็นวัฒนธรรมที่สมาชิก ของสังคมมีความรู้ ความเข้าใจระบบการเมืองโดยทั่วไป ในลักษณะยอมรับอำนาจรัฐ เคารพเชื่อฟัง และปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ไม่เรียกร้อง ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเพราะถือว่าการเมืองเป็นเรื่อง ของผู้มีอำนาจหรือบารมี ประชาชนเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือนโยบาย เท่านั้น

3. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม (Participants Political Culture) คือ วัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมที่ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความผูกพันต่อระบบการเมืองจะเรียกร้อง หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ระบบการเมืองตอบสนองข้อเรียกร้องซึ่ง ประชาชนจะมีความรู้สึกว่าเขาสามารถที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองได้

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบใหม่ (New Election)

กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์. (2019) พรรคการเมืองกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคน รุ่นใหม่ ในการเลือกตั้ง 2562. Journal of MCU Nakhondhat, 6(3), 1076-1094.) ประธานกรรมการร่าง รัฐธรรมนูญ กล่าวว่า การลงคะแนนเลือกตั้งด้วยบัตร เลือกตั้งเพียง 1 ใบ เป็นหลักการที่ถูกต้อง เพราะจะทำให้คนที่ไปลงคะแนนเลือกตั้งพิจารณาทั้งผู้สมัคร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต และแบบบัญชีรายชื่อไปพร้อมกัน ตามเจตนารมณ์ หน้าที่ต้องการให้พรรคการเมืองมีความ เข้มแข็งใน การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง และเป็นวิธีเดียวที่จะไม่ทำให้คะแนนที่ประชาชนไปลงคะแนนต้องสูญ เปล่าไปขณะเดียวกันทางคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ยืนยันว่าวิธีการแบบนี้จะช่วยทำให้พรรค การเมืองมีความเข้มแข็งเพราะพรรคต้องคัดเลือกคนที่ดีที่สุดลงสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นวิธีที่เป็นธรรม ที่สุด โดยได้อธิบายประโยชน์ของระบบเลือกตั้งแบบจัดสรรปันส่วนผสม ดังนี้

1. เสียงของประชาชนจะไม่สูญเปล่า

2. ไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ของพรรคการเมืองใด แต่มุ่งให้คะแนนประชาชนมีน้ำหนักในการออกเสียงเลือกตั้งให้มากที่สุด

3. เป็นการปรองดอง คือให้คะแนนเฉลี่ยกับทุกพรรค

4. สร้างระบบเลือกตั้งที่เหมาะสมกับสังคมไทยไม่ลอกเลียนแบบต่างประเทศทั้งหมด

5. แก้ไขปัญหาการจัดสรรงบประมาณที่อิงเฉพาะพื้นที่ฐานเสียงของพรรคตน

6. พรรคจะคัดเลือกคนดีลงสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อหวังคะแนนไปคำนวณเป็น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ

7. คำนึงถึงคะแนนเสียงของประชาชนที่ถูกทิ้งไปอย่างไม่เป็นธรรม แต่ยอมรับว่ายังมีปัญหาเรื่องการคำนวณพร้อมยืนยันว่าคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเปิดรับฟังความเห็นจากทุกฝ่าย หากข้อเสนอนี้มีจุดอ่อนก็พร้อมที่จะปรับแก้

สรุป แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งแบบใหม่ (New Election) เป็นการลงคะแนนเลือกตั้งด้วยบัตร เลือกตั้งเพียง1 ใบ และเป็นวิธีเดียวที่จะไม่ทำให้คะแนนที่ประชาชน ไปลงคะแนนต้องสูญเปล่าไป

2.4 ทฤษฎีระบบ

ทฤษฎีระบบของ เดวิด อีสตัน มีฐานคิดที่สำคัญว่าการเมืองดำรงอยู่เป็นอย่างมีระบบเสมือนหนึ่งชีวิตการเมือง (Political Life) กล่าวคือ ระบบการเมือง ประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ ทั้งองค์ประกอบภายใน อันได้แก่ สถาบันการเมืองต่างๆ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นองค์ประกอบภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการทำงานของระบบการเมือง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางการเมือง กับสภาพแวดล้อม มีลักษณะเป็นพลวัต (Dynamic system) มีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ ไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ ก่อให้เกิดลักษณะที่เรียกว่า “ชีวิตการเมือง” อุบล กาญจนอมรสิน. (2023)

ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการเมืองกับสภาพแวดล้อม จะเป็นไปในลักษณะที่สิ่งใดเกิดขึ้นภายในสภาพแวดล้อมจะส่งผลกระทบเข้าสู่ระบบการเมือง ในรูปแบบของปัจจัยนำเข้า (Inputs) ระบบการเมืองจะต้องทำหน้าที่ตัดสินใจและนำการตัดสินใจนั้นไปสู่การปฏิบัติผลผลิตของระบบการเมือง คือ ปัจจัยนำออก (Outputs) ซึ่งจะกลับเข้าสู่ระบบในรูปแบบของปัจจัยสิ่งแวดล้อม หรือในบางกรณีอาจจะส่งกลับโดยตรงเข้าสู่ระบบการเมืองโดยไม่ต้องผ่านปัจจัยสิ่งแวดล้อม ปัจจัยสิ่งแวดล้อมจะนำเข้าสู่ระบบการเมืองในรูปแบบของความต้องการ (Demands) และการสนับสนุน (Supports) ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการเมืองและปัจจัยสิ่งแวดล้อม แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า แท้จริงแล้ว

ปัจจัยนำออกก็คือผลผลิตของระบบการเมือง ดังนั้น ความสัมพันธ์เหล่านี้จะมีความต่อเนื่องโดยตลอด โดยระบบการเมืองนั้น จะเป็นโครงสร้างศูนย์กลางของ ระบบหรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถาบันทางการเมืองที่ทำหน้าที่ในการตัดสินใจ เพื่อจัดสรรค่านิยมให้แก่สังคม ส่วนการจัดสรรนั้นหมายถึงอำนาจในการตัดสินใจในการให้หรือไม่ให้ค่านิยมนั้นแก่สังคม ซึ่งระบบการเมืองนั้นจะประกอบไปด้วย สถาบันทางการเมืองต่างๆ เช่น สถาบันนิติบัญญัติ ตุลาการ และบริหาร พรรคการเมือง ระบบราชการ กลุ่มอิทธิพล และกลุ่มผลประโยชน์ เป็นต้น

ดังนั้นหากเราจะนำเอาปัจจัยต่างๆ ทางการเมืองของไทยที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์ตามแนวทฤษฎีนี้ พอที่จะทำให้เราสามารถพยากรณ์และอธิบายเหตุการณ์หรือพฤติกรรมทางการเมือง ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างเป็นระบบ โดยมีฐานคติ (Assumption) ที่ว่า พฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เกิดจากการเดาสุ่ม หรือไม่มีแบบแผนของพฤติกรรม แต่สามารถที่จะหาลักษณะที่เกิดขึ้นเป็นประจำ และสามารถสร้างเป็นกฎเกณฑ์ของพฤติกรรมได้

2.4.1 ทฤษฎีกล่อมเกลາทางการเมือง

การอบรมกล่อมเกลາทางการเมือง (พระณัฐพงษ์ ณัฐวุโส (2565) เป็นรูปแบบพิเศษที่มีพัฒนาการมาจากการกล่อมเกลາทางสังคม สนใจในประเด็นเกี่ยวกับการที่ปัจเจกบุคคล ถูกกล่อมเกล่าเข้าสู่การเมือง ดังนั้น การกล่อมเกลາทางการเมืองจึงหมายถึงกระบวนการถ่ายทอดทัศนคติทางการเมืองและแนวทางการปฏิบัติกิจกรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับค่านิยมและ วัฒนธรรมทางการเมืองของสังคมในขณะนั้นให้กับประชาชนทั่วไปซึ่งกระบวนการการอบรมกล่อมเกล่าทางการเมืองเกิดจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก ตลอดจนยังเกิดจากกระบวนการปฏิสัมพันธ์ของบุคลิภาพและประสบการณ์ของปัจเจกบุคคลนั้นอีกด้วย

โดยการกล่อมเกล่าทางการเมืองนั้น เป็นลักษณะความสัมพันธ์แบบหนึ่ง ระหว่างปัจเจกบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองซึ่งปัจเจกบุคคลเหล่านั้นอาศัยอยู่ โดยการกล่อมเกล่าทางการเมืองได้สร้างมุมมองพิเศษทางการเมือง ซึ่งเป็นผลมาจากความสัมพันธ์ดังกล่าว ในระดับปัจเจกบุคคล การกล่อมเกล่าทางการเมืองเป็นเพียงกระบวนการที่ปัจเจกบุคคลได้รับการถ่ายทอดมุมมองทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ค่านิยม ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และการวิเคราะห์ พิจารณาจากสิ่งที่เขาได้รับจากโลกการเมือง จึงถูกมองว่าเป็นการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ค่านิยม และทัศนคติทางการเมือง จาก พ่อแม่ ครู และตัวแทนจากสังคมอื่นๆ ไปสู่พลเมือง

การอบรมกล่อมเกล่าทางการเมือง ดำเนินการโดยผ่านทางการเรียนรู้ทางการเมืองของประชาชน โดยแบ่งรูปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 2 รูปแบบคือ

1. การเรียนรู้ทางการเมืองโดยตรง (Direct Form of Political Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางการเมืองซึ่งมีประเด็นเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการเมืองโดยตรง เช่น การที่ปัจเจกชนเรียนรู้เกี่ยวกับรัฐบาลของเขา การให้ความสนใจกับพรรคใดพรรคหนึ่งและความยิ่งใหญ่ของชนชาติของตนในประชาคมโลก เป็นต้น โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

1.1 การเลียนแบบ (Imitation) เป็นการเรียนรู้แบบพื้นฐานที่สุด โดยมีลักษณะเดียวกับการที่ได้สามารถพูดหรือเดินได้ โดยการมองและศึกษาตัวแบบและทำตามซึ่งเป็นเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นในการเรียนรู้ทางการเมืองเช่นกัน

1.2 การเรียนรู้จากความคาดหวังล่วงหน้า (Anticipatory Socialization) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการพยายามปฏิบัติตนในลักษณะที่คาดว่าจะจะเป็น เช่น นักศึกษานิติศาสตร์ หรือนักศึกษาแพทยศาสตร์ อาจพยายามปฏิบัติตนหรือทำกริยาท่าทางให้เหมือนกับผู้พิพากษาหรือแพทย์ โดยการเรียนรู้ลักษณะนี้ อาจจะไม่เกิดขึ้นกับการเรียนรู้ทางการเมืองมากนัก แต่ก็ต้องยอมรับว่ามีเกิดขึ้นบ้าง โดยเฉพาะกับนักศึกษาวิชารัฐศาสตร์

1.3 การให้การศึกษาทางการเมือง (Political Education) เป็นการให้การเรียนรู้โดยผ่านทางสถานศึกษาตั้งแต่ในวัยเด็กในเรื่องเกี่ยวกับการเมือง เช่น การปฏิบัติทั่วไปในการเป็นพลเมืองดีของชาติ การใช้สิทธิพื้นฐานทางการเมืองของประชาชน เป็นต้น

1.4 ประสบการณ์ทางการเมือง (Political Experience) เป็นการเรียนรู้ทางการเมืองอันเกิดจากการมีประสบการณ์ทางการเมือง โดยเฉพาะการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเช่น การเลือกตั้ง การเข้าร่วมฟังการหาเสียง การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การเรียกร้องสิทธิของกลุ่มผลประโยชน์ การประท้วง และอื่นๆ

2. การเรียนรู้ทางการเมืองโดยทางอ้อม (Indirect Form of Political) ซึ่งเป็นการกล่อมเกลาส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ทางการเมืองโดยอ้อม แต่กลับส่งผลกระทบต่อให้เกิดการพัฒนามุมมองอย่างใดอย่างหนึ่ง หลังจากเกิดการกล่อมเกลานั้นแล้ว โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ขั้นตอน (Robert E. Dowes & John A. Hughes “Political Sociology” (1972) คือ

ขั้นตอนที่ 1 การเกิดขึ้นของแรงจูงใจ (Predisposition) และขั้นตอนที่ 2 คือ การที่แรงจูงใจนั้นนำไปสู่เป้าหมายทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยการเรียนรู้ทางการเมืองโดยทางอ้อมสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ

2.1 การถ่ายทอดระหว่างบุคคล (Interpersonal Transference)

2.2 การฝึกปฏิบัติ (Apprenticeship)

2.3 การสร้างข้อสรุปทั่วไป (Generalization)

ในสังคมแต่ละคนนั้นถูกห้อมล้อมด้วยบรรยากาศทางการเมืองของสังคม ซึ่งเป็นลักษณะต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพทางการเมืองของแต่ละบุคคลในสภาพแวดล้อมภายนอกนั้นยังมีหน่วยงานต่างๆ ที่เป็นตัวการในการอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง ได้แก่ ครอบครัว การศึกษา กลุ่มเพื่อนฝูง กลุ่มทางศาสนา กลุ่มการทำงานต่างๆ และสื่อมวลชนต่างๆ ซึ่งผ่านเข้าไปทางฉากของการรับรู้ของแต่ละบุคคลเช่นกัน และจะเห็นได้ว่าบุคคลมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ องค์ประกอบภายใน และองค์ประกอบภายนอก ได้แก่ ด้วยการในการกล่อมเกลาทางการเมืองในตัว แบบได้สมมุติว่าสภาวะต่างๆ อยู่ในสภาวะหนึ่ง หรืออยู่กับที่แต่อันที่จริงแล้วสิ่งต่างๆ ในตัวแบบนี้อยู่ในสภาวะเคลื่อนไหว อยู่ตลอดเวลา ซึ่งหมายความว่า กระบวนการอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาหรือเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของมนุษย์ตราบใดที่ฉากการรับรู้ของมนุษย์ยังถูกสภาวะแวดล้อมทางสังคมและการเมืองต่างๆ ผ่านเข้ามากระทบและหล่อหลอมเข้าไปในตัวมนุษย์ทำให้มนุษย์มี โลกทัศน์ทางการเมืองอย่างใดอย่างหนึ่งแตกต่างกันไป ส่วนขั้นตอนของกระบวนการอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองกล่าวได้เป็น 4 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 เป็นขั้นที่พยายามให้ทารกได้รับรู้ฝึกฝนอบรมให้เป็นสมาชิกของสังคมซึ่งเป็นขั้นตอนที่เด็กจะเรียนรู้ทางทัศนคติ ค่านิยม ความสัมพันธ์ของบทบาทต่างๆ ของบุคคลความรู้ทั่วไป และสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นซึ่งคนในสังคมจะต้องเรียนรู้ขั้นตอนนี้ สถาบันที่มีอิทธิพลมากที่สุดในฐานะขั้นตอบพื้นฐานของกระบวนการอบรมกล่อมเกลาทางการเมืองเพื่อชี้แนวทางให้มนุษย์เรียนรู้วิธีการดำรงชีวิตอยู่ไปสังคมร่วมกับผู้อื่น

ขั้นตอนที่ 2 คือ ขั้นที่ก่อให้เกิดบุคลิกภาพของบุคคลนั้น ในขั้นตอนนี้เริ่มมีการพัฒนาไปสู่การมีพื้นฐานความรู้และความเชื่อ นอกจากนี้ประสบการณ์เริ่มมีอิทธิพลหล่อหลอมจิตใจได้สำนึกและยังไม่มีส่วนกำหนดเป็น โครงสร้างบุคลิกภาพขั้นมูลฐานของมนุษย์ ซึ่งบุคคลเริ่มจะมีความสำนึกรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ขั้นตอนที่ 3 : ขั้นนี้เป็นขั้นที่บุคคลแต่ละคนเรียนรู้ และพัฒนาทัศนคติหรือความโน้มเอียงต่อการเมืองวัฒนธรรมทางการเมืองเริ่มผ่านเข้ามาทางตัวการของการอบรมกล่อมเกลา และเข้ามากระทบฉากการรับรู้เข้าใจถึงระบบการเมืองตลอดจนเหตุการณ์ต่าง ๆทางการเมือง

ขั้นตอนที่ 4 เป็นขั้นที่ บุคคลผ่านการเป็นสมาชิกการเมือง ที่มีได้มีกิจกรรมมาเป็นส่วนที่ มีบทบาททางการเมืองขั้นนี้เรียกว่า "Political Recruitment Process" หรือที่เรียกว่าการเลือกสรร บุคคลทางการเมือง ในขั้นนี้บุคคลที่จะมีความรู้ความเข้าใจต่อการเมืองมากขึ้นกว่าเดิมจนกระทั่งทำให้ มนุษย์เกิดความกระตือรือร้นที่จะเข้าไปมีส่วนร่วม และมีบทบาททางการเมือง (จุมพล หนิมพานิช. (2548) การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ : หลักการ แนวคิด และกรณีตัวอย่างของไทย. นนทบุรี : สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.)

2.4.2 ทฤษฎีการพัฒนาการเมือง

สุรพล กระแสรัตน์ (2560) แนวความคิดทางการเมืองที่ใช้อ้างอิงมากเพื่อการวิเคราะห์ ปรากฏการณ์ทางการเมืองในประเทศด้อยพัฒนา คือ แนวความคิดเรื่องการพัฒนาการเมือง (Political Development) หรือนักวิชาการบางท่านก็ใช้คำว่า การทำให้ทันสมัยทางการเมือง (Political Modernization) บางท่านก็ใช้ปนเปกันทั้งสองคำ มูลเหตุสำคัญที่ได้มีการใช้ศัพท์ ดังกล่าววิเคราะห์และอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองนั้น ก็เนื่องจากว่าหลังจากสงครามโลกครั้งที่ สอง ประเทศต่างๆ ซึ่งเคยเป็นประเทศในอาณานิคมของมหาอำนาจตะวันตกได้รับเอกราช ประเทศ เกิดใหม่เหล่านี้ก็ประสบปัญหาทางการเมืองต่าง ๆ มากมาย เกิดจากการรบลาฆ่าฟันเพื่อแย่งอำนาจ กันระหว่างเผ่าพันธุ์หรือกลุ่มการเมืองต่างๆ การล้มลุกคลุกคลานของระบบรัฐสภาในระบบ ประชาธิปไตย พร้อมกับการเข้ายึดอำนาจของทหารในรูปของการปฏิวัติรัฐประหาร ปรากฏการณ์ ทางเมืองดังกล่าวนี้ ย่อมมีการวิเคราะห์หาสาเหตุและนักวิชาการแขนงต่างๆ ก็ใช้วิชาที่ตนถนัด เป็นตัวแปรสำคัญในการเสาะหาสาเหตุ นักเศรษฐศาสตร์ก็มองการไร้เสถียรภาพต่าง ๆ ในประเทศ เหล่านี้ด้วยการเน้นที่ตัวแปรทางเศรษฐกิจว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกิดจากการด้อยพัฒนาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจนและการขาดเทคโนโลยีในการผลิต ทำให้สังคมประสบปัญหาต่าง ๆ ยากที่จะเกิด เสถียรภาพทางการเมืองขึ้นได้ ความเชื่อดังกล่าวนี้นี้ยังครอบคลุมไปถึงสาเหตุของสงครามโลกครั้งที่สอง ด้วยว่าเกิดจากปัญหาหลัก คือ ปัญหาเศรษฐกิจ นักการศึกษาก็มองดูการล้มเหลวของการปกครอง แบบประชาธิปไตยว่า มีสาเหตุมาจากการขาดการศึกษา ความโง่เขลาเบาปัญญาของประชากร และการขาดความรู้เรื่องการเมืองและสังคมซึ่งทำให้ไม่สามารถรื้อระบบการเมืองการปกครอง แบบอารยะได้

นักสังคมวิทยาก็มองปัญหาดังกล่าวด้วยแว่นสีของตนว่า เกิดจากโครงสร้างทางสังคม ช่องว่างระหว่างความรวยความจน โครงสร้างอำนาจอันสืบเนื่องมาจากจารีตประเพณี ค่านิยมแบบ ถืออำนาจและบุคลิกภาพแบบเผด็จการ ฯลฯ

นักรัฐศาสตร์นั้น ถ้าจะมองดูสภาพดังกล่าวมาว่า มีสาเหตุมาจากรัฐธรรมนูญก็พูดไม่สะดวกใจ เพราะหลายประเทศที่ประสบปัญหาการไร้เสถียรภาพทางการเมืองมีรัฐธรรมนูญที่ถูกต้องรัดกุม ทุกประการมีการสร้างสถาบันทางนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ การใช้หลักการถ่วงดุลอำนาจ การตรวจสอบซึ่งกันและกันของสถาบันต่างๆ แต่ระบบประชาธิปไตยก็ไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ผลสุดท้ายก็พยายามมองดูว่าปรากฏการณ์ความล้มเหลวของการสร้างระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยในประเทศด้อยพัฒนาเกิดจากการขาดการพัฒนาการเมือง ซึ่งเข้าใจว่าศัพท์คำว่า การพัฒนาการเมือง นี้ คงเลียนแบบมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจ

2.4.2.2 การพัฒนาการเมือง คือ ความเจริญทางการเมือง

ความคิดที่ว่าการพัฒนาการเมืองเป็นลักษณะการเมือง ในอุดมคติในแบบสังคมอุตสาหกรรมมีความหมายเดียวกับความจำเริญทางการเมืองที่มีประเทศอุตสาหกรรมเป็นแบบอย่างของชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคม และคนจำนวนมากคาดหวังว่า ในขอบข่ายชีวิตทางการเมืองก็มีลักษณะเดียวกัน อย่างไรก็ตามการยอมรับความคิดอันนี้โดยง่ายย่อมจะทำให้เกิดความไม่พอใจกับผู้เชื่อถือในความเท่าเทียมกันของวัฒนธรรม และคำถามสำคัญก็คือการที่ถือว่าการปฏิบัติของสังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมตะวันตกเป็นมาตรฐานสากลสำหรับการเมืองทุกระบบนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่

ถึงแม้ว่าจะยอมรับว่า การคัดค้านนี้เป็นสิ่งที่น่ารับฟังโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่า ความเชื่อดังกล่าวนั้นเป็นแฟชั่นประจำสมัย อย่างไรก็ตามความจริงที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์โลก คือ ประเพณีและปทัสถานทางสังคม ซึ่งแผ่กระจายไปทั่วโลกและซึ่งคนทั่วไปรู้สึกว่าการที่สังคมที่มีความเคารพตัวเองจะรับประเพณีและปทัศานนี้มาตรฐานดังกล่าวนี้เกิดขึ้นในสังคมอุตสาหกรรมและเกิดจากความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และในปัจจุบันมาตรฐานเหล่านี้ได้คงอยู่ตัวแล้ว ตัวอย่างเช่น การมีส่วนร่วมในทางการเมืองเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงความจริง ในทางสังคมวิทยาและชีวิตในสังคมอุตสาหกรรม แต่ขณะเดียวกันก็ถูกถือว่าเป็นสิทธิอันเด็ดขาดในความเห็นของโลกปัจจุบันนอกจากนี้หลักการอื่นๆ เช่น การเรียกร้องให้มีกฎหมายที่ใช้เป็นหลักสากล การเคารพในความสามารถยิ่งกว่าชาติกำเนิด และความคิดทั่วไปเกี่ยวกับความยุติธรรมและสิทธิของประชาชนดูเหมือนว่าจะกลายเป็นสิ่งซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมใดๆ และกลายเป็นมาตรฐานสากลของชีวิตการเมืองยุคใหม่ (Sarana W.2550.ความสัมพันธ์ของระบบการเมืองระบบบริหารและนโยบายสาธารณะ.)

2.5 ทฤษฎีการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

เสาวนีย์ ศิริพจนานนท์. (2544) กระบวนการตัดสินใจนี้จะนำมาประยุกต์ใช้ในการอธิบายการตัดสินใจในการเลือกตั้งโดยสรุปเป็นขั้นตอนได้ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้ถือได้ว่าเป็นการได้รับข่าวสารของการสมัครรับการเลือกตั้งเกี่ยวกับตัวผู้รับเลือกตั้งและนโยบายต่าง ๆ ในการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งนั้น ประชาชนจะได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งโดยผ่านสื่อหรือช่องทางต่าง ๆ ในการลงเสียงเลือกตั้งประชาชนเลือกรับข่าวสารในลักษณะใด จนกระทั่งนำข่าวสารนั้นไปเป็นเกณฑ์การคัดเลือกผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ให้เหลือผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ต้องการจะลงคะแนนเสียงอยู่ที่ว่าประชาชนจะเลือกเชื่อข่าวสารจากแหล่งไหนมากที่สุดและลักษณะของข่าวสารที่ผ่านไปสู่ผู้ลงคะแนนเสียงนั้นเป็นลักษณะข่าวสารที่หลากหลายเพื่อมุ่งใจในการลงคะแนนเสียง

2. การสร้างกฎเกณฑ์ หลักเกณฑ์และการให้น้ำหนักของหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกตั้ง เมื่อผู้ลงคะแนนเสียงยอมรับว่าต้องมีการตัดสินใจ และได้รับข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้สมัครเลือกตั้ง ประชาชนจะคัดเลือกผู้สมัครเลือกตั้งเพื่อเลือกผู้สมัครที่ตัวเองถูกใจมากที่สุด หรือพึงพาได้มากที่สุด หรือให้ความสำคัญกับคุณสมบัติส่วนตัวของบุคคล ขั้นตอนนี้รวบรวมความคิดและทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่นั่น ๆ การพัฒนามาก็คือการทำให้เกิดทางเลือกหลากหลายทางเลือกนำมาประเมินเพื่อเลือกทางเลือกที่เหมาะสมกับเป้าหมายของการเลือกตั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขั้นตอนการตัดสินใจ กล่าวคือในขั้นตอนนี้จะเริ่มมีการณรงค์หาเสียงในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านภูมิหลังของบุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้งคุณสมบัติส่วนตัวของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ค่านิยมและวิธีการหาเสียงของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ค่านิยม นโยบายของพรรค หรือและบทบาทของพรรคการเมืองเข้าถึงประชาชนหรือผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เริ่มประเมินข่าวสารที่ได้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ หรือมุ่งหมายของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

3. การประเมินและจัดลำดับ เมื่อได้กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ และให้น้ำหนักของหลักเกณฑ์ที่ได้มา ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตั้งแต่แต่ละคนจะได้รับการประเมินเท่าไรต่อการประเมินของผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ดีที่สุด

4. การตัดสินใจสุดท้ายที่จะลงคะแนนเสียงให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจะตัดสินใจลงคะแนนเสียงให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีคะแนนรวมจากการประเมินมากที่สุด แต่ในขั้นตอนนี้อาจจะมีเหตุการณ์บางอย่างเข้ามาแทรกแซง อาทิผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้รับเงินสิ่งของ การชักชวน ขอร้องหรือร้องขอ ที่อาจจะมามีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ถือว่าการเลือกตั้งเป็นกลไกและกระบวนการทางการเมืองที่สำคัญในการที่จะกำหนดว่าใครเป็นผู้เหมาะสมที่จะเป็นผู้ปกครองโดยชอบธรรม การเลือกตั้งอย่างเป็นทางการให้เสรีภาพและสิทธิทางการเมืองแก่ประชาชนเพื่อประชาชนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทางการเมืองโดยผ่านตัวแทนนั่นเอง

2.5.1 แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์และวิธีการหาเสียง

เป็นแนวคิดที่พิจารณาถึงเทคนิค และวิธีการหาเสียงในขณะนั้นจะสามารถดึงดูดใจหรือเปลี่ยนการตัดสินใจของผู้ลงคะแนนในการเลือกตั้งครั้งนั้น ๆ อาจใช้วิธีการที่เป็นตามกฎหมายหรือเบี่ยงเบนไปจากกฎหมายก็อาจเป็นได้ เช่น การโฆษณา การใช้พื้นที่สื่อ เป็นต้น สิ่งสำคัญที่จะทำให้ประชาชนเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชน ก็คือการใช้ที่ประชาชนได้รับรู้รับทราบนโยบายต่าง ๆ ของผู้สมัครการเลือกตั้ง และเจตนารมณ์ของผู้แทนผ่านการโฆษณาหาเสียงซึ่งถือเป็นองค์ประกอบของการสื่อสารอย่างหนึ่ง ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของผู้สมัครเลือกตั้ง ผ่านเครื่องมือสื่อสารทางการตลาดการเมืองที่หมายถึงการซื้อพื้นที่หรือเวลาในสื่อมวลชนเพื่อเผยแพร่ข่าวสารในรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งถึงประชาชนจะเห็นได้ว่าการสื่อสารมวลชนจึงเป็นช่องทางที่มีความสำคัญ เป็นผู้ผลิตและส่งต่อข่าวสารทางการเมืองกระจายมายังผู้รับสารหรือประชาชนซึ่งเป็นกระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมือง โดยที่นอกจากข่าวสารทางการเมืองจะมีอิทธิพลต่อประชาชน ยังส่งผลต่อความเป็นไปทางการเมืองในด้านต่าง ๆ จึงทำให้นักการเมืองไทยและประชาชนผู้รับข่าวสารไม่สามารถละเลยความสำคัญของสื่อมวลชนได้เลย (Charoenwong . (2009).

จิรัชยา เจียวกิก และอาทิตยา สมโลก (2564) กลยุทธ์และวิธีการหาเสียงเป็นวิธีการสื่อสารทางการเมืองที่ได้รับความนิยมทางการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง เพราะมีจุดแข็งในการสื่อสารที่ควบคุมได้ ทั้งในแง่เนื้อหาสาระ พื้นที่ ระยะเวลาในการเผยแพร่การลดลงการหาเสียงเลือกตั้งแบบเดิม ผู้สมัครเลือกตั้ง ออกมาลงหาเสียงด้วยวิธีการเดิน ไปพบปะประชาชน ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งพูดในที่สาธารณะและใช้เอกสารสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา ประกาศแผ่นพับ ป้ายพิมพ์การเมืองหรือเรียกว่าการสื่อสารทางเดียว เพื่อให้เข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด โดนการสร้างภาพลักษณ์ การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะสื่อเครือข่าย ออนไลน์ที่ใช้กันแพร่หลายมากขึ้นเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน กระตุ้นให้เกิดการสนทนาระหว่างพรรคการเมืองหรือผู้สมัครการเลือกตั้ง โดยที่นักการเมืองยุคใหม่ต่างยอมทุ่มเงินทุนจำนวนมหาศาล เพื่อให้ได้มาซึ่งการลงคะแนนเสียง ไม่ใช่เพียงแค่วัยชนะแห่งความสำเร็จในฐานะผู้นำทางการเมืองภายหลังได้รับการเลือกตั้งอีกด้วย (จิรัชยา เจียวกิก และอาทิตยา สมโลก . (2564). ป้ายหาเสียง : วัจนกรรมของผู้สมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดปัตตานี. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.)

2.5.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นกิจกรรมที่ประชาชนและบุคคลมุ่งที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนโยบายของรัฐบาล โดยที่การเข้ามามีส่วนร่วมนั้นไม่รวมถึงทัศนคติหรือความรู้สึกและเป็นการกิจกรรมของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ พรรคการเมือง ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้ง หรือนักการเมืองอาชีพ ซึ่งปกติแล้วกิจกรรมทางการเมืองของผู้ที่เข้าไปมีส่วนร่วมจะอยู่ในลักษณะที่ไม่ต่อเนื่อง ไม่เต็มเวลา และไม่ถือเป็นอาชีพหลัก นอกจากนี้กิจกรรมของประชาชน กิจกรรมการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

กตตันกลุ่มอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล การมีส่วนร่วมทางการเมือง จึงเป็นปรากฏการณ์ของกิจกรรมทางการเมืองหลายอย่างรวมกันอยู่ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ต่างก็มุ่งที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาลทั้งสิ้น ดังนั้นรูปแบบต่างๆ ของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในแต่ละสังคมได้มีวิวัฒนาการมาช้านานนับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2.5.2.1 ความหมายการมีส่วนร่วมทางการเมือง

จากการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีนักรัฐศาสตร์หลายท่านได้ให้ความหมาย รูปแบบและประเภทของกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ดังนี้

ชวงค์ ฉายะบุตร (ชวงค์ ฉายะบุตร, (2539), กล่าวว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความหมายถึงการให้ความร่วมมือ ซึ่งถือเป็นการสนับสนุนต่อระบบการเมืองนั้นคือการมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมายร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐบาล การให้ความสนับสนุนเป็นทางหนึ่งที่จะลดปัญหาในการปกครองและการบริหาร การให้ความร่วมมือในการเสียภาษีเป็นอีกทางหนึ่ง ซึ่งนับว่าเป็นการมีส่วนร่วมโดยอ้อม ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดปัญหาจนกลายเป็นประเด็นทางการเมืองต่อไป

ได้แบ่งรูปแบบหลักของการมีส่วนร่วมทางการเมืองออกเป็น 4 แบบ คือ

1. การใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นกิจกรรมของแต่ละคน ในการเลือกตัวแทนของตนเองเข้าไปใช้อำนาจในการปกครอง การ ใช้สิทธิในการเลือกตั้ง จึงอาจนับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการควบคุมรัฐบาล แต่การไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งจะแตกต่างไปจากกิจกรรมการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบอื่น ๆ ที่สังคมเป็นผู้กำหนดโอกาสให้

2. การรณรงค์หาเสียงเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมือง ในลักษณะเดียวกับการใช้สิทธิการเลือกตั้ง แต่การเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบของการรณรงค์หาเสียง เป็นกิจกรรม ส่วนหนึ่งที่ประชาชนอาจใช้เพื่อเพิ่มอิทธิพลที่ประชาชนพึงมีต่อผลการเลือกตั้ง นอกเหนือไปจากเสียง 1 เสียงที่ประชาชนได้จากการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง การรณรงค์จากเสียงนี้นับเป็นกิจกรรมที่ค่อนข้างยากเมื่อเปรียบเทียบกับ การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

3. กรรวมเป็นกลุ่มหรือองค์การที่ประชาชนร่วมกันดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมและการเมือง ในกรณีที่ประชาชนจะร่วมมือกันเพื่อใช้อิทธิพลต่อการดำเนินงานของรัฐบาล กิจกรรมในรูปแบบนี้เป็นไปอย่างมีเป้าหมายที่แน่นอนและมีอิทธิพลมาก

4. การติดต่อเป็นการเฉพาะ เป็นรูปแบบสุดต่ำของการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองและจะเกี่ยวเนื่องกับประชาชนรายบุคคลไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือข้าราชการเพื่อแก้ไขปัญหาใด ๆ เฉพาะตัวหรือของครอบครัว กิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบนี้ มีอิทธิพลต่อการดำเนินการกำหนดนโยบายของรัฐน้อยมาก โดยที่ในแต่ละสังคมการเมืองจะมีประชาชนบางกลุ่ม เท่านั้นที่เข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งในจำนวนนี้ก็จะมรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่มากมายและแตกต่างกันไปในแต่ละระบบการเมือง

จากแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง สามารถสรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมทั้งหลายของประชาชนที่ต้องการมีอิทธิพล หรือสนับสนุนต่อทางรัฐบาลและนักการเมือง โดยมีการกระทำหรือพยายามกระทำ เป็นได้ทั้งถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ใช้กำลังหรือลัทธิหลอ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวอาจเป็นกิจกรรมในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติก็ได้

ผู้วิจัยจำนำเอาแนวคิดข้างต้นใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับความนิยมจากฐานล่าง : พรรคเพื่อไทยมพลังในการเลือกตั้งทั่วไปของไทย พ.ศ. 2566 เพื่อชี้วัดกิจกรรมที่เรียกได้ว่าเป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2.5.3 ทฤษฎีสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสาร (communication) หมายถึง การส่งผ่านข่าวสารจากบุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มบุคคลหนึ่งไปยังคนหนึ่งหรืออีกกลุ่มหนึ่ง โดยใช้สัญลักษณ์การสื่อสารมีลักษณะเป็นกระบวนการ (process) อย่างหนึ่งเช่นเดียวกับการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคม กล่าวคือ ในกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา (dynamic) ไม่อยู่นิ่ง และไม่มีจุดเริ่มต้น หรือจุดจบที่เห็นเด่นชัด

ความสำคัญของการสื่อสารการเมือง การสื่อสารเป็นหัวใจของพฤติกรรมของมนุษย์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม มนุษย์ที่อยู่ร่วมกันจะพัฒนาวิธีการแบบในการกระจายข้อมูลข่าวสารมนุษย์ได้ใช้วิธีการต่างๆ ต่อกับคนอื่น ๆ เพื่อที่จะบอกข่าวสารข้อมูล ความรู้สึกนึกคิด ความเห็นและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่อการสื่อสาร เป็นเส้นใยที่ผูกพันกับมนุษย์เข้าด้วยกัน เป็นสังคมซึ่งสามารถแบ่งลักษณะการสื่อสารในสังคมออกเป็น 3 ลักษณะได้ ดังนี้

1. ในสังคมดั้งเดิม ชนชั้นนำจะเป็นตัวกำหนดการไหลเวียน และเนื้อหาของข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นการสื่อสารจึงมีแนวโน้มที่จะเอื้อประโยชน์แก่ชนชั้นนำ นักการสื่อสารวิชาชีพจะไม่มีในสังคมเช่นนี้

2. ในระยะแปรเปลี่ยน การสื่อสารมีลักษณะเป็นทวีลักษณ์ ในด้านหนึ่งใช้ระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่สื่อสารภายในศูนย์กลางของสังคมที่มีความเป็นสมัยใหม่ และเป็นการเมืองในอีกด้านหนึ่งเป็นการสื่อสารแบบพบหน้ากัน (face-to-face) และภายในชุมชน การควบคุมการสื่อสารโดยกลไกภายในสังคมเป็นเรื่องยาก

3. ในสังคมสมัยใหม่ (โดยเฉพาะที่เป็นประชาธิปไตย) การสื่อสารโดยสื่อมวลชน (mass media) มีความเป็นวิชาชีพ มีโครงสร้างเฉพาะซึ่งทำหน้าที่นี้ และจะมีความเป็นอิสระจากรัฐบาลมากมายโดยเปรียบเทียบมีจรรยาบรรณของความเป็นกลางกำกับอยู่

ในระยะแรกเริ่ม มนุษย์ได้ใช้รูปแบบการสื่อสารแบบง่ายๆ คือ การใช้ระบบการสื่อสารด้วยปากเปล่า (oral system) ครั้นมนุษย์สามารถคิดค้นและมีความรู้ทางด้านวิทยาการมากขึ้นมนุษย์ได้คิดค้นเครื่องมือ และวิธีการต่าง ๆ มาใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของสังคมซึ่งได้ขยายตัวขึ้นด้วย และวิธีในการติดต่อสื่อสารนี้ ทำให้เกิดระบบการสื่อสารด้วยสื่อ (media

system) และเพื่อที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสารให้เป็นไปอย่างสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตแบบใหม่ในสังคมสมัยใหม่ ระบบการใช้สื่อที่สามารถไปถึงมวลชน (mass) ได้จึงถูกพัฒนาขึ้น ซึ่งได้แก่สื่อต่างๆ อันมี หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์

ดังนั้นกระบวนการทางการเมืองก็ย่อมมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการสื่อสารเช่นเดียวกับการกระบวนการอื่นๆ ในสังคม การสื่อสารจะมีบทบาทหน้าที่หลักในการถ่ายทอดความรู้และข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น ในระบบการเมืองการสื่อสารในลักษณะนี้ อาจเรียกได้ว่าเป็นการสื่อสารทางการเมืองนั่นเอง ซึ่งปราศจากการสื่อสารทางการเมืองแล้วก็จะมิบุคคลเพียงไม่กี่คนที่เกี่ยวข้องโดยตรงเท่านั้นที่จะทราบถึงความเป็นไปในกระบวนการทางการเมือง ซึ่งความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระบบการเมืองนั้นจะช่วยให้ประชาชนตัดสินใจในประเด็นทางการเมืองต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล นั่นคือ สามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

การสื่อสารทางการเมือง (Political Communication) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและอยู่ควบคู่กับการเมืองมาตลอด ตั้งแต่ในอดีตย้อนกลับไปถึงยุคกรีกโบราณโดยเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการเมือง เนื่องจากมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของระบบการเมืองการปกครองของแต่ละสังคม เป็นตัวกลางในการสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง และระหว่างผู้ปกครอง หรือผู้ใต้ปกครองด้วยกันเอง ซึ่งอริสโตเติล ได้กล่าวไว้ว่า "การสื่อสารคือการแสวงหาวิธีการจูงใจทุกรูปแบบ" แม้ว่าการสื่อสารทางการเมืองจะมีมาอย่างยาวนาน แต่ศาสตร์แห่งการสื่อสารทางการเมืองกลับเป็นเรื่องใหม่ที่มีศึกษาอย่างกว้างขวางเมื่อไม่นานมานี้ โดยในยุคแรกๆ เป็นการศึกษาการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. 1940 พบว่า ข่าวสารจากสื่อมวลชนมิได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การตัดสินใจส่วนใหญ่เกิดจากการติดต่อพูดคุยกับบุคคลทั่วไป และบุคคลทั่วไปนี้มักจะเป็นผู้ที่เปิดรับสื่อมวลชนมากกว่าคนอื่นๆ อาจกล่าวได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองที่ได้รับการศึกษาในฐานะศาสตร์นั้น เริ่มต้นพร้อมกับการเกิดขึ้นของสื่อโทรทัศน์ในช่วงทศวรรษที่ 1950 ทำให้นักการเมืองมองเห็นช่องทางการสื่อสารที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อผู้ที่รับชมจึงนำมาใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารทางการเมือง โดยในปี ค.ศ. 1956 นายพลไอเซนฮาวน์ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดี ต่อมาในปี ค.ศ. 1960 จอห์น เอฟ. เคนเนดี สามารถใช้สื่อโทรทัศน์ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยจอห์นเอฟ. เคนเนดียังได้ใช้วิธีการโต้แย้ง (Debates) กับรองประธานาธิบดีรีชาร์ด นิกสัน จนทำให้เป็นที่รู้จักของชาวอเมริกันได้มากกว่าผู้ที่เคยลงสมัครรับเลือกตั้งคนอื่น และจากพลังอำนาจของสื่อโทรทัศน์ที่ทำให้ชาวอเมริกันกว่าร้อยละเก้าเห็นและประทับใจในบุคลิกภาพ รูปลักษณ์และน้ำเสียงที่โดดเด่นจึงส่งผลให้จอห์น เอฟ. เคนเนดีได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งประธานาธิบดีในที่สุด และทำให้ประเทศสหรัฐอเมริกากลายเป็นต้นแบบ

ของการศึกษาศาสตร์แห่งการสื่อสารทางการเมือง ด้วยเหตุนี้เองบรรดาประเทศต่าง ๆ พากันศึกษากระบวนการและพัฒนากลไกการสื่อสารทางการเมืองตามสหรัฐอเมริกา ต้นแบบการสื่อสารทาง ดังต่อไปนี้

การเมืองที่เห็นถึงประสิทธิภาพในการสื่อสาร ในฐานะศาสตร์แขนงหนึ่งอย่างจริงจัง โดย การศึกษานั้นมุ่งไปสู่ความพยายามที่จะอธิบายองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสาร ผู้รับ สารตัวข้อมูลข่าวสาร และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสื่อสารนี้ โดยองค์ประกอบทั้งหมดจะมี ส่วนสัมพันธ์กันทางการเมืองอย่างเป็นเนื้อเดียวกัน ในกระบวนการสื่อสารทางการเมืององค์ประกอบที่ สำคัญอีกองค์ประกอบได้แก่การศึกษาถึงสื่อมวลชน ผู้ที่ทำหน้าที่ สำคัญในการถ่ายทอดข่าวสาร ทางการเมืองไปยังประชาชน ซึ่งสื่อมวลชนนั้นมีหลายประเภท ได้แก่ หนังสือพิมพ์นิตยสาร สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ รวมไปถึงสื่อใหม่อันได้แก่ สื่อดาวเทียม และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น การสื่อสารทาง การเมือง เป็นกระบวนการสื่อสารที่มีนักวิชาการให้ความหมายไว้หลากหลายคาร์ล ดอยส์ นัก รัฐศาสตร์เชื้อสายเยอรมัน ที่สื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการสื่อสารทางการเมือง โดยการอธิบายว่า การสื่อสารนั้นเปรียบเสมือนเส้นใยประสาทของมนุษย์ ส่วนการสื่อสารทางการเมืองเปรียบดังเส้นใย สมองของรัฐบาลซึ่งเส้นใยสมองเป็นส่วนหนึ่งของเส้นใยประสาทของมนุษย์ ทำให้การเมืองเป็นเรื่องที่ มีความสัมพันธ์อย่างแยกกันไม่ได้กับการสื่อสาร ไม่มีรัฐบาลใดสามารถดำเนินกิจการใดๆ ได้เลยหาก ปราศจากซึ่งการสื่อสาร เพราะการสื่อสารนำมาซึ่งเสียงสนับสนุนจากประชาชน กระบวนการสื่อสาร ทางการเมืองจึงเป็นกระบวนการทางการเมืองที่มีความสำคัญในการช่วยให้เกิดความเห็นพ้องต้องกัน ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสภาพสังคมที่มีความแตกต่างกัน ละสร้างค่านิยมและเป้าหมาย ร่วมกันให้เกิดขึ้นในสังคม การสื่อสารทางการเมืองจะทำหน้าที่ถ่ายทอดข่าวสารกลับไปกลับมา ระหว่างองค์กรทางการเมือง ผู้ปกครองหรือผู้ใต้ปกครองเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใน นโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งยังคอยสอดส่องตรวจตราการบริหารงาน ของรัฐด้วย

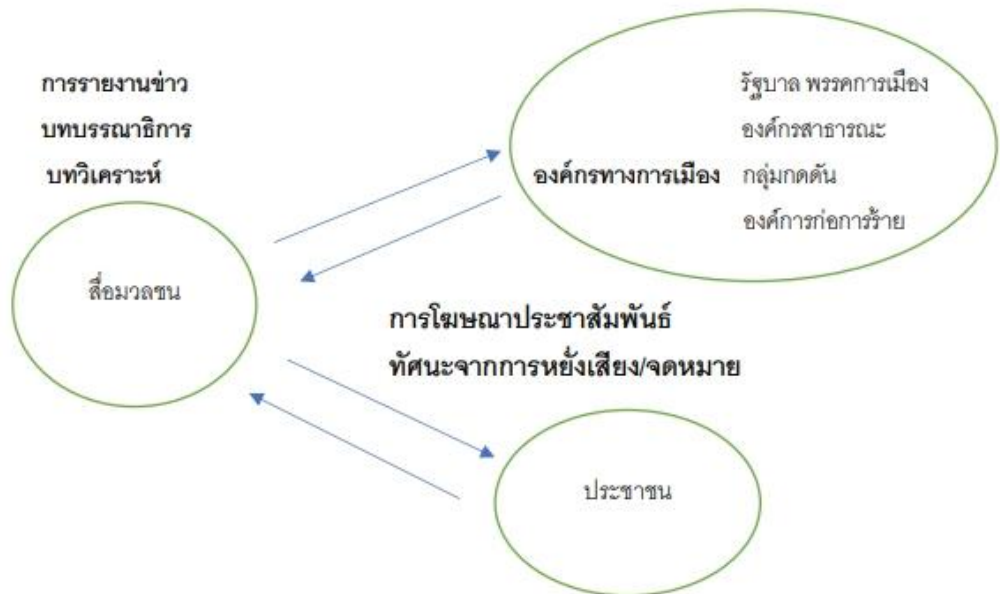
อัลมอนต์ และพาวเวล กล่าวว่าการสื่อสารทางการเมืองเป็นวิธีการในการช่วยระบบ การเมืองที่จะทำหน้าที่อื่นๆ ของมันไม่ว่าจะเป็นการเรียกร้องผลประโยชน์ การรวบรวมผลประโยชน์ หรือการกำหนดนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายไปปฏิบัติ

เดนตัน และ วูดเวิร์ด (Denton and Woodward)นิยามว่า การสื่อสารทางการเมืองคือการ ถกเถียงของสาธารณะชน เกี่ยวกับการจัดสรรสาธารณประโยชน์ (รายได้) อำนาจหน้าที่ (ใครที่ทำ หน้าที่ บริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ และกำหนดกฎระเบียบในสังคม (การให้รางวัล และการลงโทษ)

Brain McNair (2011) ได้อธิบายคุณลักษณะที่จัดไว้ว่าเป็นการสื่อสารทางการเมืองใน 3 ข้อ ดังนี้

1. การสื่อสารทุกรูปแบบที่กระทำโดย นักการเมืองและผู้ที่เกี่ยวข้องทางการเมือง โดยมี วัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง

2. การสื่อสารที่สื่อมวลชนและผู้เลือกตั้งส่งถึงนักการเมือง
3. กิจกรรมการสื่อสารที่สื่อมวลชนนำเสนอเกี่ยวกับการเมือง เช่น การรายงานข่าว บทบรรณาธิการ การวิพากษ์วิจารณ์ในคอลัมน์ต่าง ๆ ฯลฯ อาจกล่าวได้ว่า กิจกรรมทางการเมืองทั้งหมด คือ การสื่อสารทางการเมือง ไม่เพียงการพูด การเขียน แต่ทุกอย่างที่ปรากฏสู่สายตาไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ทรงผม ตราสัญลักษณ์ หรืออัตลักษณ์ของบุคคล เป็นต้น

รูปภาพที่ 1 แบบจำลองการสื่อสารทางการเมืองของ Brain McNair (2015)

(นันทนา นันทวโรภาส. สื่อสารการเมือง : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: แมสมีเดีย, 2558.) ได้กล่าวถึง บรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสื่อสารทางการเมือง มี 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มองค์กรทางการเมือง ทำการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารของตนเองไปยัง สื่อมวลชน เพื่อให้สื่อมวลชนถ่ายทอดข้อมูลเหล่านั้นผ่านสื่อต่างๆ ไปยัง ประชาชนซึ่งสามารถอธิบายกระบวนการส่งและรับข้อมูลได้ ดังนี้

1. องค์กรทางการเมือง ในฐานะต้นธารของ "สาร" ที่ต้องการส่งออกไป เพื่อให้มีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของประชาชนและรัฐบาล โดยองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ ประกอบด้วย

พรรคการเมือง เป็นองค์กรทางการเมืองที่เป็นที่รวมของคนที่มีแนวความคิดคล้ายคลึงกัน มีแนวคิดอุดมการณ์ร่วมกัน พรรคการเมืองในประเทศประชาธิปไตยสมัยใหม่มีพันธกิจในการบรรลุเป้าหมายตามรัฐธรรมนูญ คือการชนะเลือกตั้ง หรือเป็นผู้บริหาร หรือเป็นผู้แทนในสภา ดังนั้นพรรคการเมืองจึงต้องพยายามสื่อสารหรือนำใจผู้เลือกตั้ง ให้เห็นว่าพรรคมีศักยภาพมี

จริยธรรม และมีนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน แนวทางการสื่อสารของพรรคการเมืองมีทั้งการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การปั่นข่าว (Spinning) ทั้งนี้เพื่อให้สื่อมวลชนนำเสนอข่าวของพรรคในเชิงบวก โดยเฉพาะในช่วงเวลาของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งซึ่งกระบวนการนี้จัดกระทำโดยที่ปรึกษาด้านการสื่อสารทางการเมืองมืออาชีพ อันมีอยู่ในทุกพรรคการเมืองในปัจจุบัน

องค์กรสาธารณะ (Public Organization) หรืออาจเรียกว่าองค์กรภาคประชาชน ได้แก่สหภาพแรงงาน กลุ่มผู้บริโภค และสมาคมวิชาชีพ กลุ่มองค์กรที่มีใช้ภาครัฐนี้เป็นองค์กรที่สื่อสารเพื่อเป้าหมายเฉพาะขององค์กร บางครั้งอาจสนับสนุนพรรคการเมือง บางครั้งอาจจะต่อต้านขึ้นอยู่กับประเด็นและสถานการณ์

กลุ่มกดดัน (Pressure Groups) เป็นการรวมตัวของบุคคลในประเด็นเฉพาะกิจ ไม่มีลักษณะเป็นสถาบัน แต่มีวัตถุประสงค์ทางการเมืองที่ชัดเจน มีการรวมตัวกันในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อกดดันให้มีการดำเนินการหรือเปลี่ยนแปลงในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติกลุ่มรณรงค์ปลดอาวุธนิวเคลียร์ ฯลฯ กลุ่มเหล่านี้ต้องใช้การสื่อสารอย่างมาก เพื่อโน้มน้าวให้คนทั่วไปเห็นด้วยหรือคล้อยตามในประเด็นของกลุ่มที่นำเสนอ

องค์กรก่อการร้าย (Terrorist Organizations) หมายถึง กลุ่มที่ใช้วิธีการรุนแรงการระเบิดในเมือง การจี้เครื่องบิน การลอบสังหาร การลักพาตัว เป็นเครื่องมือในการต่อสู้เพื่อสื่อสารให้ประชาชนได้ถึงความมีอยู่และวัตถุประสงค์ของกลุ่ม ยิ่งสื่อมวลชนนำเสนอข่าวความรุนแรงจากการกระทำของกลุ่มเหล่านี้มากเท่าไร ก็ยิ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกลุ่มก่อการร้ายมากเท่านั้น กลุ่มเหล่านี้ได้แก่ กลุ่มไออาร์เอในประเทศไอร์แลนด์เหนือ กลุ่มอัลเคดาในตะวันออกกลาง กลุ่มก่อการร้ายในภาคใต้ของประเทศไทย

2. สื่อมวลชน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในฐานะผู้นำสารไปสู่ประชาชน และขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ในการส่งสารจากประชาชนไปยังนักการเมืองหรือองค์กรทางการเมือง ด้วยความกว้างใหญ่ของพื้นที่ประเทศประกอบกับประชาชนจำนวนมาก ทำให้นักการเมืองไม่อาจติดต่อโดยตรงกับประชาชนได้ สื่อมวลชนจึงเป็นช่องทางสำคัญในการกระจายข่าวสารไปยังประชาชน

3. ประชาชน คือ กลุ่มเป้าหมายของการสื่อสารทางการเมือง หากไม่มีประชาชน การสื่อสารทางการเมืองก็อาจไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ดังนั้นการสื่อสารทางการเมืองจึงมักที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้เข้าถึงประชาชนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ได้ผลตามที่มุ่งหวังไว้ และโดยที่ประชาชนนั้นมีความแตกต่างกันทั้งสถานะ อาชีพ การศึกษา รายได้ ภูมิภาค ฯลฯ การจะเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายทางการเมืองจึงเป็นเรื่องที่นักการเมืองจะต้องแสวงหาช่องทางและวิธีการในการสื่อสารให้สอดคล้องอย่างเฉพาะเจาะจง

Brain McNair (2003) อธิบายการไหลเวียนของข่าวสารตามแบบจำลองนี้ว่า เริ่มต้นจากพรรคการเมืองทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์ แนวทางนโยบาย และกิจกรรมของตนผ่านสื่อมวลชน

จากนั้นสื่อมวลชนจะเลือกมานำเสนอ ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวคิด "Agenda Setting" ที่อธิบายการเสนอหรือไม่เสนอข่าวเรื่องใดเรื่องหนึ่งของการสื่อสารมวลชน มีผลทำให้สาธารณชนเกิดความคิดเห็นคล้ายตามว่าเรื่องนั้นเป็นหัวข้อหรือประเด็นที่มีความสำคัญ หรือไม่มีความสำคัญที่จะนำมาพิจารณา ส่งผลให้พรรคการเมืองและนักการเมืองทั้งหลายพยายามที่จะเป็นผู้ทรงอำนาจในการกำหนดวาระสื่อ และทฤษฎี Agenda Setting ก็ได้พิสูจน์ให้เห็นในอเมริกาแล้วว่าเป็นประเด็นสำคัญในสื่อและมีผลอย่างยิ่งต่อผลการเลือกตั้ง

สื่อมวลชน ได้รับการสถาปนาให้เป็น "สถาบันทางการเมือง" ด้วยบทบาทในการครอบครองการส่งผ่านข่าวสารในทางการเมือง นอกจากจะทำหน้าที่ถ่ายทอดข้อมูลจากฝ่ายการเมืองมาสู่สาธารณชนแล้ว ยังทำหน้าที่แปลงสารจากกระบวนการทำข่าวสู่การตีความ ซึ่ง Atherton ชี้ว่าสิ่งที่ฝ่ายการเมืองต้องการจะพูดนั้นไม่สำคัญเท่ากับสิ่งที่สื่อมวลชนรายงานว่านักการเมืองพูดอย่างไร ดังเช่น การบริหารการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนั้น สำคัญกว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

บทบาทของสื่อมวลชน จึงโดดเด่นอย่างยิ่งในกระบวนการสื่อสารทางการเมือง เพราะไม่เพียงแต่เป็นผู้กำหนดความสำคัญของข่าวสารที่ส่งไปยังประชาชน แต่ Brain McNair ยังอธิบายบทบาทของสื่อ ในการเป็นช่องทางของการนำเสนอความคิดเห็นของประชาชนในรูปแบบของการหยั่งเสียงประชามติ การร้องเรียนต่าง ๆ อันเป็นการส่งข้อมูลย้อนกลับไปสู่พรรคการเมืองด้วยอย่างไรก็ตาม ในแบบจำลองของ Brain McNair, (2011) มิได้กล่าวถึงการสื่อสารโดยตรงระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งในภาพความเป็นจริงนั้นการสื่อสารทางการเมืองแม้มีสื่อมวลชนเป็นตัวกลางในกระบวนการสื่อสารเป็นส่วนใหญ่ แต่ในห้วงเวลาของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง หรือการรณรงค์ในทางการเมืองบางประเด็นจะพบว่าการสื่อสารโดยตรงระหว่างพรรคการเมืองและประชาชนก็เกิดขึ้นอย่างเข้มข้นเช่นเดียวกัน ซึ่งการสื่อสารระหว่างพรรคการเมืองและประชาชนโดยตรงนั้น นอกจากจะเป็นการสื่อสารเพื่อหาเสียงเลือกตั้งแล้วยังเป็นช่องทางการรับรู้ปัญหาต่าง 1 จากประชาชนซึ่งทำให้พรรคการเมืองสามารถนำไปศึกษาให้คุณค่าและพัฒนาจนกลายเป็นแนวนโยบายที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้

2.6 บริบทของจังหวัดอุบลราชธานี เขต10

อุบลราชธานี เป็นจังหวัดขนาดใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงสุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและของประเทศไทย ทั้งยังเป็นตำบลที่ตั้งของเส้นเวลาหลักของประเทศ ที่เส้นแวง 105 องศาตะวันออก โดยเป็นจังหวัดแรกที่ได้เห็นดวงอาทิตย์ก่อนพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่ในบริเวณที่เรียกว่า แอ่งโคราช โดยสูงจากระดับน้ำทะเลเฉลี่ยประมาณ 120-140 เมตร (395-460 ฟุต) ลักษณะโดยทั่วไปเป็นที่สูงต่ำ เป็นที่ราบสูงลาดเอียง

ไปทางตะวันออกมีแม่น้ำโขง เป็นแนวเขตกันจังหวัดอุบลราชธานีกับประเทศลาว มีแม่น้ำชีไหลมาบรรจบกับแม่น้ำมูลซึ่งไหลผ่านกลางจังหวัดจากทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออกแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม และมีลำน้ำใหญ่ๆ อีกหลายสาย ได้แก่ ลำเซบาย ลำเซบก ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย ห้วยตุงลุง และมีภูเขาสลับซับซ้อนหลายแห่งทางบริเวณชายแดนตอนใต้ ที่สำคัญคือ ทิวเขาบรรทัดและทิวเขาพนมดงรัก ซึ่งกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดอุบลราชธานีกับประเทศลาวและประเทศกัมพูชา มีพื้นที่ทั้งหมด 16,112 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 10 ล้านไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 630 กิโลเมตร มีประชากร 1,816,057 คน (ธันวาคม 2557) รายได้เฉลี่ยต่อหัว ต่อคน 56,032 บาท แบ่งการปกครองออกเป็น 25 อำเภอ 216 ตำบล 2,699 หมู่บ้าน มีเทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 4 แห่ง และเทศบาลตำบล 54 แห่ง ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดอุบลราชธานีส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกร เพาะปลูกพืชทางการเกษตร (สำนักงานจังหวัดอุบลราชธานี 2566)

2.6.1 พรรคเพื่อไทยรวมพลัง

ในปี 2564 พรรคเพื่อไทยรวมพลังจดทะเบียนเป็นพรรคการเมืองที่ 14/2564 พร้อมกับพรรคไทยสร้างสรรค์ เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2564 โดยนำโดยนายวสุวรรณ์ พวงพชรศรี และร้อยตรี วิชัย จิตรพิทักษ์เลิศ เป็นหัวหน้าพรรคและเลขาธิการตามลำดับ มีที่ทำการอยู่ที่ 122/91 หมู่ 6 ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และในวันที่ 15 พฤษภาคม 2565 นายวสุวรรณ์ ลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าพรรค ทำให้ต้องจัดประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารใหม่ โดยมีมติเลือกนายวสุวรรณ์ ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคต่อไป ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทย ในปี 2566 พรรคเพื่อไทยรวมพลังส่งผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ 19 คน ไม่มีชื่อแคนดิเดตนายกรัฐมนตรี และแบ่งเขต 2 เขต (เขต 3 และเขต 10) โดยทั้ง 2 เขตผู้สมัครแบ่งเขตได้ชนะการเลือกตั้ง และในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยปี 2566 พรรคเพื่อไทยรวมพลังได้ส่งผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อทั้งหมด 19 คน ไม่มีการแสดงชื่อและสนับสนุนนายกรัฐมนตรี และแบ่งเขตทั้ง 2 เขต (เขต 3 และเขต 10) โดยทั้ง 2 เขตผู้สมัครแบ่งเขตได้ชนะการเลือกตั้ง แต่ทว่าบัญชีรายชื่อของพรรคไม่ได้รับการเลือกตั้ง

เนื่องจากการเลือกตั้งในเขต 3 นางพิมพ์กาญจน์ พลสมัคร (หรือ “สจ.หน้อย”) ของพรรคเพื่อไทยรวมพลังได้ชนะเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเอาชนะนายชูวิทย์ กุ่ย ของพรรคเพื่อไทย ผู้ที่เป็นเจ้าของตำแหน่งส.ส.ในสมัยก่อน ในเขต 10 นายสมศักดิ์ บุญประชม (หรือ “เสี่ยเชียง”) ของ

พรรคเพื่อไทยรวมถึงคณะกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเอาชื่อนายสมคิด เชื้อคง ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งส.ส.ในพรรคเพื่อไทย

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2566 เป็นส่วนหนึ่งของการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยเป็นการทั่วไป พ.ศ. 2566 จัดขึ้นในวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 โดยในปีนี้มี การแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น 11 เขตเลือกตั้ง เพิ่มจากการเลือกตั้งครั้งก่อนเมื่อปี พ.ศ. 2562 ขึ้นมา 1 ที่นั่ง ในแต่ละเขตเลือกตั้งจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เขตละ 1 คน โดยในแต่ละเขตจะมีพรรคการเมืองที่ก่อตั้งขึ้นใหม่ แต่ผู้วิจัยเลือกศึกษาในพื้นที่เขต 10 เนื่องจากการกำเนิดใหม่ของพรรคการเมืองนี้ ได้รับการเลือกจากประชาชนในเขต 10 ด้วยคะแนนที่เรียกว่าชนะขาด

2.7 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ตัว สิริณรินทร์ วินิจฉายะ จินดาและคณะ (2022). การสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองช่วงปี พ. ศ. 2540-2557. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 5(2), 244-255.) เรื่องการสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองช่วงปี พ. ศ. 2540-2557 ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การสร้างฐานเสียงเพื่อการเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้ การสร้างฐานเสียงเลือกตั้งของนักการเมืองมีสาเหตุดังต่อไปนี้ 1) ได้รับการยอมรับจากผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งด้วยการสื่อสารทางการเมืองเพื่อสร้างและรักษาฐานอำนาจการเมือง 2) รักษาและสร้างฐานอำนาจการเมืองผ่านเครือข่ายในความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ด้วยการหาสมาชิกสภากรุงเทพเข้าไปสนับสนุน จนได้รับการสนับสนุนจากประชาชนในพื้นที่ ซึ่งทำได้อย่างเป็นระบบสร้างความเชื่อมโยงทุกมิติ สมาชิกสภาต้องเป็นตัวหลักในการเชื่อมโยงทำงานกับประชาชน ลงพื้นที่พบปะประชาชน จากนั้นสมาชิกสภาที่สังกัดพรรคการเมืองและพรรคการเมืองเข้าไปประสานกับชุมชนผ่านผู้นำชุมชนในพื้นที่ (ตัว สิริณรินทร์ วินิจฉายะจินดา et al., 2022, pp. 249-250) สมาชิกสภาที่สังกัดพรรคการเมืองเชื่อมโยงผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จากนั้นเชื่อมต่อให้นักการเมืองสร้างและรักษาฐานเสียงเลือกตั้งของตนได้อย่างต่อเนื่องและยาวนาน

เปียน นาร์ต คีคแสนพ่าย (2021). การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของตระกูลยาอหะ ชัน. วารสารวิชาการไทยวิจัยและการจัดการ, 2(1), 56-72. เรื่องการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของตระกูลยาอหะ ชัน จากผลการศึกษาพบว่า การสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของตระกูลยาอหะชัน มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาว่าตระกูลยาอหะชันมีขั้นตอนวิธีการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองของตระกูลยาอหะชัน จากการศึกษาถึงเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้นำมาวิเคราะห์และสรุปผลได้ดังนี้ ตระกูลยาอหะชันได้ลงเล่นการเมืองในพื้นที่ของจังหวัดนราธิวาส ซึ่งประชาชนในพื้นที่มีความสนใจทางการเมืองที่

ค่อนข้างน้อย ไม่เปิดรับนักการเมืองหน้าใหม่ให้เข้ามาบริหาร บวกกับปัจจัยทั้ง 5 อย่าง ได้แก่ ปัจจัยด้านพรรคการเมือง ปัจจัยด้านวุฒิภาวะและครอบครัว ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และปัจจัยส่วนบุคคล ด้วยสิ่งที่ได้กล่าวไปทั้งหมดนี้ เป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้ตระกูลยาวอหะซันสามารถที่จะสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสได้อย่างต่อเนื่อง และยาวนาน และทำให้สามารถที่จะได้รับเสียงสนับสนุนจากประชาชนในการเลือกตั้งทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง

Chanaboon, (2020). เรื่องการเลือกตั้ง 2562: เส้นทางสู่ ประชาธิปไตยภายใต้อำนาจนิยม ผลการศึกษาพบว่า ความเข้าใจถึงสัมพันธ์ระหว่างประเภทของระบอบประชาธิปไตยและการสัมพันธ์กับอำนาจเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าใจการเมืองในหลายประเทศ ความปรากฏและลักษณะของระบอบประชาธิปไตยมักมีความเกี่ยวข้องกับความเป็นประชาชน ซึ่งเป็นหลักการหนึ่งของประชาธิปไตย นี่คือการเลือกตั้งผู้บริหารต่าง ๆ โดยรวมคนในสังคม ในระบอบประชาธิปไตยนั้นมีการส่งเสริมความมีอำนาจของประชาชนในการเติบโตของประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามในบางประเทศที่เกิดการรัฐประหารหรือการคุมสำนักงานรัฐบาลโดยไม่ผ่านกระบวนการประชาธิปไตย อำนาจของผู้บริหารที่มีอำนาจมีการรับสิทธิ์แทน ส่งผลกระทบต่อชีวิตของคนที่คาดหวังที่จะมีการเลือกตั้งในอนาคต ในระหว่างระบอบประชาธิปไตยอาจลดลงในการสะสมอำนาจในกลุ่มคนที่ครอบครองอำนาจการเมือง นอกจากนี้ยังส่งผลให้กลุ่มคนที่มีอำนาจมีแนวโน้มที่จะนำกลุ่มอำนาจเข้าสู่กระบวนการการเมืองตามหลักการประชาธิปไตยในสภาพอากาศการเมืองที่เปิดเผย บทความนี้ต้องชี้แจงลักษณะของประชาธิปไตยและลักษณะของอำนาจของประชาชนที่เป็นภาคกัน โดยกลุ่มการเมืองที่มีอำนาจมีหน้าที่ในการปฏิบัติอำนาจในการกำหนดวิธีการเข้าสู่กระบวนการการเมืองจนกระทบต่อสังคมการเมืองที่ใช้สิทธิและเสรีภาพในการสนับสนุนและต่อต้าน

สืบ จากดี, & สมยศ. ปัญหาหลักของการเมือง ไทย 20 ปี คือรัฐบาลแบบอำนาจนิยม: จาก ทักษิณ ชินวัตรถึงประยุทธ์ จันทร์โอชา The Main Problem of Thai Politics for 20 Years is the Authoritarian Government: From Thaksin Shinawatra to Prayuth Chan-Ocha. เรื่องปัญหาหลักของการเมือง ไทย 20 ปี คือรัฐบาลแบบอำนาจนิยม: จาก ทักษิณ ชินวัตรถึงประยุทธ์ จันทร์โอชา จากการศึกษาพบว่า สถาบันการเมืองประชาธิปไตยส่งผลต่อระบอบอำนาจนิยมแบบแข่งขันอย่างไร? งานศึกษาจำนวนหนึ่งในกลุ่มแนวคิดการทำให้อำนาจนิยมตั้งมั่น อธิบายว่า สถาบันประชาธิปไตยภายใต้ระบอบเผด็จการที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและระบบตัวแทนส่งผลเชิงลบต่อการเปลี่ยนผ่านไปสู่ประชาธิปไตย ผู้นำอำนาจนิยมจำนวนมากไม่เพียงอยู่รอด แต่ยังมีอำนาจเข้มแข็งยิ่งกว่าเก่าและมีพันธมิตรสนับสนุนระบอบมากกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม กลไกและยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลอำนาจนิยมใช้จัดการทางการเมืองภายใต้สถาบันประชาธิปไตยด้วยวิถีปฏิบัติที่ซับซ้อนยังไม่ค่อยได้รับการอธิบายอย่างเป็นระบบมากนัก บทความนี้นำเสนอข้อถกเถียงว่าการเลือกตั้งภายใต้ระบอบอำนาจนิยมเป็นห้วงจังหวะ

ซึ่งพื้นที่ทางการเมืองเปิดให้ตัวแสดงทางการเมืองต่างๆ เผยตัวขึ้นอย่างเด่นชัด รัฐบาลอำนาจนิยมจึงสามารถเกณฑ์ตัวแสดงเหล่านั้นเข้ามาเป็นพวกผ่านการแจกจ่ายรางวัลทางการเมืองและการผ่อนปรนทางนโยบาย อันนำไปสู่การกระชับอำนาจภายหลังการเลือกตั้งในที่สุด เพื่อที่จะประเมินข้อถกเถียงข้างต้น บทความนี้จึงใช้การเลือกตั้งทั่วไปปี 2562 ในประเทศไทยเป็นกรณีศึกษา โดยศึกษาผ่านปฏิสัมพันธ์ของตัวแสดงทั้งก่อนและหลังการเลือกตั้ง ข้อค้นพบของงานชิ้นนี้ช่วยเน้นย้ำคำอธิบายที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มแนวคิดว่าด้วยการทำให้อำนาจนิยมตั้งมั่น

โอฬาร ถิ่นบางเตียว. (2020). เรื่องรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม: จากคสช.-ถึงเสื้อคลุมประชาธิปไตย จากการศึกษาพบว่า บทความวิชาการนี้เป็นการวิพากษ์ตามกรอบการวิเคราะห์แนวเศรษฐศาสตร์การเมือง มีสาระดังนี้ (1) เบื้องหลังการสถาปนาอำนาจของรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยม (พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2562) คือ ภาวการณ์ทรยศของชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์นิยมในสังคมไทย ประกอบด้วยชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์นิยม ชนชั้นนำภาครัฐ ชนชั้นนำในกองทัพ กลุ่มทุนผูกขาด กลุ่มชนชั้นกลางในเมือง และนักธุรกิจการเมืองได้ร่วมกันการสร้างเงื่อนไขทางการเมืองเพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับการรัฐประหาร (2) ภายหลังการยึดอำนาจรัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมไม่มีการปฏิรูปประเทศตามคำกล่าวอ้าง ทั้งหมดเป็นการหลอกลวงประชาชน เป็นภาพลวงตาเพื่อสร้างความชอบธรรมในการรัฐประหารเท่านั้น (3) รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมได้สืบทอดอำนาจผ่านกติกาประชาธิปไตยและได้เข้าสู่อำนาจในกติกาตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2560 โดยมีพรรคพลังประชารัฐเป็นกลไกขับเคลื่อนหลัก ภายหลังการเลือกตั้งวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 ได้ร่วมมือกับกลุ่มทุนธุรกิจการเมือง เจ้าพ่อท้องถิ่น และการสนับสนุนอย่างแข็งขันจากวุฒิสมาชิกทำการจัดตั้งรัฐบาลได้สำเร็จ (4) รัฐบาลเผด็จการอำนาจนิยมใช้อิทธิพลทางการเมืองควบคุมกลไกสถาบันทางการเมืองหลักของประเทศได้ทั้งระบบ แต่สิ่งที่รัฐบาลฯ ไม่สามารถควบคุมได้เลย คือ ศรัทธาจากประชาชน เพราะการใช้อำนาจของรัฐบาลฯ ที่เอื้อประโยชน์เฉพาะเครือข่ายชนชั้นนำฝ่ายอนุรักษ์นิยมและนักการเมืองที่เป็นเครือข่ายอำนาจของตนเอง รัฐบาลคำนึงเพียงสถานะความมั่นคงในอำนาจของตนเองเป็นหลักสำคัญ ทั้งที่ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน คนยากคนจนก่อนประเทศมีชีวิตที่ยากลำบาก

Chaovaluksakul, S., & Prachayakul, Y. (2018). เรื่องรัฐประหารกับการเมืองไทย จากการศึกษาพบว่า บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อคือ (1) อธิบายบริบทของการเมืองไทยเกี่ยวกับรัฐประหารในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และ (2) นำเสนอแบบจำลองของการรัฐประหารในการเมืองไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การศึกษาระบุว่า (1) ในบริบทของการเมืองไทยตั้งแต่รัฐบรรพบุรุษสู่รัฐสมบูรณสงบสุขและสู่รัฐในยุคสมัยที่สมัยนิยมในปัจจุบัน การรัฐประหารและการเมืองไทยยังคงเป็นวงจรที่ร้ายแรงจนถึงปัจจุบัน และสรุปได้ว่าการรัฐประหารในประเทศไทยเกิดจากความขัดแย้งระหว่างชนชาติไทยที่แย่งอำนาจการครอบครองจากกัน (2) แบบจำลองการรัฐประหารในการเมืองไทยขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของอำนาจระหว่างกลุ่มอำนาจใหม่ กลุ่มอำนาจเดิม และกลุ่มอำนาจจาก

ภายนอก (เช่น กลุ่มโลกของกลุ่มนักเศรษฐกิจโลก) หากมีความไม่สมดุลของอำนาจ กลุ่มอำนาจเดิม และกลุ่มอำนาจใหม่จะแย่งอำนาจ (หรือเป็นกำเนิดของอำนาจ) โดยใช้คำพูดเป็นเครื่องมือในการ จัดสรรการเมืองเพื่อรับอำนาจในพื้นที่อุดมไปด้วยอุดมการเมือง แต่กลุ่มอำนาจที่ได้รับอำนาจจะต้อง ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มอำนาจจากภายนอกของโลกในกลุ่มนักเศรษฐกิจโลก ดังนั้น กลุ่มอำนาจ จากภายนอกกำหนดค่าให้กับอำนาจการครอบครองอย่างสมบูรณ์แบบ

Serirangsan, T. (2021) เรื่องต้วจรงรัฐประหาร จากการศึกษาพบว่าเรื่องแรกคือแนวคิด เกี่ยวกับการเข้ามาเกี่ยวข้องของกองทัพถูกอธิบายในบางจุด มีการกล่าวถึงทฤษฎีการป้องกันการ รัฐประหารที่ใช้ในการยับยั้งการรัฐประหาร อธิบายถึงว่ามีหลายปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้เกิดการ รัฐประหาร เช่นการเคลื่อนไหวของสังคมที่มีผลในสถานการณ์เช่นการรัฐประหาร ในการเปรียบเทียบ กับการเกิดข้อบกพร่องทางไฟฟ้าที่อาจเกิดจากอุณหภูมิสูงและมีผลทำให้เกิดไฟ ในทางนี้การยุติการ รัฐประหารขึ้นอยู่กับระบบกันสายไฟที่รวมถึงรัฐธรรมนูญ, กฎหมาย, ราชาธิปไตย, ศาล, กองทัพ และ การเคลื่อนไหวของสังคม ต่อมา การศึกษาเรื่องการเข้ามาเกี่ยวข้องของกองทัพใน 5 ประเทศที่ แบ่งเป็นสเปน, โปรตุเกส, กรีซ, ตุรกี, และเกาหลีใต้ พบว่า บทบาทของราชาธิปไตยสามารถหยุดการ รัฐประหารทางทหาร ในขณะที่การเข้ามาเกี่ยวข้องของกองทัพในโปรตุเกสสามารถนำไปสู่รัฐประหาร ในรูปแบบประชาธิปไตยได้อย่างสำเร็จ ในกรีซและตุรกีพบว่าสถาบันของศาลและการเมืองพลเร็วเท่า เท่ากัน ในเกาหลีใต้คือศาล, การเคลื่อนไหวของสังคม, และสื่อมวลชนสามารถมีผลต่อการปฏิบัติของ นักการเมืองในฐานะกลุ่มทหาร สุดท้าย ผลการวิจัยจะศึกษาการดำเนินงานของ 5 ประเทศเพื่อหยุด การรัฐประหารในประเทศไทย ลักษณะของสถาบันจะเป็นผู้นำในบริบทใดก็ได้

Phaiboolnanthaphong, D. (2019). พัฒนาการการจัดตั้งการดำรงอยู่และการปรับตัวของ พรรคการเมืองที่ก่อตั้งโดยกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น. เรื่องพัฒนาการการจัดตั้งการดำรงอยู่และการ ปรับตัวของ พรรคการเมืองที่ก่อตั้งโดยกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น จากการศึกษาพบว่า พัฒนาการ การ จัดตั้ง การดำรงอยู่และการปรับตัว การเปรียบเทียบของพรรคการเมืองทั้ง 3 พรรคพรรคพลังชล พรรคชาติไทยพัฒนา และพรรคภูมิใจไทยที่ก่อตั้งโดยกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นซึ่งเป็นการวิจัยคุณภาพ โดยสัมภาษณ์เชิงลึกเจาะจง และแบบกึ่งอนาธิปไตย กับกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาททางการเมืองซึ่งอยู่ใน พรรคการเมืองทั้ง 3 พรรค และการสนทนากลุ่ม เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์ที่ตรวจสอบโดย ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ระเบียบวิธีวิจัย ผลการวิจัย พบว่า พรรคการเมืองทั้ง 3 มีมูลเหตุของ การจัดตั้งพรรคแตกต่างกันตามสถานการณ์ทางการเมือง แต่แต่ละพรรคต่างมีฐานเสียงเป็นของ ตนเอง การแข่งขันอาศัยต้นทุนของพรรค นโยบาย และยุทธศาสตร์ทางการเมือง พรรคสามารถรักษา พื้นที่ทางการเมืองไว้ได้ด้วยความเป็นท้องถิ่นนิยมและระบบอุปถัมภ์ โดยแต่ละพรรคจะมีพื้นที่ฐาน เสียงทางการเมืองของพรรค ได้แก่ พรรคพลังชล พื้นที่ฐานเสียงสำคัญคือ จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย พัฒนา จังหวัดสุพรรณบุรี และพรรคภูมิใจไทย จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 3 พรรค เน้นนโยบายและ

อุดมการณ์ในการพัฒนาท้องถิ่น มุ่งแก้ไขปัญห เศรษฐกิจและสังคม การดำรงอยู่ที่สำคัญของพรรค คือ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพรรค

ภูริวัจน์ บุญยวุฒิปริดา. (2020). แนวคิดประชานิยม: นโยบายทางการเมืองสู่การแก้ปัญหา ตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน. วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ, 5(1), 155-170. เรื่องแนวคิดประชานิยม: นโยบายทางการเมืองสู่การแก้ปัญหา ตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน จากการศึกษาพบว่า การประชานิยมเป็นนโยบายทางการเมืองที่กล่าวถึงอย่างกว้างขวาง เปรียบเหมือนอุดมการณ์และนโยบายทางการเมืองที่เป็นที่นิยมของประชาชน และหลายพรรคการเมืองในประเทศไทยได้ใช้นโยบายประชานิยมในการหาเสียงเลือกตั้ง กระทั่งปัจจุบันยังเป็นประเด็นที่ถกเถียงกันอยู่และยังหาข้อสรุปไม่ได้ว่า นโยบายประชานิยมที่แท้จริงแล้วเป็นนโยบายในแง่บวกหรือแง่ลบต่อประชาชนและประเทศชาติกันแน่ อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์และนโยบายประชานิยมถือเป็นหัวใจของพรรคการเมือง โดยเฉพาะนโยบายประชานิยมที่สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ประชานิยมสนับสนุนเกษตรกร 2) ประชานิยมสนับสนุนการเมือง นอกจากนี้ นโยบายประชานิยมยังส่งผลกระทบต่อประเทศชาติทั้งแง่บวกและแง่ลบ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ต่อมารัฐบาลได้ประกาศใช้นโยบายประชานิยมภายใต้ชื่อโครงการไทยนิยม ยั่งยืน โดยมีแผนดำเนินงาน 10 เรื่อง คือ 1) สัญญาประชาคมผูกใจไทยเป็นหนึ่ง 2) คนไทยไม่ทิ้งกัน 3) ชุมชนอยู่ดีมีสุข 4) วิถีไทยวิถีพอเพียง 5) รัฐสิทธิ รู้หน้าที่ รู้กฎหมาย 6) รู้กลไกการบริหารราชการ 7) รู้รักประชาธิปไตยไทยนิยม 8) รู้เท่าทันเทคโนโลยี 9) การร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด 10) งานตามภารกิจของส่วนราชการและหน่วยงานอื่น ถึงกระนั้น ประชานิยมและไทยนิยม ยั่งยืน ก็มีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกัน ในความเหมือน เช่น เรื่องวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานและลักษณะของการกำหนดนโยบายสาธารณะที่มุ่งเน้นคะแนนนิยมจากประชาชน ส่วนความแตกต่าง เช่น นโยบายประชานิยมมักมาจากการตั้งนโยบายไว้หาเสียงก่อนเลือกตั้ง เมื่อชนะการเลือกตั้งจึงดำเนินการตามที่สัญญาไว้กับประชาชน ส่วนโครงการไทยนิยม ยั่งยืน เป็นการกำหนดนโยบายสาธารณะของรัฐบาลที่ได้เข้ามาบริหารประเทศแล้ว ทั้งนี้ เพื่อหวังผลทางการเมืองที่จะตามมาภายหลัง

Promma, C. (2020). พรรคการเมืองกับการสร้างความนิยมทางการเมือง: กรณีศึกษาพรรคเพื่อไทย (Political Party and the Creation of Political Popularity: A case study of Pheu Thai Party). Ramkhamhaeng Journal of Public Administration, 3(2), 56-77. จากการศึกษาพบว่า (1) บริบททางการเมืองมีผลต่อการสร้างความนิยมและการพัฒนาไปสู่ความเป็นสถาบันทางการเมืองของพรรคเพื่อไทย (2) ปัจจัยที่ทำให้พรรคเพื่อไทยได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องมี 5 ปัจจัย ได้แก่ กลยุทธ์นโยบายของพรรค กลยุทธ์ด้านผู้นำพรรค กลยุทธ์การสร้างความโดดเด่นของพรรคเหนือความอ่อนแอของพรรคคู่แข่ง กลยุทธ์การยึดแนวทางประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการ และ กล

ยุทธศาสตร์สื่อสารทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ (3) ปัญหาและอุปสรรคต่อการรักษาความนิยมของพรรคเพื่อไทย มี 5 ปัจจัย คือ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากนโยบายพรรค การถูกมองว่าเป็นพรรคของ ทักษิณ ชินวัตร คนเดียว การต่อต้านจากกลุ่มที่มีความคิดเห็นขัดแย้ง การรัฐประหาร การยุบพรรคและการตัดสิทธิทางการเมืองของบุคลากรภายในพรรค (4) พัฒนาการของพรรคเพื่อไทยที่จะพัฒนาไปสู่ความเป็นสถาบันทางการเมือง ประกอบด้วย การจัดตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์พรรค เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน การลดจำนวนกรรมการบริหารพรรค การกำหนดให้หัวหน้าพรรคกับผู้ที่ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นคนละคนกัน การสร้างนักการเมืองรุ่นใหม่และการมีส่วนร่วม และการสื่อสารสมัยใหม่

Opsin, S., Adivadhanasit, C., & Suyaprom, S. (2022). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปของจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง. *Dhammathas Academic Journal*, 22(3), 413-422. จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิเคราะห์โดยรวมของความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างอยู่ในระดับค่าเฉลี่ยสูง ขณะพิจารณาแต่ละด้าน พบว่าการมีส่วนร่วมในรูปแบบของการเลือกตั้งถูกตามอย่างการมีส่วนร่วมในรูปแบบของพรรคการเมือง

Jiajanpong, A. (2022). กระบวนการทางการเมืองและการสื่อสารการเมืองของพรรคการเมืองไทย: ศึกษาการเลือกตั้งทั่วไป ครั้งที่ 28 ของประเทศไทย (วันที่ 24 มีนาคม 2562). *Journal of Communication Arts*, 40(3), 123-153. จากการศึกษาพบว่า แคมเปญของพรรคประชาธิปัตย์รวมความสามารถของพรรคที่เน้นการขายสินค้าพร้อมกับลักษณะของผู้นำพรรคและแนวคิดความซื่อสัตย์ทางการเมือง เพื่อการสื่อสารกับผู้ลงคะแนนเสียงที่เป็นผู้ตัดสินใจการลงคะแนนผ่านการประชาสัมพันธ์และใช้โฆษกและทีมงานประชาสัมพันธ์ในการสื่อสารกับประชาชนผ่านสื่อกลางและสื่อของพรรค การแคมเปญของพรรคประชาธิปัตย์ได้นำพรรคเป็นผู้นำขายสินค้า โฆษกตัวเองเป็นพรรคประชาธิปัตย์ที่ประชาธิปัตย์ และเน้นการสื่อสารนโยบายที่ประสบความสำเร็จในอดีตผ่านสมาชิกที่มีอยู่ของพรรคผ่านสื่อกลางและองค์กรสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับพรรค การแคมเปญของพรรคพลังประชารัฐได้นำมาเป็นพรรคที่เน้นการขายสินค้า โฆษกพรรคผ่านการสื่อสารเรื่องสันติภาพและนโยบาย "ประชารัฐ" ที่เป็นนโยบายของรัฐบาลทหารเก่า และใช้สื่อกลางและสื่อของรัฐในการโฆษก พรรคยักษ์พลชัยได้ส่งเสริมการสร้างมูรธาของพรรคด้วยการรับประธานผู้เมืองเก่าจากพรรคอื่น ๆ และสื่อสารผ่านพรรคทางการเมืองแบบเล็กๆ ที่มีประชากรเยอะ พรรคอนาคตใหม่ได้ผสมระหว่างการขายสินค้า, การเป็นพรรคที่เน้นตลาด และการสร้างภาพลักษณ์ด้านการเมืองโดยส่งเสริมนโยบายที่เป็นนโยบายแนวก้าวหน้าผู้นำที่เสนอหา และต่อต้านอำนาจทหาร พรรคได้ใช้การสื่อสารสองทางกับฐานหนุนผ่านสื่อ

ออนไลน์และกิจกรรมพรรค แคมเปญได้สร้างแนวโน้มในสื่อออนไลน์ก่อนเพื่อดึงความสนใจจากสื่อ
สามช จากนั้นทำให้พาไปสู่สื่อกลาง โดยรวมทั้งพรรค 4 พรรคในการสื่อสารทางการเมืองในการ
เลือกตั้งนี้มีลักษณะที่คล้ายกันแต่มีจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน ความสำเร็จในการเลือกตั้งนี้ขึ้นเป็นสิ่งที่
สำคัญคือการสร้างฐานสมาชิกของพรรคและการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม กลไกการเลือกตั้ง
ที่ออกแบบให้เป็นกำลังส่งเสริมสนับสนุนสภาพการเมืองของกลุ่มที่มีการสนับสนุนทหารที่ควบคุมได้
ส่งผลให้พรรคผู้ชนะในการเลือกตั้งไม่สามารถจัดตั้งสหภาพรัฐบาลได้ และส่งผลให้การแบ่งแยกสังคม-
การเมืองอย่างลึกซึ้งระหว่างความเห็นแตกต่างและระหว่างรุ่นหนุ่มและรุ่นพี่ในสังคม

สนิทวงศ์, & ญัฐวรา. (2020). ประชาชนนิยมขจัดและการเหยียดสีผิวในสมัยประธานาธิบดี
โดนัลด์ ทรัมป์. จากผลการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์บทบาทของอุดมการณ์ประชานิยมที่ทรัมป์และ
พรรครีพับลิกันใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างฐานอำนาจทางการเมืองในสองกรณีหลัก ประการแรก
ได้แก่ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งในปี ค.ศ. 2016 ทรัมป์ได้ปลุกกระแสนิยมในมวลชนคนผิวขาว
ภายใต้คำขวัญ “Make America Great Again” เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนเชื่อมั่นว่าทรัมป์จะสามารถ
เข้ามาเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยมุ่งปกป้องผลประโยชน์ของคนขาวเป็นสำคัญ ประการที่สอง คือ
การผลิตซ้ำแนวคิดคนขาวเป็นใหญ่และวาทกรรมเกลียดชังคนต่างชาติพันธุ์ เพื่อสร้างความชอบธรรม
ในการดำเนินนโยบายประชานิยมขจัดที่เอื้อประโยชน์ต่อคนอเมริกันผิวขาวเป็นสำคัญ ผู้เขียน
ต้องการชี้ให้เห็นว่าระบอบประชานิยมขจัดของทรัมป์คือกลไกในการบริหารประเทศภายใต้ชุด
ความเชื่อของคนขาวเท่านั้นที่เป็นเจ้าของประเทศ จึงนำไปสู่การสรรสร้างนโยบายที่แฝงไปด้วยอคติทาง
ชาติพันธุ์ ทั้งนโยบายภายในและนโยบายต่างประเทศ ก่อให้เกิดการกีดกันสิทธิและเสรีภาพของ
พลเมืองชาวแอฟริกัน-อเมริกัน และกลุ่มชนชาติอื่นที่มีเชื้อคนขาว ดังนั้น นโยบายประชานิยมใน
สมัยทรัมป์จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่ผลักดันให้การเหยียดเชื้อชาติในสหรัฐอเมริกาขยายไปสู่ความ
รุนแรงเชิงโครงสร้าง และส่งผลให้ความไม่เท่าเทียมทางเชื้อชาติยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังมาจนถึงทุกวันนี้

Wangkittikul, P. (2017). ผลกระทบของนโยบายประชานิยมของทักษิณที่มีต่อ
ประชาธิปไตยของไทย. ROMPHRUEK JOURNAL, 35(3), 63-81. จากการศึกษาพบว่า นโยบายป๊อ
ปulist ของทักษิณเป็นหนึ่งในสาเหตุของความขุดคืบในประชาชาติไทยเพราะนโยบายป๊อปลิสต์ของ
ทักษิณแบ่งแยกประชาชาติไทยเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มชั้นกลางที่ได้รับผลกระทบและกลุ่มชั้นล่างที่
ได้รับประโยชน์จากนโยบายป๊อปลิสต์ของทักษิณ อย่างไรก็ตาม จำนวนคนในแต่ละกลุ่มมีความ
แตกต่างกันมาก โดยจำนวนคนในกลุ่มชั้นกลางน้อยกว่ากลุ่มชั้นล่าง ดังนั้นกลุ่มชั้นกลางไม่สามารถ
ป้องกันรัฐบาลที่ได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มชั้นล่างได้ ด้วยเหตุนี้กลุ่มชั้นกลางเริ่มร่วมมือกับพรรคที่มี
อำนาจใหญ่อื่น ๆ โดยเฉพาะทางอาวุธของทหารเพื่อต่อสู้กับรัฐบาลและกลุ่มชั้นล่าง ส่งผลให้เกิด
ความสั่นสะเทือนในรัฐบาล ในที่สุด รัฐบาลถูกกลืนด้วยพรรคทหารในปี 2006 และ 2014

Siriwattago, P. P., Showkasem, A., & Pruetyangkun, P. (2023). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน ในอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร. *Journal of MCU Social Science Review*, 331-342. จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยคือ 3.03 ผลการเปรียบเทียบแสดงว่าผู้มีการศึกษาและรายได้ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นในปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่คนต้องการคือ คนที่ชาวบ้านสามารถไว้วางใจได้, มีความรู้, ช่วยเหลือคนในกรณีน้ำท่วม, มีความเที่ยงธรรมในการปฏิบัติหน้าที่, และมีนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อคน ให้ผู้ชุมนุมสมาชิกท่านสนับสนุนและความซื่อสัตย์ในหน้าที่ต่าง ๆ

Sinso, P., Sawattha, S., & Promkun, S. (2023). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชน ในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น. *Journal of Graduate MCU KhonKaen Campus*, 10(3), 111-122. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของคนในการเลือกประธานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นคือ ลักษณะของผู้สมัครมีผลบวกต่อการตัดสินใจของคนในการเลือกประธานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น กล่าวคือเมื่อลักษณะของผู้สมัครเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย การตัดสินใจของคนในการเลือกประธานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะเปลี่ยนแปลงขึ้น 0.10 หน่วย หลักพระพุทธรูปามีผลบวกต่อการตัดสินใจของคนในการเลือกประธานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น กล่าวคือการเพิ่ม 1 หน่วยของหลักพระพุทธรูปามีวิหาจะเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจของคนในการเลือกประธานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นขึ้น 0.16 หน่วย

คำแนะนำเกี่ยวกับการตัดสินใจของคนในการเลือกประธานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในอำเภอแวงน้อย จังหวัดขอนแก่น คือ คณะกรรมการการเลือกตั้งของประเทศไทยควรส่งเสริมให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครก่อนที่จะตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง ควรส่งเสริมให้คนตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงโดยการให้หลักพระพุทธรูปามีวิหาในการตัดสินใจ ควรส่งเสริมการเผยแพร่นโยบายของผู้สมัครให้ทั่วประชาชนและการทำสำคัญคุณลักษณะของผู้สมัครและงานในสาขาต่าง ๆ ของผู้สมัครที่มีส่วนส่งเสริมสาธารณชนและชุมชนให้คนมีข้อมูลให้เพียงพอที่สุดก่อนการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียง

ทวี ศักดิ์ แสง เงิน. (2016). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป 2 กรกฎาคม 2554 ของเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 2(1), 68-79. จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเพื่อเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการเลือกตั้งทั่วไป โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านพรรคการเมืองปัจจัยด้านตัวบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

รายได้ คุณสมบัติหัวหน้าพรรคการเมืองนโยบายของพรรคการเมือง คุณสมบัติของผู้สมัคร ซึ่งผู้มีสิทธิ์จะไปเลือกตั้งหรือไม่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการเลือกตั้งทั่วไปของเขต พญาไท กรุงเทพฯ ขึ้นอยู่กับปัจจัยข้างต้นมาน้อยเพียงใด โดยใช้ประชากรและการสุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 300 คน เครื่องมือในการใช้วิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดย การศึกษาจากตำราเอกสารและงานวิจัยเป็นแนวทาง ในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถาม แบ่ง ออกเป็นสองส่วน ส่วนที่ 1 แบ่งเป็น ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไปลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อ รวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว แบ่งระดับความคิดเห็น ออกเป็น 5 ระดับ ลำดับที่สำคัญมาก ที่สุด 4.21 - 5.001 สำคัญมาก 3.41 - 4.20 สำคัญปานกลาง 2.61 - 3.40 สำคัญน้อย 1.81 - 2.60 สำคัญน้อยมาก 1.00 - 1.80

พระมหาสถิตย์ สุทธิมน, สุรพล พรหมกุล และ ปรัชญา มีโนนทองมหาศาล (2562: บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดขอนแก่น เขต เลือกตั้งที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และระดับพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ 1 ตามหลักอคติ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการ เปรียบเทียบพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ และรายได้ต่อเนื่อง ต่างกันมีพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มี อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ฉันทคติ โทสะคติ โมหาคติภยากติ โดยรวมต่างก็มี พฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ และ 4) การส่งเสริมพฤติกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัด ขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ 1 และตามหลักอคติ 4 พบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เกี่ยวกับการ เลือกตั้ง อย่างเป็นรูปธรรมให้ทั่วถึงทุกกลุ่มคนและควรให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้วิจารณญาณในการ เลือกตั้งตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา

ยุทธนา ปราณีต (2564: 23 บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพรโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงราย ด้านดังนี้ ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคมองค์กรทางการเมือง อยู่ใน ระดับมาก ส่วนด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง และ ด้านการสนับสนุนพรรคการเมืองอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ 2. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มี อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3. ประชาชนเข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง มี การติดตามข่าวสารทางการเมือง แต่การให้ข่าว

ต่างๆ และข่าวการเมืองก่อให้เกิดความเครียด ประชาชนโดยทั่วไปจะไม่ค่อยทราบเงื่อนไข การเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคการเมือง แต่มีการวิพากษ์วิจารณ์การเมือง โดยหน่วยงานรัฐควรจัดเวที สาธารณะให้ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งได้แสดงภูมิรู้และความสามารถ ให้ประชาชนพิจารณา และ ประชาสัมพันธ์ให้ติดตามผลการทำงานหลังการเลือกตั้ง

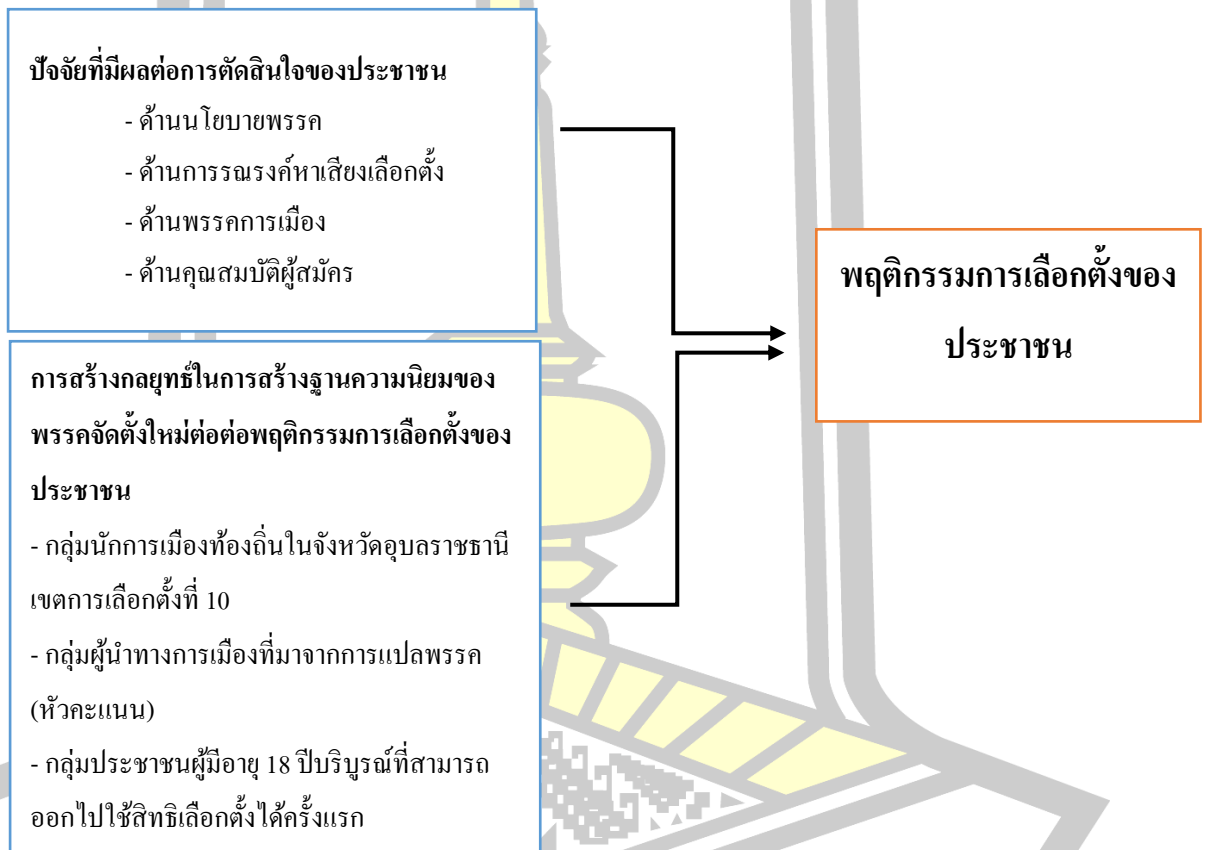
จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก พรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566 ดังที่กล่าวข้างต้น เห็นได้ว่า การเลือกตั้งระดับชาติและท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันบางครั้งไม่สามารถแยกออก จากกันได้ การเลือกตั้งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและยาวนานหากแต่บางครั้งเราเข้าใจและตัดสินใจ อย่างผิวเผิน การรณรงค์หาเสียงเป็นกระบวนการที่นักการเมืองได้มาซึ่งความนิยมทางการเมือง แต่ การศึกษารณรงค์หาเสียงมีทั้งการวิธีการเห็นในระยะสั้น บางครั้งกลยุทธ์การหาเสียงเป็นระยะยาว และมีความหลากหลายสอดคล้องกับทรัพยากรที่นักการเมืองมีอยู่ แต่ท้ายที่สุดแล้วการเลือกตั้งยังคง ต้องให้ความสำคัญกับผู้สิทธิ์เลือกตั้งในพื้นที่ เพื่อได้มาซึ่งความไว้วางใจ ความต้องการได้มาซึ่งคะแนน เสียงเลือกตั้งและความไว้วางใจคือเป้าหมายของนักการเมืองที่ลงสมัครรับเลือกตั้งและพรรคการเมืองทุก พรรค และที่สำคัญกลยุทธ์การหาเสียงเลือกตั้งกับชุมชนสร้างความนิยมต่อการเลือกตั้งของ นักการเมือง ซึ่งหากนักการเมืองที่มีกลยุทธ์การหาเสียงเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพอาจช่วยให้ชนะ เลือกตั้ง

ทั้งนี้นักการเมืองใช้วิธีการหาเสียง 2 ลักษณะ ได้แก่ การหาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีการที่ถู กกฎหมายในระยะสั้นและเปิดเผย และการหาหาเสียงระยะยาวที่นักการเมืองใช้วิธีการทั้งผิดกฎหมาย และถูกกฎหมายเพื่อสร้างความนิยมทางการเมือง เป็นการหาเสียงแบบไม่เปิดเผย แต่อย่างไรก็ดี การ หาเสียงทั้งสองรูปแบบดำเนินการควบคู่กันไปในห้วงของการเลือกตั้ง วิธีการกลยุทธ์หาเสียงคือ การ สนับสนุนเงิน การแจกสิ่งของ การจัดเลี้ยง การสนับสนุนการดำเนินงานต่างจังหวัด การสร้างและขยายฐาน เครือข่ายทางการเมืองในสายสัมพันธ์อุปถัมภ์ และการอาศัยกลไกอำนาจรัฐสร้างความได้เปรียบเหนือ ผู้สมัครพรรคคู่แข่ง ดังนั้นการสร้างคามนิยมทางการเมืองด้วยวิธีการไม่เปิดเผยแต่ยาวนานจึงเป็น กลยุทธ์ที่ควรศึกษาเพื่อเข้าใจการได้มาซึ่งอำนาจรัฐของนักการเมือง

พูน ปนุ ทิโต ชเว

2.8 กรอบแนวคิด

พรรคน้องใหม่ที่เพิ่งก่อตั้งพรรค และกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ.2566 ทำให้สันติมองว่าการศึกษาค้นคว้านี้มีช่องว่างเป็นอย่างมากในการที่จะทำการศึกษาค้นคว้า เพราะพรรคที่ก่อตั้งขึ้นใหม่ ผู้สมัครที่ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นครั้งแรกและได้รับชัยชนะในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมองว่า มีความยากและช่องว่างในการศึกษาถึงปัจจัยส่งผลกระทบต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10, กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่จากการสรุปและทบทวนวรรณกรรมข้างต้น สามารถสรุปเป็นกรอบวิเคราะห์ได้ ดังนี้

รูปภาพที่ 2 กรอบแนวคิดเรื่องปัจจัยและเหตุผลของประชาชนต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566

2.9 ตารางสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่อปัจจัยการเลือกพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นใหม่

ปัจจัยและเหตุผลของประชาชนต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่	พันธุ์ทิพา อัครธีรน้อย (2016)	Britt, T. W. (2003)	Tsai, C. H., Tan, A. C., & Jung, K. (2019)	Early, A. S., Smith, E. L., & Neupert, S. D. (2022)	มงคลรัตน์ และคณะ (2011)	ยุทธนา ประณีต (2021)	ทวิศักดิ์ แสงเงิน. (2016)	Siriwattago, P. P., Showkasem, A., Pruetyangkun, P. (2023)	Chanaboon K. (2022)	สรุป
1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
2. ด้านนโยบาย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
3. ด้านการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	✓	✓			✓	✓	✓			5
4. ด้านการแบ่งปันทรัพยากร				✓					✓	2
5. ด้านเครือข่ายทางการเมือง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
รวม	34									

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องต่อปัจจัยการเลือกพรรคการเมืองที่เกิดขึ้นใหม่

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566” เป็นการศึกษาแบบ Mixed Methods โดยแบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย และข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 วิธีการดำเนินงาน

3.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.4 สมการที่ใช้ในการวิจัย

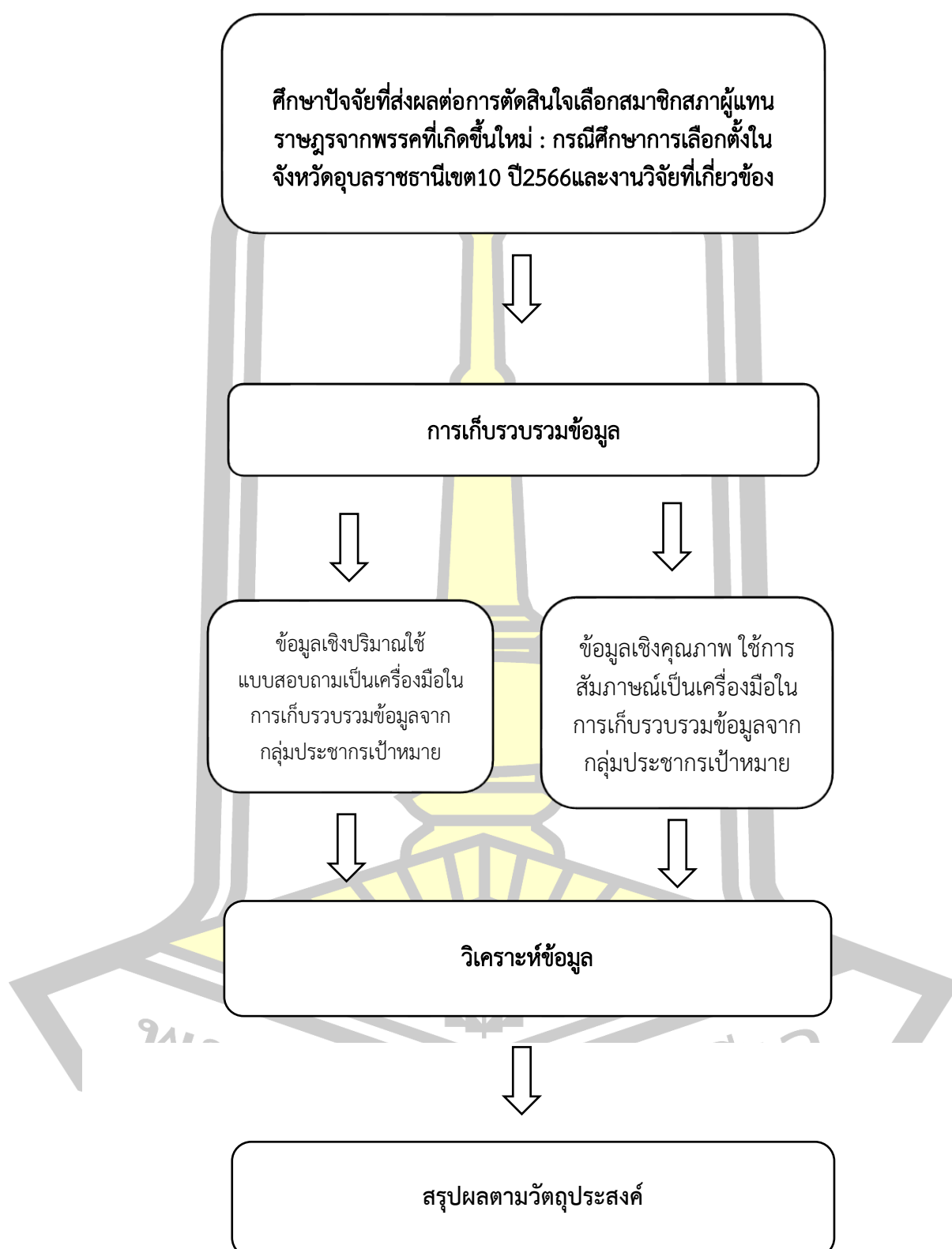
3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

พูน ปณ จิตโต ชีเว

3.1 วิธีการดำเนินงาน

3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 รวมถึงศึกษางานวิจัยทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดตัวแปร อิสระ ได้แก่ ปัจจัย 5 ด้าน ด้านนโยบาย ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านเครือข่ายทางการเมือง ด้านการแบ่งปันทรัพยากร

ระยะที่ 2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative method) รวบรวมโดยใช้แบบสอบถามจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ตามทฤษฎีของ Rovinelli & Hambleton ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผ่านการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของประชากรตามทฤษฎีของ Taro Yamane จำนวนของประชากรทั้งหมด 178,319 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 399.10 คน โดยเพิ่มเป็นจำนวน 400 คน

ระยะที่ 3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบแบ่งชั้นสัดส่วนในการทำแบบสัมภาษณ์ ดังนี้ จังหวัดอุบลราชธานี มี 25 อำเภอ แบ่งเป็น 11 เขตเลือกตั้งทั้งหมด มีทั้งหมด 3,016 หน่วยเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด 1,473,988 คน แต่ผู้วิจัยเลือกศึกษาเพียงเขตการเลือกตั้งที่ 10 ได้แก่ อำเภอน้ำยืน อำเภอทุ่งศรีอุดม อำเภอน้ำขุ่น อำเภอสำโรง (ยกเว้นตำบลสำโรง ตำบลโคกก่อง และตำบลบอน) อำเภอเดชอุดม (เฉพาะตำบลทุ่งเทิง) มี 301 หน่วยเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิ 178,319 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขตเลือกตั้งที่ 10 จำนวน คน ได้แก่

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
1. กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 เช่น กำนัน สารวัตร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต ฯลฯ	อำเภอละ 2 คน	10 คน
2. กลุ่มผู้นำทางการเมืองที่มาจากการแปลพรรค	อำเภอละ 1 คน	5 คน
3. กลุ่มประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ที่สามารถออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้	อำเภอละ 1 คน	5 คน

ตารางที่ 2 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขตเลือกตั้งที่ 10

ระยะที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนและคำนวณทางสถิติ โดยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนำมา แจกแจงความถี่ และหาร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับ ปัจจัย 5 ด้าน ดังนี้ ด้านนโยบาย ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านเครือข่ายทางการเมือง ด้านการแบ่งปันทรัพยากร ศึกษาตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนำมาหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในอำเภอน้ำยืน อำเภอดงศรีอุดม อำเภอน้ำขุ่น อำเภอสำโรง (ยกเว้นตำบลสำโรง ตำบลโคกก่อง และตำบลบอน) อำเภอเดชอุดม (เฉพาะตำบลทุ่งเทิง)

2. **กลุ่มตัวอย่าง** ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามแนวคิดของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{178319}{1 + 500(0.05)^2}$$

$$n = 399.10$$

$$n = 400 \text{ คน}$$

พูน ปณ ทิโต ชีเว

3. การสุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ โดยจำแนกตามสัดส่วน
จำนวนประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี เขต10	จำนวนประชากร (คน)	ขนาดตัวอย่าง	เปอร์เซ็นต์
อำเภอน้ำยืน	70156	157	39.34
อำเภอทุ่งศรีอุดม	29192	65	16.37
อำเภอน้ำขุ่น	33375	75	18.72
อำเภอสำโรง (ยกเว้นตำบลสำโรง ตำบลโคกก่อง และตำบลบอน)	37307	84	20.92
อำเภอเดชอุดม (เฉพาะตำบลทุ่ง เทิง)	8289	19	4.65
รวม	178319	400	100

***หมายเหตุ คัดจากจำนวนประชากรรวม

ตารางที่ 3 จำนวนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดอุบลราชธานี เขต10

3.4 สมการที่ใช้ในการวิจัย

1. ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity)

เป็นความเที่ยงตรงที่ต้องตรวจสอบเป็นอันดับแรก วิธีที่นิยมใช้คือวิธีของ โรวี แนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli & Hambleton) หรือที่เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) วิธีการคำนวณหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ให้ผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในเครื่องมือกับเนื้อหาที่ต้องการวัด ดังสมการ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์

Ri คือ ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ

n คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

***หมายเหตุ ในการประเมินของผู้เชี่ยวชาญต้องกำหนดให้คะแนนข้อคำถามในแต่ละข้อ
โดยแบ่งการให้คะแนนได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนน 1 เมื่อข้อความสอดคล้องตามประเด็นหลักของเนื้อหา

คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องตามประเด็นหลักของเนื้อหา

คะแนน -1 เมื่อข้อความไม่สอดคล้องตามประเด็นของเนื้อหา

3.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม รวมถึงได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ มีข้อความทั้งหมดจำนวน 4 ข้อ โดยคำถามเป็นแบบปลายปิดแบบมีหลายคำตอบให้เลือก และเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 แบบมาตราวัดประเมินค่า ใช้ลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) 5 ระดับ โดย เร็นซิส เอ. ลิเคิร์ต (Rensis A. Likert) Likert, Rensis A. (1961) โดยกำหนดค่าน้ำหนักการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษาโดยมีรายละเอียดตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดจากเอกสาร บทความ วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามแล้วรวบรวม และศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถาม และดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษา การเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566
2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบตรวจสอบรายการ
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลกำหนดขอบเขตของเนื้อหา เพื่อสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหาและกรอบความคิด
4. นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้อง
5. นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงในเนื้อหา (Content Validity) โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบประเมินค่าความสอดคล้อง

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.6.1 ประสานความร่วมมือไปยังประชากรผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10
- 3.6.2 มีหนังสือขออนุญาตในการทำวิทยานิพนธ์และเก็บรวบรวมข้อมูล ต่อคณบดี คณะวิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 3.6.3 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยประสานไปยังประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

3.6.4 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับหรือทุกรายงานการตอบกลับทางอิเล็กทรอนิกส์ที่กลุ่มตัวอย่างได้ตอบครบสมบูรณ์ทุกฉบับ

3.6.5 ลงรหัสแบบสอบถาม แล้วนำมาบันทึกเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่าง และคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการ ดังนี้

3.7.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับลักษณะบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) เป็นรายชื่อโดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3.7.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566 ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating Scale) โดยนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์น้ำหนัก 5 ระดับ จากนั้นนำไปบันทึกและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เพื่อให้ทราบระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 แล้วนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาแปลความหมายรายชื่อ รายด้าน และความหมายในภาพรวม การแปลผลค่าเฉลี่ยตามสูตร Best (Best,J.W.&Kahn,J.V.,1993 ; อ้างอิงจากรัชชัย นามสันติวงศ์,2538 : 28) 5 ระดับ ดังนี้

$$\bar{x} = \frac{Max - Min}{5}$$

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.21 -5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 --3.40 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.7.3 Pearson's product moment correlation coefficient ใช้ หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ (Correlation) ซึ่งได้ใช้กับทิศทางบวก และทิศทางลบ ดังนี้ (ประพนธ์ เจือกุล, 2550)

ตารางเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ทางตรง	ความสัมพันธ์เชิงผกผัน	การแปลความหมาย
1.00	-1.00	สมบูรณ์มาก
0.80 ถึง 0.99	-0.80 ถึง -0.99	สูงมาก
0.60 ถึง 0.79	-0.60 ถึง -0.79	สูง
0.40 ถึง 0.59	-0.40 ถึง -0.59	ปานกลาง
0.20 ถึง 0.39	-0.20 ถึง -0.39	ต่ำ
0.10 ถึง 0.19	-0.10 ถึง -0.19	ต่ำมาก
0.00 ถึง 0.09	-0.00 ถึง -0.09	ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4 ตารางเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566” เป็นการวิจัยแบบ Mixed Methods โดยแบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายจำนวน 400 คน และข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายจำนวน 20 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
- 4.3 กลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่
- 4.4 การพิสูจน์วัตถุประสงค์
- 4.5 ผลจากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

เพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	198	49.5
หญิง	177	44.3
เพศทางเลือก LGBTQ+	25	6.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ เพศชาย จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 และสุดท้ายเพศ LGBTQ+ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ

อายุ		
อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 – 35	160	40.0
36 – 53	186	46.5
54 – 71	52	13.0
มากกว่า 72	2	0.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า ช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 36 – 53 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 18 – 35 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ช่วงอายุ 54 – 71 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และน้อยที่สุด คือ มากกว่า 72 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านสถานภาพ

สถานภาพ		
สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	107	26.8
สมรส	246	61.5
หย่าร้าง	28	7.0
แยกกันอยู่	19	4.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ สถานภาพสมรส จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมา คือ สถานภาพโสด จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และสุดท้ายสถานภาพแยกกันอยู่ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับจ้างทั่วไป	74	18.4
ข้าราชการ พนักงานราชการ	58	14.4
พนักงานเอกชน	42	10.4
ค้าขาย	14	3.5
นักการเมือง	2	1
นักเรียนนักศึกษา	20	5.0
ทำไร่ /ทำนา	107	26.6
นักการเมืองท้องถิ่น	49	12.2
เจ้าของกิจการ	34	8.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่า อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ อาชีพทำไร่ /ทำนา จำนวน 107คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 อาชีพข้าราชการ พนักงานราชการ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 อาชีพนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 อาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 อาชีพเจ้าของกิจการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 อาชีพนักเรียนนักศึกษา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 อาชีพค้าขาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 และสุดท้ายอาชีพนักการเมือง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	55	13.8
5,001 – 15,000 บาท	221	55.3
15,001 – 25,000 บาท	97	24.3
25,001 – 35,000 บาท	20	5.0
สูงกว่า 35,000 บาท	7	1.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 9 พบว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ รายได้ 5,001 – 15,000 บาทต่อเดือน จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาคือรายได้ 15,001 – 25,000 บาทต่อเดือน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รายได้ 25,001 – 35,000 บาทต่อเดือน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และสุดท้ายรายได้สูงกว่า 35,000 บาทต่อเดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า ประถม	31	7.8
ประถมศึกษา	88	22.0
มัธยมศึกษา	159	39.8
ปริญญาตรี	110	27.5
สูงกว่าปริญญาตรี	12	3.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 การศึกษาระดับต่ำกว่าประถมจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 และสุดท้ายการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านพรรคที่เลือก

พรรคที่เลือก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พรรคเก่า (เช่น เพื่อไทย ก้าวไกล ภูมิใจไทย เป็นต้น)	115	28.7
พรรคที่เกิดขึ้นใหม่ (ได้แก่ พรรคเพื่อไทยรวมพลัง)	285	71.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า พรรคที่เลือกของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ พรรคที่เกิดขึ้นใหม่ (ได้แก่ พรรคเพื่อไทยรวมพลัง) จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.3 และสุดท้ายคือพรรคเก่า (เช่น เพื่อไทย ก้าวไกล ภูมิใจไทย เป็นต้น) จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7

4.2 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เป็นผลการวิเคราะห์พฤติกรรมของประชาชนที่แสดงออกต่อการใช้ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประกอบไปด้วย ด้านนโยบายพรรคเพื่อไทยรวมพลัง ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมือง ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร

ตารางที่ 12 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566

ด้านนโยบายพรรค

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
นโยบายลดหนี้ ผ่อนชำระหนี้เกษตรกร	3.51	.728	เห็นด้วยมาก
นโยบายด้านการศึกษา เรียนฟรีจนถึงปริญญาตรี	3.76	.785	เห็นด้วยมาก
ส่งเสริมการมีงานทำ สร้างอาชีพในชุมชน	3.94	.797	เห็นด้วยมาก
ส่งเสริมธุรกิจรายย่อย			
ปฏิรูปที่ดิน ยกเลิก สปก.	3.83	3.63	เห็นด้วยมาก
ปฏิรูปภาคเกษตรโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มผลผลิต	3.54	.703	เห็นด้วยมาก
ด้านสาธารณสุข ยกกระดับ อาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)	3.74	.882	เห็นด้วยมาก
รวม	3.72	1.25	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566 ด้านนโยบายพรรคเพื่อไทรวมพลัง ผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.72 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการมีงานทำ สร้างอาชีพในชุมชน ส่งเสริมธุรกิจรายย่อย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.94 รองลงมาคือ นโยบายการปฏิรูปที่ดิน ยกเลิก สปก. มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.83 และสุดท้ายคือ นโยบายลดหนี้ ผ่อนชำระหนี้เกษตรกร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.51

ตารางที่ 13 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566

ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
สื่อหาเสียง เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คัดเอาท์สวยงาม	3.55	.661	เห็นด้วยมาก
เปิดเวทีปราศรัยตามจุดสำคัญ	3.61	.650	เห็นด้วยมาก
เคาะประตูบ้านอย่างทั่วถึง	3.67	.774	เห็นด้วยมาก
ใช้รถแห่หาเสียงทุกเส้นทาง	3.61	.720	เห็นด้วยมาก
ใช้สื่อใหม่ในการรณรงค์หาเสียง เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ฯลฯ	3.64	.784	เห็นด้วยมาก
รวม	3.61	0.717	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566 **ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง** ผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.61 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการเคาะประตูบ้านอย่างทั่วถึงมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.67 รองลงมาคือ ใช้สื่อใหม่ในการรณรงค์หาเสียง เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.64 และสุดท้ายคือ สื่อหาเสียง เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คัดเอาท์สวยงาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.55

ตารางที่ 14 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566

ด้านพรรคการเมือง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
เป็นพรรคที่มีนโยบายที่ดีต่อประชาชน	3.79	.878	เห็นด้วยมาก
หัวหน้าพรรคมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก	3.85	2.67	เห็นด้วยมาก
เป็นพรรคการเมืองที่ต่อสู้ในแนวทางประชาธิปไตย	3.70	.727	เห็นด้วยมาก
บุคลากรในพรรคล้วนมีคุณภาพ	3.74	.692	เห็นด้วยมาก
เป็นพรรคที่ได้รับความนิยมสูงในท้องถิ่นหรือชุมชน	3.63	.795	เห็นด้วยมาก
รวม	3.74	1.15	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566 ด้านพรรคการเมือง ผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.74 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับหัวหน้าพรรคมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.85 รองลงมาคือ เป็นพรรคที่มีนโยบายที่ดีต่อประชาชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.79 และสุดท้ายคือ เป็นพรรคที่ได้รับความนิยมสูงในท้องถิ่นหรือชุมชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.63

ตารางที่ 15 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566

ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
รู้จักเป็นการส่วนตัว	2.92	1.07	เห็นด้วยปานกลาง
มีมนุษยสัมพันธ์ เข้ากับประชาชนได้ดี	3.89	.797	เห็นด้วยมาก
เป็นคนในพื้นที่ที่ลงรับสมัคร	3.74	.819	เห็นด้วยมาก
เป็นผู้มีความสามารถในการพูด การนำเสนอ	3.65	.682	เห็นด้วยมาก
มีบุคลิกภาพดี	3.67	.636	เห็นด้วยมาก
รวม	3.57	0.800	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566 ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร ผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.57 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับมีมนุษยสัมพันธ์ เข้ากับประชาชนได้ดี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.89 รองลงมาคือ เป็นคนในพื้นที่ที่ลงรับสมัคร มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.74 และสุดท้ายคือ รู้จักเป็นการส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 2.92

พูน ปณ จิต ชีเว

4.3 กลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่

ตารางที่ 16 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่

กลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความคิดเห็น
1. ปัจจัยด้านสื่อบุคคล			
กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น	3.63	.694	เห็นด้วยมาก
กลุ่มหัวคะแนน	3.85	.694	เห็นด้วยมาก
กลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปีที่มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรก	3.58	.938	เห็นด้วยมาก
รวม	3.68	0.775	เห็นด้วยมาก

จากตาราง 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่ สรุปได้ดังนี้ ปัจจัยด้านสื่อบุคคลเป็นกลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่ โดยมีผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.68 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่ด้านสื่อกลุ่มบุคคลที่เป็นหัวคะแนนช่วยให้ประชาชนรู้จักตัวผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.85

4.4 การพิสูจน์ตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน

ตารางที่ 17 วิเคราะห์อิทธิพลระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่

Coefficients ^a					
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.923	.205		4.505	.000
ด้านนโยบาย	.146	.074	.178	1.978	.049
ด้านรณรงค์หาเสียง	-.162	.090	-.171	-1.794	.074
ด้านพรรคการเมือง	.231	.070	.235	3.289	.001
ด้านคุณสมบัติผู้สมัคร	-.012	.082	-.012	-.144	.886

a. Dependent Variable: พฤติกรรมการเลือกพรรคของประชาชน

b. $R = .242^a$, $R^2 = .49$, Adj $R^2 = .49$, $F = 6.168$, $Sig = 0.000$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 17 พบว่าผลวิเคราะห์อิทธิพลระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) พบว่าโดยตัวแปรต้นที่มีอำนาจการทำนายที่ดีที่สุด คือ ด้านพรรคการเมือง โดยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.235 รองลงมาคือ ด้านนโยบาย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.178 โดยที่ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ 49 % (Adj $R^2 = .49$) ที่เหลืออีก 51 % คือ ปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้ศึกษา

จากตารางสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ จำแนกตามพรรคที่เลือกพบว่า

ด้านนโยบายพรรคเพื่อไทยรวมพลังมีค่า sig. เท่ากับ .049 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ด้านนโยบายพรรคเพื่อไทยรวมพลังมีความสัมพันธ์ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10

ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครมีค่า sig.เท่ากับ .079 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครไม่มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10

ด้านพรรคการเมืองมีค่า sig.เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ด้านพรรคการเมืองมีความสัมพันธ์ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10

ด้านคุณสมบัติผู้สมัครมีค่า sig.เท่ากับ .886 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ด้านคุณสมบัติผู้สมัครไม่มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10

วัตถุประสงค์ที่ 2 กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชน

ตารางที่ 18 วิเคราะห์อิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่

Coefficients^a

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	1.255	.139		9.016	.000
e1 กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น	.133	.023	.201	5.679	.000
e2 กลุ่มหัวคะแนน	.416	.024	.622	17.533	.000
e3 กลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปีที่มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรก	.103	.024	.149	4.325	.000

a. Dependent Variable: พฤติกรรม

b. $R = .733^a$, $R^2 = .53$, Adj $R^2 = .53$, $F = 153.285$, Sig = 0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 18 พบว่าผลวิเคราะห์อิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้ง

ขึ้นใหม่ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) พบว่า โดยตัวแปรต้นที่มีอำนาจการทำนายที่ดีที่สุด คือ กลุ่มหัวคะแนน โดยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.622 รองลงมาคือ นักการเมืองท้องถิ่น ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.201 และกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.149 ตามลำดับ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ 53 % ($\text{Adj } R^2 = .53$) ที่เหลืออีก 47 % คือ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านอื่น ๆ ที่ไม่ได้ศึกษา

กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น มีค่า sig.เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นมีอิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่

กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มหัวคะแนนมีค่า sig.เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มหัวคะแนนมีอิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่

กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปีที่มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรก มีค่า sig.เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปีที่มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรกมีอิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่

4.5 ผลจากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview form) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นข้อต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10

การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10 ด้วยข้อคำถามที่ว่า “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10” (คุณสมบัติของตัวผู้สมัคร นโยบายของพรรค วิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เครือข่ายทางการเมือง และการใช้ทรัพยากรของพรรค) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10 มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การชนะการเลือกตั้งของพรรคเพื่อไทรวมพลังซึ่งเป็นพรรคน้องใหม่ในจังหวัดอุบลราชธานี ต้องมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นในการเลือกตั้งจากกระบวนการตัดสินใจของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10 และเชื่อว่าคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร นโยบายของพรรค วิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เครือข่ายทางการเมือง และการใช้ทรัพยากรของพรรค เป็นปัจจัยส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10 จากบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญในครั้งนี

คำถาม คุณสมบัติของตัวผู้สมัครมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่อย่างไร

“...เสียเสียงหรือผู้สมัครพรรคเพื่อไทรวมพลังมีคุณสมบัติเหมาะสมในการได้รับเลือกตั้งทั้งฐานะทางการเงินและการออกงานร่วมกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานต่างๆในชุมชน นโยบายพรรคท่านก็ทำได้จริงๆ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...โดยทั่วไปแล้วท่านเป็นบุคคลที่ประชาชนเข้าถึงได้ มีมนุษยสัมพันธ์ดีและลงพื้นที่บ่อยมากๆ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...หล่อเลย รูปร่างน่าตาดี บุคลิกภาพดี ทักทาย พูดเพราะ ช่วยชาวบ้านในพื้นที่ได้ไม่เคยขาดตกบกพร่อง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8 : 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“...เป็นที่รู้จักของประชาชนในพื้นที่นานแล้ว เพราะเป็นคนในพื้นที่รู้จักกันตั้งแต่
ยังเข้ารับส่งนักเรียน เป็นคนดีเสมอต้นเสมอปลาย...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11 : 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีการศึกษาดี ครอบครัวดี มีความสามารถในการเข้าใจปัญหาของชาวบ้าน...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14 : 8 กุมภาพันธ์ 2567)

“...พูดเพราะทั้งบ้าน ติดดิน ลงพื้นที่ กินข้าวร่วมกับชาวบ้าน มีงานกิจกรรมใน
ท้องถิ่นช่วยเหลือตลอด มีน้ำดื่มมีของมาสนับสนุนตลอด...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 16 : 13 กุมภาพันธ์ 2567)

“...เพราะท่านช่วยเหลือ ร่วมสนับสนุนในงานพิธีต่างๆ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 17 : 13 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีผลงานในอดีตที่ผ่านมา เป็นที่รู้จักกว้างขวาง ลงพื้นที่สม่ำเสมอ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 20 : 18 กุมภาพันธ์ 2567)

จากการสัมภาษณ์ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัครมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร พบว่า ประชาชนให้ความสนใจในตัวผู้สมัครพรรคเพื่อไทยรวมพลังอยู่ก่อนและในอดีต
และท่านเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติในการได้รับตำแหน่งในครั้งนี้ จากความดีความชอบต่อประชาชนใน
จังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10

คำถาม นโยบายของพรรคมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร

“...มีนโยบายดีและน่าสนใจเช่นปรับค่าแรงขั้นต่ำ เพิ่มสวัสดิการประชาชน
รักษาพยาบาลฟรี และอยากให้นโยบายที่พูดให้ทำได้จริงๆ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9 : 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“...นโยบายชัดเจนและตอบสนองคนในพื้นที่ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ เป็นบุคคลใน
พื้นที่และเสียสละเพื่อส่วนรวม...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...นโยบายชัดเจนดีต่อประชาชน และเข้าถึงประชาชนทุกพื้นที่...”

“...มีนโยบายชัดเจน สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้จริง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 : 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...นโยบายชัดเจน แก้ไขปัญหาของประชาชนได้ตรงจุด ซื่อสัตย์เชื่อถือได้...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9 : 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“...จัดให้มีสวัสดิการแก่คนจน และเด็กที่ยากจนแต่เรียนดี...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13 : 8 กุมภาพันธ์ 2567)

“...นโยบายของพรรคตอบใจหทัยของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งลงพื้นที่ร่วมงานพิธีต่างๆของพื้นที่ และสนับสนุนทุกครั้งไม่ว่าท่านจะมาร่วมหรือไม่ได้มา...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 19 : 18 กุมภาพันธ์ 2567)

จากการสัมภาษณ์ด้านนโยบายของพรรคมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ชี้ให้เห็นจุดเด่นของพรรคเพื่อไทรรวมพลังและตัวผู้สมัครจากกรณีนโยบายพรรคที่สามารถเกิดขึ้นได้จริงและเป็นนโยบายที่ไม่ขายฝันเพื่อต้องการให้ประชาชนเลือกเท่านั้น

คำถาม วิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร

“...มีผลนะท่านลงพื้นที่ร่วมงานต่างๆตั้งนานแล้ว ทั้งช่วยเหลือ ร่วมสนับสนุนในงานพิธีต่างๆ”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีผลนะ บ้านท่านพูดเพราะทั้งบ้าน ติดดิน ลงพื้นที่ กินข้าวร่วมกับชาวบ้าน มีงานกิจกรรมในท้องถิ่นช่วยเหลือตลอด มีน้ำดื่มมีของมาสนับสนุนตลอด...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 : 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีๆ ผู้สมัครหาเสียงอยู่ตลอด ลงพื้นที่ตลอด เป็นที่รู้จักของชาวบ้านเด็กๆก็รู้จักท่าน...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8 : 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีผลมาก ผู้สมัครยังลงพื้นที่ร่วมงานพิธีต่างๆของพื้นที่ และสนับสนุนทุกครั้งไม่ว่าท่านจะมาร่วมหรือไม่ได้มา...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11 : 8 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีผลมาก ประชาชนพึงพาได้ตลอดเวลา ชอบช่วยเหลือคนอื่นที่เดือดร้อน และเสียสละเพื่อส่วนรวม”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 16: 13 กุมภาพันธ์ 2567)

จากการสัมภาษณ์ด้านวิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ตัวผู้สมัครพรรคเพื่อไทยรวมพลังมีการลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ ขอบข่ายเหลือ ร่วมงานประเพณีต่างๆ ประชาชนในเขตการเลือกตั้งพบปะบ่อยครั้งจากการลงพื้นที่ทั้งช่วงก่อนจะมีการเลือกตั้งและช่วงของการเลือกตั้ง

คำถาม เครือข่ายทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่อย่างไร

“...มีผลมาก เพราะดูจากตัวผู้สมัครลงพื้นที่ตลอด เป็นคนในพื้นที่ ผู้ใหญ่บ้านและผู้นำสนับสนุน แม้ก็เห็นแก่งพื้นที่ตลอดตั้งนานแล้ว...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีผล เพราะเครือข่ายการเมืองช่วยให้ผู้สมัครสามารถเข้าถึงผู้ทำการแนะนำให้ประชาชนรู้จักได้...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 : 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“... มีผล เพราะเป็นโอกาสที่จำเป็นแก่นักการเมืองที่มีความมุ่งมั่น ซึ่งสามารถเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จได้...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7 : 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“... มีผล เพราะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ผู้สมัครและพรรคการเมืองต่าง ๆ ต้องพิจารณาและสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งเพื่อเพิ่มโอกาสในการได้รับเสียงเสียงในการเลือกตั้ง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12 : 8 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีผลมาก เพราะเครือข่ายทางการเมืองที่มีอิทธิพลและร่วมมือกันอาจช่วยให้ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนในการเลือกตั้งได้มากขึ้น...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 15 : 17 กุมภาพันธ์ 2567)

จากการสัมภาษณ์ด้านเครือข่ายทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความสำคัญกับด้านนี้มาก เพราะหากผู้สมัครมีเครือข่ายทาง

การเมืองที่ดีก็หมายถึงมีอีกแรงสนับสนุนที่มีอิทธิพลและมั่นคงมากขึ้น ผู้สมัครมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

คำถาม การใช้ทรัพยากรของพรรคมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่อย่างไร

“...มีผลมากเลยละ เพราะถ้าผู้สมัครมีน้ำใจต่อชาวบ้าน ชาวบ้านกะเลือก เวลาทีมงานมีกิจกรรมท่านช่วยเหลือและสนับสนุนตลอด ถือเป็นอีกอย่างที่เอาชนะใจชาวบ้าน...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : 15 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีผลมากๆต่อชาวบ้าน เพราะเป็นการสร้างความมั่นใจให้ชาวบ้านว่าต่อให้เลือกผู้สมัครให้ได้รับตำแหน่งแล้ว ท่านก็จะดูแลเราแบบนี้ เพราะท่านลงพื้นที่ตลอด เห็นมากตั่งนานแล้ว ช่วยเหลือแบบนี้มาตั่งนานแล้ว...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 : 6 กุมภาพันธ์ 2567)

“...ใช่ เพราะช่วยเก็บเสียงหรือสนับสนุนให้กับพรรคหรือผู้สมัครสามารถช่วยให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการเลือกตั้ง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10 : 13 กุมภาพันธ์ 2567)

“...ใช่มากๆ ในพื้นที่ชนบท ในเรื่องนี่ยังมีความสำคัญมากๆ ผู้เฒ่าผู้แก่บางคนยังมีความคิดและสิ่งที่ตกทอดต่อกันมา คือคืนหมาหอนวันสุดท้าย บางคนเลือกผู้สมัครจากด้านนี้ก็มี ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12 : 14 กุมภาพันธ์ 2567)

“... มีผล ลูกหลานเคยได้ยิน เงินไม่มากไม่เป็นไหม ในชนบทแบบบ้านเรายังต้องการแบบนี้อยู่...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 20 : 18 กุมภาพันธ์ 2567)

จากการสัมภาษณ์ด้านการใช้ทรัพยากรของพรรคมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ในพื้นที่ของพรรคเพื่อไทยรวมพลังด้านการใช้ทรัพยากรของพรรคยังเป็นอีกด้านที่สำคัญมากในการเก็บคะแนนเสียงเลือกตั้งจากชาวบ้านที่มีอายุหรือในอีกช่วงวัยที่ยังมีการยึดเรื่องนี้ไว้เป็นสิ่งที่ต้องได้รับในการเลือกตั้ง

ตอนที่ 2 กลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่

การสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่ ด้วยข้อคำถามที่ว่า “กลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยม” (กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น กลุ่มหัวคะแนนและกลุ่มประชาชนผู้มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ (New Voter) ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

กลยุทธ์ในการสร้างฐานที่ได้รับความนิยมสำหรับพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่นั้นเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมกับนักการเมืองท้องถิ่น กลุ่มหัวคะแนนโดยการสรรหา กำหนดเป้าหมายไปที่กลุ่ม "ผู้ลงคะแนนเสียงใหม่" จากปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทรรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10” (คุณสมบัติของตัวผู้สมัคร นโยบายของพรรค วิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เครือข่ายทางการเมือง และการใช้ทรัพยากรของพรรค) เพื่อฟังเสียงตอบรับที่ได้รับจากชุมชน การสำรวจความคิดเห็น และการลงพื้นที่เป็นประจำจากกลุ่มผู้ช่วยเหลือที่สามารถสร้างฐานนิยมให้เพิ่มขึ้นจากเดิมให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับความต้องการและการตัดสินใจของประชาชน สิ่งที่ตอบสนองความต้องการและความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งจะเป็นการสร้างฐานที่ได้รับความนิยมอย่างมั่นคงให้กับผู้สมัครพรรคจัดตั้งใหม่จากการสัมภาษณ์ในครั้งนี้

คำถาม กลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างไร

“...ผู้สมัครลงพื้นที่ตลอด ผู้ใหญ่บ้านและผู้เฒ่าผู้แก่สนับสนุน ในเมื่อผู้นำสนับสนุน เราลูกบ้านก็พร้อมที่จะสนับสนุนเต็มที่...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 : 18 กุมภาพันธ์ 2567)

“...กลุ่มผู้นำและกลุ่มหัวคะแนนบางคน มีผลต่อการเลือกผู้สมัครเพราะว่ากลุ่มนี้จะมากระจายข่าว มาเรียกคนในพื้นที่ไปฟังปราศรัยต่างๆ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 : กุมภาพันธ์ 2567)

“...ไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะคนรุ่นใหม่เขามีความคิดเป็นของตัวเอง เเจาะจงถึงการกระทำของตัวผู้สมัคร และนโยบายที่เป็นไปได้มากกว่ากลุ่มหัวคะแนนหรือกลุ่มผู้นำชุมชน...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 : กุมภาพันธ์ 2567)

“...แต่ไม่มีโทรศัพท์แม็กก็ฟังความดี ฟังนโยบายของผู้สมัครผ่านทางห้วคะแนนและผู้นำที่สนับสนุนท่านเป็นหลัก...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 7 : กุมภาพันธ์ 2567)

“...ผู้สมัครมาลงพื้นที่ส่วนมากมีผู้นำท้องถิ่นและห้วคะแนนมาด้วย ทำให้เรามั่นใจในตัวผู้สมัครมากขึ้นกว่าเดิม...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 8 : 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“...ฟังจากผู้นำนักการเมืองท้องถิ่น เพราะเข้าใจชาวบ้าน ช่วยเหลือ พัฒนาหมู่บ้าน ถ้าผู้นำสนับสนุนผู้สมัครคนไหน แสดงว่าผู้สมัครคนนั้นต้องมีดี...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 11 : 12 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีความคิดเป็นของตัวเอง แต่ก็รับฟังนโยบายหรือข่าวสารจากกลุ่มห้วคะแนนหรือผู้นำท้องถิ่น เพียงแค่รับฟังเพราะทราบอยู่ว่ากลุ่มห้วคะแนนและผู้นำท้องถิ่นบางคนก็ได้รับผลประโยชน์จากผู้สมัครเพื่อมากระจายข่าวและพูดเชียร์ให้ชาวบ้านเลือกตัวเองมากขึ้น...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14: 12 กุมภาพันธ์ 2567)

“...ตัวผู้สมัครใจใหญ่ ใจสปอร์ตอยู่แล้ว หุ้มเทลงพื้นที่ เห็นหน้าเห็นตาตลอด บวกกับผู้นำท้องถิ่นสนับสนุนท่านอีก พอเลือกเสียเสียงคนนี้จะ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 15: 6 กุมภาพันธ์ 2567)

“...ผู้นำท้องถิ่นก็สำคัญ ห้วคะแนนก็สำคัญในการช่วยผู้สมัครโปรโมตตัวเอง แต่ก็สู่วันเลือกตั้งวันสุดท้ายไม่ได้เหมือนเดิม...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 16: 12 กุมภาพันธ์ 2567)

“...กลุ่มผู้นำท้องถิ่นสำคัญต่อผู้สมัครเลย ถ้าผู้นำดีชาวบ้านเคารพนับถือ ดีจริงถ้าผู้นำสนับสนุนใครลูกบ้านก็พร้อมสนับสนุน แต่กลุ่มห้วคะแนนเรารู้กันอยู่ว่าต้องมีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้สมัคร ส่วนกลุ่มเด็กNew Vote จะมีความคิดเป็นของตัวเองส่วนมากเขาก็เลือกพรรคก้าวไกล ไม่ค่อยมีผลต่อการสร้างฐานเสียงเท่าไร...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 19: 15 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มองว่ากลุ่มผู้นำท้องถิ่นมีส่วนช่วยในการสร้างฐานเสียงมากกว่าเพราะผู้นำท้องถิ่นก็มาจากการเลือกของประชาชนเช่นเดียวกัน...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 20: 12 กุมภาพันธ์ 2567)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเรื่องกลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่ม
นักการเมืองท้องถิ่น พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นมีความหน้าเชื่อถือในการสร้างฐานคะแนนเสียงให้กับ
ผู้สมัครในระดับมากเนื่องจาก กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นมากจากการเลือกตั้งของประชาชนเช่นเดียวกัน
แต่ยังมีบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยเนื่องจาก บางคนมีความคิดเป็นของตัวเอง เจาะจงถึงการกระทำของผู้สมัคร
และนโยบายที่เป็นไปได้มากกว่ากลุ่มหัวคะแนนหรือกลุ่มผู้นำชุมชน

คำถาม กลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มหัวคะแนนเป็นอย่างไร

“...กลุ่มหัวคะแนนส่วนมากช่วยหลายพรรคไม่ค่อยจริงใจ เลือกพรรคนี้จากนโยบาย
และการลงพื้นที่ของผู้สมัคร เพราะแกล้งเป็นคนจริงใจและสม่ำเสมอจริง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 : 2 กุมภาพันธ์ 2567)

“...กลุ่มหัวคะแนนบางคน มีผลต่อการเลือกผู้สมัครเพราะว่ากลุ่มนี้จะมากระจาย
ข่าว มาเรียกคนในพื้นที่ไปฟังปราศรัยต่างๆ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4: 2 กุมภาพันธ์ 2567)

“...เลือกคนที่เราเห็นบ่อยๆ ออกงานบ่อยๆ หัวคะแนนมีแต่คนเก่งๆน่าเชื่อถือ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 10: 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...หัวคะแนนก็ช่วยโปรโมตตัวผู้สมัครได้ดี เป็นอีกกระบอกเสียงที่สำคัญช่วยให้เรา
ตัดสินใจเลือกผู้สมัคร...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 13: 8 กุมภาพันธ์ 2567)

“...มีความคิดเป็นของตัวเอง แต่ก็รับฟังนโยบายหรือข่าวสารจากกลุ่มหัวคะแนน
หรือผู้นำท้องถิ่น เพียงแค่รับฟังเพราะทราบอยู่ว่ากลุ่มหัวคะแนนและผู้นำท้องถิ่นบางคนก็
ได้รับผลประโยชน์จากผู้สมัครเพื่อมากระจายข่าวและพูดเชียร์ให้ชาวบ้านเลือกตัวเองมาก
ขึ้น...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 14: 8 กุมภาพันธ์ 2567X)

“...หัวคะแนนเป็นตัวสำคัญเพราะถ้าหัวคะแนนดี ฐานเสียงผู้สมัครจะดีขึ้น แต่ถ้า
หัวคะแนนไม่ดี ฐานเสียงผู้สมัครก็จะลดลง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 18: 12 กุมภาพันธ์ 2567)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มหัวคะแนน เป็นอย่างไร พบว่า กลุ่มนี้มีความสำคัญปานกลาง เพราะการมีความคะแนนให้กับพรรคหรือตัวผู้สมัคร ก็ดี เพื่อกระจายข่าวสารให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง แต่ยังมีอีกบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยจากการที่ หัวคะแนนบางคนมีการรับข่าวสารหรือเป็นหัวคะแนนให้กับผู้สมัครอีกหลายคนเพียงเพื่อหวังผลประโยชน์

คำถาม กลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มประชาชนผู้มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ (New Voter) เป็นอย่างไร

“...เลือกเสียเสียงเป็น สส.อุบลเขต 10 แต่ไม่ได้เลือกพรรค เพราะดูแก่ที่ผลงานไม่ได้ เลือกจากกระแส...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3: 2 กุมภาพันธ์ 2567)

“...หนูพึ่งมีสิทธิ์เลือกตั้งปีนี้ ก็เลือกเสียเสียงเพราะว่าแก่งพื้นที่ตลอด ในพื้นที่ เดือดร้อนมีปัญหา แกมาถึงก่อนผู้นำบางคนอีก...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5: 3 กุมภาพันธ์ 2567)

“...คนรุ่นใหม่เรามีความคิดเป็นของตัวเอง เจาะจงถึงการกระทำของตัวผู้สมัคร และ นโยบายที่เป็นไปได้มากกว่ากลุ่มหัวคะแนนหรือกลุ่มผู้นำชุมชน...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 : 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...เด็กทุกวันนี้ส่วนมากเชียร์ให้เลือกก้าวไกล เพราะว่าดูในโทรศัพท์ ส่วนเราคนแก่ คนเฒ่าเราก็อ้างจากหัวคะแนนและผู้นำ เวลามีปัญหาเราก็อ้างถึงได้ง่าย...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 9: 5 กุมภาพันธ์ 2567)

“...กลุ่มคนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิ์ออกเสียงลงคะแนนจะเลือก ส.ส. จากผลงาน และการลงพื้นที่ การเข้าถึงประชาชน รับฟังปัญหาและแก้ไข...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 12: 7 กุมภาพันธ์ 2567)

“...กลุ่มเด็กNew Vote จะมีความคิดเป็นของตัวเองส่วนมากเขาก็เลือกพรรคก้าวไกล ไม่ค่อยมีผลต่อการสร้างฐานเสียงเท่าไร...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 19: 12 กุมภาพันธ์ 2567X)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเรื่องกลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มประชาชนผู้มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ (New Voter) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชี้ให้เห็นว่า กลุ่ม

ประชาชนผู้มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ (New Voter) จะมีความคิดเป็นของตัวเองจากการเข้าถึงสื่อต่างๆ ที่ทำให้เห็นถึงตัวผู้สมัครมากกว่าการถูกชักจูงจากกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นหรือกลุ่มหัวคะแนน

ดังสรุปการสัมภาษณ์ได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทยรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10 มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การชนะการเลือกตั้งของพรรคเพื่อไทยรวมพลังซึ่งเป็นพรรคน้องใหม่ในจังหวัดอุบลราชธานี ต้องมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นในการเลือกตั้งจากกระบวนการตัดสินใจของประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10 และเชื่อว่าคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร นโยบายของพรรค วิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เครือข่ายทางการเมือง และการใช้ทรัพยากรของพรรค เป็นปัจจัยส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทยรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10 และกลยุทธ์ในการสร้างฐานที่ได้รับความนิยมสำหรับพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่นั้นเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมกับนักการเมืองท้องถิ่น กลุ่มหัวคะแนนโดยการสรรหา กำหนดเป้าหมายไปที่กลุ่ม "ผู้ลงคะแนนเสียงใหม่" จากปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทยรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่10”(คุณสมบัติของตัวผู้สมัคร นโยบายของพรรค วิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง เครือข่ายทางการเมือง และการใช้ทรัพยากรของพรรค) เพื่อฟังเสียงตอบรับที่ได้รับจากชุมชน การสำรวจความคิดเห็น และการลงพื้นที่เป็นประจำจากกลุ่มผู้ช่วยเหลือที่สามารถสร้างฐานนิยมให้เพิ่มขึ้นจากเดิมให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับความต้องการและการตัดสินใจของประชาชน สิ่งที่ตอบสนองความต้องการและความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งจะเป็นการสร้างฐานที่ได้รับความนิยมอย่างมั่นคงให้กับผู้สมัครพรรคจัดตั้งใหม่จากการสัมภาษณ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทยรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และเพื่อศึกษากลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน โดยได้อาศัยแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง คือผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในอำเภอโนนไยีน อำเภอทุ่งศรีอุดม อำเภอน้ำขุ่น อำเภอสำโรง (ยกเว้นตำบลสำโรง ตำบลโคกก่อ และตำบลบอน) อำเภอเดชอุดม (เฉพาะตำบลทุ่งเทิง) จำนวน 400 คน และอาศัยแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรตัวอย่าง คือ กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 เช่น กำนัน สารวัตร กำนันผู้ใหญ่บ้าน ส.อบต ฯลฯ กลุ่มผู้นำทางการเมืองที่มาจากพรรค และกลุ่มประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ที่สามารถออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้ จำนวน 20 คน สามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย จำนวน 198 คน รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 177 คน โดยผู้ที่มีอายุ 36 ปี ได้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 22 คน ส่วนใหญ่ของผู้ที่ตอบแบบสอบถามจะมีสถานภาพสมรส มีอาชีพทำไร่ /ทำนามากที่สุดถึง 107 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 5,001 – 15,000 บาท และระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือระดับมัธยมศึกษา

5.1.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านพรรคที่เลือก

ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ (ได้แก่ พรรคเพื่อไทยรวมพลัง) เป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 285 คนและสุดท้ายคือพรรคเก่า (เช่น เพื่อไทย ก้าวไกล ภูมิใจไทย เป็นต้น) จำนวน 115 คน

5.1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่โดยภาพระดับพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ตอบแบบสอบถามรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นด้วยมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านนโยบาย ด้านรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ด้านพรรคการเมือง ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร

ด้านนโยบายพรรคเพื่อไทยรวมพลัง จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.72 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับนโยบายการส่งเสริมการมีงานทำสร้างอาชีพในชุมชน ส่งเสริมธุรกิจรายย่อย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.94 รองลงมาคือนโยบายปฏิรูปที่ดินยกเลิก สปก. นโยบายส่งเสริมการมีงานทำสร้างอาชีพในชุมชนส่งเสริมธุรกิจรายย่อย นโยบายด้านการศึกษาเรียนฟรีจนถึงปริญญาตรี นโยบายด้านสาธารณสุขยกระดับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) นโยบายปฏิรูปภาคเกษตรโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มผลผลิต และสุดท้ายนโยบายปลดหนี้ผ่อนชำระหนี้เกษตรกร และในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอุบลราชธานีเขตเลือกตั้งที่ 10 สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ด้านนโยบายของพรรคมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ชี้ให้เห็นจุดเด่นของพรรคเพื่อไทยรวมพลังและตัวผู้สมัครจากการมีนโยบายพรรคที่สามารถเกิดขึ้นได้จริงและเป็นนโยบายที่ไม่ขายฝันเพื่อต้องการให้ประชาชนเลือกเท่านั้น

ด้านรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.61 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีการเคาะประตูบ้านอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.67 รองลงมาคือ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีใช้สื่อใหม่ในการรณรงค์หาเสียง เช่น เฟสบุ๊ก

ไลน์ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ฯลฯ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีเปิดเวทีปราศรัยตามจุดสำคัญ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีใช้รถแห่หาเสียงทุกเส้นทาง และสุดท้ายการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีใช้สื่อหาเสียง เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คัดเอาทสวงาม และในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอุบลราชธานีเขตเลือกตั้งที่ 10 สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตเลือกตั้งที่ 10 ด้านวิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ตัวผู้สมัครพรรคเพื่อไทยรวมพลังมีการลงพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ ชอบช่วยเหลือ ร่วมงานประเพณีต่างๆ ประชาชนในเขตกาเลือกตั้งพบปะบ่อยครั้งจากการลงพื้นที่ทั้งช่วงก่อนจะมีการเลือกตั้งและช่วงของการเลือกตั้ง

ด้านพรรคการเมือง จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.74 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการมีหัวหน้าพรรคการเมืองที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.85 รองลงมาคือเป็นพรรคที่มีนโยบายที่ดีต่อประชาชน บุคลากรในพรรคล้วนมีคุณภาพ เป็นพรรคการเมืองที่ต่อสู้ในแนวทางประชาธิปไตย และสุดท้ายเป็นพรรคที่ได้รับความนิยมสูงในท้องถิ่นหรือชุมชน

ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ผลรวมมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.57 ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของตัวผู้สมัครควรมีนุชย์สัมพันธ์ เข้ากับประชาชนได้ดี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.89 รองลงมาคือผู้สมัครเป็นคนในพื้นที่ที่ลงรับสมัคร มีบุคลิกภาพดี เป็นผู้มีความสามารถในการพูดการนำเสนอ และสุดท้ายผู้สมัครเป็นที่รู้จักเป็นการส่วนตัว และในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ประชาชนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอุบลราชธานีเขตเลือกตั้งที่ 10 สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมกาเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตกาเลือกตั้งที่ 10 ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัครมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ประชาชนให้ความสนใจในตัวผู้สมัครพรรคเพื่อไทยรวมพลังอยู่ก่อนและในอดีตและท่านเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติในการได้รับตำแหน่งในครั้งนี้ จากความดีความชอบต่อประชาชนในจังหวัดอุบลราชธานี เขตกาเลือกตั้งที่ 10

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านเครือข่ายทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความสำคัญกับด้านนี้มาก เพราะหากผู้สมัครมีเครือข่ายทางการเมืองที่ดีก็หมายถึงมีอีกแรงสนับสนุนที่มีอิทธิพลและมั่นคงมากขึ้น ผู้สมัครมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้านการใช้ทรัพยากรของพรรคมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พบว่า ในพื้นที่ของพรรคเพื่อไทรรวมพลังด้านการใช้ทรัพยากรของพรรคยังเป็นอีกด้านที่สำคัญมากในการเก็บคะแนนเสียงเลือกตั้งจากชาวบ้านที่มีอายุหรือในอีกช่วงวัยที่ยังมีการยึดเรื่องนี้ไว้เป็นสิ่งที่ต้องได้รับในการเลือกตั้ง

5.1.4 กลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่

ผลวิเคราะห์อิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) พบว่า โดยตัวแปรต้นที่มีอำนาจการทำนายที่ดีที่สุด คือ กลุ่มหัวคะแนน โดยค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.622 รองลงมาคือ นักการเมืองท้องถิ่น ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.201 และกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.149 ตามลำดับ

กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า มีค่า sig.เท่ากับ .000 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นมีอิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเรื่องกลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นมีความน่าเชื่อถือในการสร้างฐานคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครในระดับมาก เนื่องจากกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นมากจากการเลือกตั้งของประชาชนเช่นเดียวกัน แต่ยังมีบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยเนื่องจาก บางคนมีความคิดเป็นของตัวเอง เจาะจงถึงการกระทำของตัวผู้สมัคร และนโยบายที่เป็นไปได้มากกว่ากลุ่มหัวคะแนนหรือกลุ่มผู้นำชุมชน

กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มหัวคะแนน จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า มีค่า sig.เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มหัวคะแนนมีอิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มหัวคะแนน พบว่า กลุ่มนี้มีความสำคัญปานกลาง เพราะการมีความคะแนนให้กับพรรคหรือตัวผู้สมัครก็ดี เพื่อกระจายข่าวสารให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง แต่ยังมีอีกบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยจากการที่หัวคะแนนบางคนมีการรับข่าวสารหรือเป็นหัวคะแนนให้กับผู้สมัครอีกหลายคนเพียงเพื่อหวังผลประโยชน์

กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปีที่มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรก จากการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า มีค่า sig.เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมด้านกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปีที่มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรกมีอิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และในส่วนของงานวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเรื่องกลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มประชาชนผู้มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ (New Voter) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชี้ให้เห็นว่า กลุ่มประชาชนผู้มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ (New Voter) จะมีความคิดเป็นของตนเองจากการเข้าถึงสื่อต่างๆที่ทำให้เห็นถึงตัวผู้สมัครมากกว่าการถูกชักจูงจากกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นหรือกลุ่มหัวคะแนน

5.2 อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ทำแบบสอบถามเป็นเพศชายส่วนใหญ่ เนื่องจากภูมิศาสตร์ทางภาคอีสานตอนล่าง ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกร ทำไร่ ทำนา ซึ่งผู้กลุ่มนำส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ทั้งนี้อายุจะเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 40 ปี และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจะอยู่ที่ 5001-10000 บาทต่อเดือน การศึกษาระดับมัธยมศึกษา และการเลือกตั้งครั้งล่าสุด 16 พฤษภาคม 2566 ที่ผ่านมามีพบว่าพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ (ได้แก่ พรรคเพื่อไทยรวมพลัง) ได้ชนะการเลือกตั้งจากเสียงของประชาชนจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทยรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในความคิดเห็นระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านนโยบาย รองลงมา คือ ด้านพรรคหาเสียง

เลือกตั้ง ด้านพรรคการเมือง และด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละด้าน พบว่า

ด้านนโยบายพรรค ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับนโยบายการส่งเสริมการมีงานทำสร้างอาชีพในชุมชน ส่งเสริมธุรกิจรายย่อย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.94 รองลงมาคือนโยบายปฏิรูปที่ดินยกเลิก สปก. นโยบายส่งเสริมการมีงานทำสร้างอาชีพในชุมชนส่งเสริมธุรกิจรายย่อย นโยบายด้านการศึกษาเรียนฟรีจนถึงปริญญาตรี นโยบายด้านสาธารณสุขยกระดับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) นโยบายปฏิรูปภาคเกษตรโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มผลผลิต และสุดท้ายนโยบายปลดหนี้ผ่อนชำระหนี้เกษตรกร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Promma, C. (2020). พรรคการเมืองกับการสร้างความนิยมทางการเมือง: กรณีศึกษาพรรคเพื่อไทย ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้พรรคเพื่อไทยได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องมี 5 ปัจจัย ได้แก่ กลยุทธ์นโยบายของพรรค กลยุทธ์ด้านผู้นำพรรค กลยุทธ์การสร้างความโดดเด่นของพรรค เนื้อหาความอ่อนแอของพรรคคู่แข่ง กลยุทธ์การยึดแนวทางประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการ และ กลยุทธ์การสื่อสารทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ ตามลำดับ

ด้านรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีการเคาะประตูบ้านอย่างทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.67 รองลงมาคือ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีใช้สื่อใหม่ในการรณรงค์หาเสียง เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ฯลฯ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีเปิดเวทีปราศรัยตามจุดสำคัญ การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีใช้รถแห่หาเสียงทุกเส้นทาง และสุดท้ายการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยวิธีใช้สื่อหาเสียง เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คัดเอาท์สวยาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Opsin, S., Adivadhanasit, C., & Suyaprom, S. (2022). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปของจังหวัด ภาคเหนือตอนล่าง จากการศึกษาพบว่าการรณรงค์หาเสียงมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปของจังหวัด ภาคเหนือตอนล่างในระดับความคิดเห็นในระดับมาก

ด้านพรรคการเมือง ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 คือ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการมีหัวหน้าพรรคการเมืองที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.85

รองลงมาคือเป็นพรรคที่มีนโยบายที่ดีต่อประชาชน บุคลากรในพรรคล้วนมีคุณภาพ เป็นพรรคการเมืองที่ต่อสู้ในแนวทางประชาธิปไตย และสุดท้ายเป็นพรรคที่ได้รับความนิยมสูงในท้องถิ่นหรือชุมชนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Siri Wattago, P. P., Showkasem, A., & Pruetyangkun, P. (2023). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน ในอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้านพรรคการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยคือ 3.03

ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร ซึ่งอยู่ในระดับความคิดเห็นของประชากรในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 คือ เห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณารายชื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับคุณสมบัติของตัวผู้สมัครควรมีนุชย์สัมพันธ์ เข้ากับประชาชนได้ดี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ที่ 3.89 รองลงมาคือผู้สมัครเป็นคนในพื้นที่ที่ลงรับสมัคร มีบุคลิกภาพดี เป็นผู้มีความสามารถในการพูดการนำเสนอ และสุดท้ายผู้สมัครเป็นที่รู้จักเป็นการส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวี ศักดิ์ แสง เงิน. (2016). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป 2 กรกฎาคม 2554 ของเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป 2 กรกฎาคม 2554 ของเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัครอยู่ในระดับความคิดเห็น ระดับมาก

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ 2 ผลวิเคราะห์อิทธิพลระหว่างกลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) พบว่า โดยตัวแปรต้นที่มีอำนาจการทำนายที่ดีที่สุด คือ กลุ่มหัวคะแนน รองลงมาคือนักการเมืองท้องถิ่น และกลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ตามลำดับ กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชน โดยที่กลยุทธ์ในการสร้างฐานความนิยมต่อพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนต่อในจังหวัดอุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 ต่อพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปทุมทิพย์ ม่านโคกสูง (2555) กรณีศึกษาความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2554 กล่าวว่า หัวคะแนนมีบทบาทต่อการจัดการเลือกตั้งของผู้ลงสมัคร การจัดการฐานข้อมูลของรายชื่อ จำนวนประชากรในพื้นที่ และการจัดการนำคนไปลงคะแนนเสียง โดยถือว่าเป็นบทบาทที่สัมพันธ์กับระบบอุปถัมภ์แบบนายเก่า - ลูกน้องเก่าที่มีบุญคุณต่อกันในเกือบทุกด้านตั้งแต่ครอบครัว เศรษฐกิจและความสัมพันธ์ของเครือข่าย

เป็นหัวคะแนน และญาติพี่น้องกับกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นฐานเสียงของพรรคเพื่อไทยมากที่สุดในพื้นที่ ศึกษา อย่างไรก็ตาม บทเรียนหัวคะแนนหลักและหัวคะแนนรองของผู้สมัครแต่ละพรรค ต้องทำงานประสานอย่างดีเยี่ยม

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการศึกษาพบว่า นโยบายพรรคเพื่อไทยรวมพลังประชาชนให้ความสำคัญในระดับมาก ผู้สมัครควรให้ความสำคัญในการกระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายให้ทั่วถึงประชาชนในพื้นที่ให้มากกว่านี้และควรนำผลการวิจัยจากงานวิจัยฉบับนี้ไปปรับใช้กับนโยบายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของผู้สมัครต่อสิ่งที่ประชาชนต้องการ
2. ผู้สมัครควรปรับกลยุทธ์ด้านการรณรงค์หาเสียงให้เหมาะกับกลุ่มประชากรและลักษณะเฉพาะของเขต เพื่อช่วยให้ผู้สมัครเชื่อมโยงกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งในระดับส่วนตัวมากขึ้นได้
3. การศึกษาพบว่าแนวโน้มของผู้เลือกและการเลือกตั้งในอดีตเพื่อเข้าใจแนวโน้มในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ในอนาคต
4. ผู้สมัครรับเลือกตั้งควรศึกษาผลการวิจัยเพื่อ นำไปใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการหาเสียงเลือกตั้ง การกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การชนะการเลือกตั้ง
5. นโยบายที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนำมาหาเสียงนั้นต้องเป็นนโยบายที่ชัดเจนสามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เห็นผลและสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างแท้จริง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

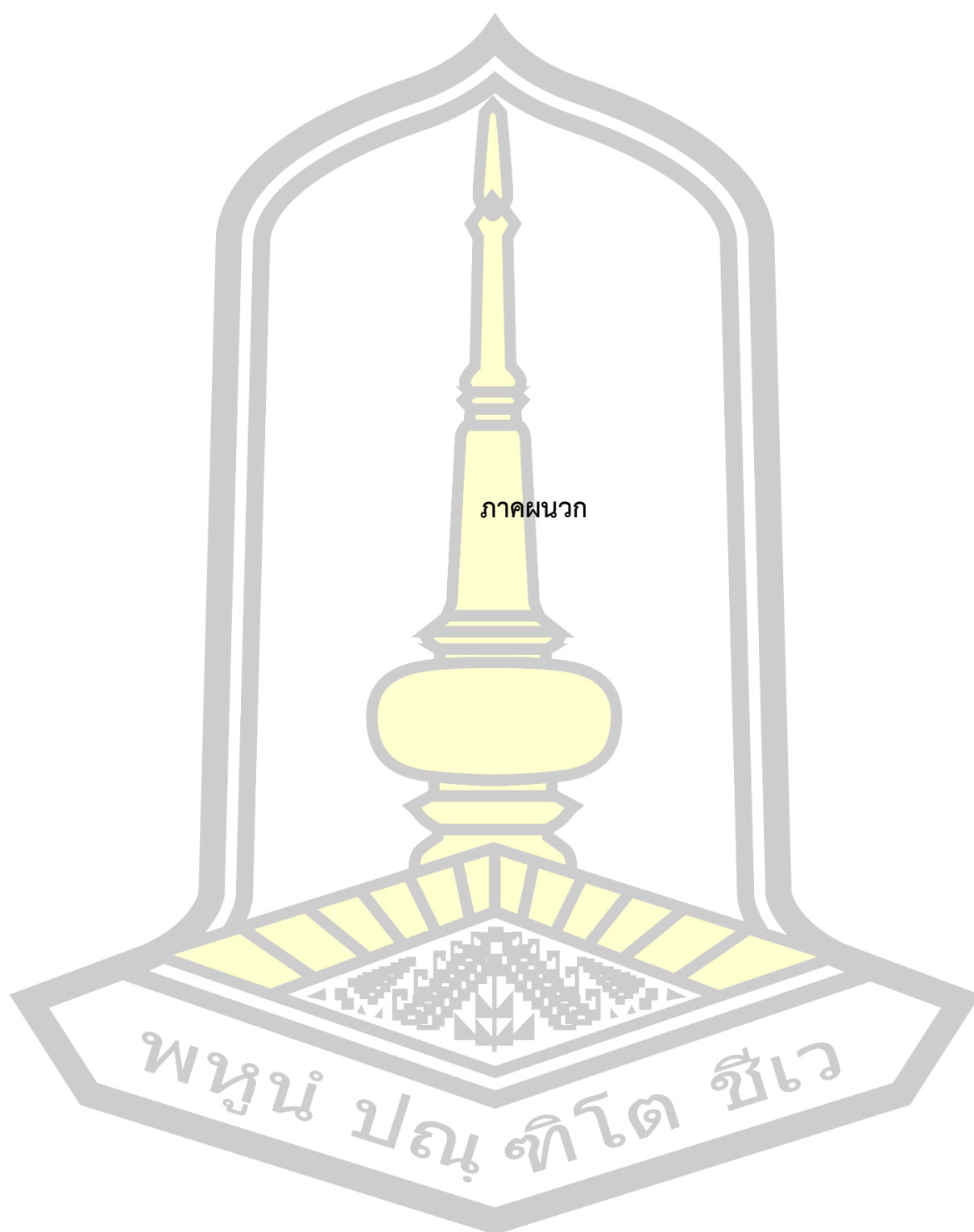
1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ต้องเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ต่างถิ่นแต่มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัด อุบลราชธานี เขตการเลือกตั้งที่ 10 เพื่อทราบถึงปัจจัยที่กลุ่มเหล่านี้ใช้ตัดสินใจเลือกผู้สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในครั้งต่อไป
2. หากจะศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาในห้วงของการเลือกตั้งเพื่อจะเป็นการลงพื้นที่และรับรู้ความคิดเห็นของประชาชนอย่างแท้จริง

3. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มการศึกษาที่ลึกลงไปถึงปัจจัยทางสังคม-เศรษฐศาสตร์ ที่มีผลต่อการเลือกตั้ง เช่น สภาพความเป็นอยู่ และปัจจัยทางสังคม-วัฒนธรรม ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในครัวเรือน และผู้ที่มีสิทธิ์เลือกตั้งหากแต่ไปทำงานต่างถิ่นอาศัย อาจช่วยให้เข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เลือก

4. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการสำรวจความคิดเห็นหรือการสำรวจผู้เลือกเพื่อเข้าใจความคาดหวัง ความพึงพอใจ และปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการเลือกตั้ง เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการเข้าใจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้เลือก

5. ในปัจจุบันสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวัน การศึกษาว่าผู้เลือกมีการเข้าถึงสื่อใด ๆ เพื่อรับข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของสื่อแต่ละชนิดในการส่งถึงกลุ่มเป้าหมาย อาจช่วยให้เข้าใจถึงวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการเข้าถึงของผู้เลือก

แบบสอบถามชุดที่.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งใน
จังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 - ตอนที่ 3 กลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่
 - ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566
2. โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะคำตอบที่เป็นจริงและสมบูรณ์เท่านั้น จะช่วยให้การวิจัยครั้งนี้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่
3. คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ และจะประมวลผลเป็นรายงานในภาพรวม เพื่อปรับใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านจะให้ความร่วมมือ และผู้วิจัยขอขอบพระคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

นายสุอานนท์ อนุสิม

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการเมืองการปกครอง วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุดหรือเติมข้อความในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ☐ ชาย 2. ☐ หญิง 3. ☐ เพศทางเลือก
LGBTQ+

2. อายุ ปี

3. สถานภาพ

1. ☐ โสด 2. ☐ สมรส 3. ☐ หย่าร้าง 4. ☐ แยกกันอยู่

4. อาชีพ

1. ☐ รับจ้างทั่วไป 2. ☐ ข้าราชการ พนักงานราชการ 3. ☐ พนักงานเอกชน
4. ☐ ค้าขาย 5. ☐ นักการเมือง 6. ☐ นักเรียนนักศึกษา
7. ☐ ทำไร่/ทำนา 8. ☐ นักการเมืองท้องถิ่น 9. ☐ เจ้าของกิจการ

5. รายได้ต่อเดือนของครอบครัวโดยประมาณ

1. ☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท 2. ☐ 5,001 – 15,000 บาท
3. ☐ 15,001 – 25,000 บาท 4. ☐ 25,001 – 35,000 บาท
5. ☐ สูงกว่า 35,000 บาท

6. ระดับการศึกษา

1. ☐ ต่ำกว่า ประถม 2. ☐ ประถมศึกษา 3. ☐ มัธยมศึกษา
4. ☐ ปริญญาตรี 5. ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

7. พรรคที่ท่านเลือก

1. ☐ พรรคเก่า (เช่น เพื่อไทย ก้าวไกล ภูมิใจไทย เป็นต้น)
2. ☐ พรรคที่เกิดขึ้นใหม่ (ได้แก่ พรรคเพื่อไทยรวมพลัง)

ตอนที่ 2 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(โปรดใส่ ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความรู้สึกของท่านมากที่สุด)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมในพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566	ระดับความเห็นด้วย/ความสำคัญ				
	น้อยที่สุด(1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1. ปัจจัยด้านนโยบายพรรคเพื่อไทยรวมพลัง					
1.1 นโยบายลดหนี้ ผ่อนชำระหนี้เกษตรกร					
1.2 นโยบายด้านการศึกษา เรือนฟรีจนถึงปริญญาตรี					
1.3 ส่งเสริมการมีงานทำ สร้างอาชีพในชุมชน ส่งเสริมธุรกิจรายย่อย					
1.4 ปฏิรูปที่ดิน ชกเลิก สปก.					
1.5 ปฏิรูปภาคเกษตรโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มผลผลิต					
1.6 ด้านสาธารณสุข ขกระดับ อาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)					
2. ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง					
2.1 สื่อหาเสียง เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คัดเอาท่สวยงาม					
2.2 เปิดเวทีปราศรัยตามจุดสำคัญ					
2.3 เกาะประตูบ้านอย่างทั่วถึง					
2.4 ใช้รถแห่หาเสียงทุกเส้นทาง					
2.5 ใช้สื่อใหม่ในการรณรงค์หาเสียง เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ฯลฯ					
3. ด้านพรรคการเมือง					
3.1 เป็นพรรคที่มีนโยบายที่ดีต่อประชาชน					
3.2 หัวหน้าพรรคมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก					
3.3 เป็นพรรคการเมืองที่ต่อสู้ในแนวทางประชาธิปไตย					
3.4 บุคลากรในพรรคล้วนมีคุณภาพ					
3.5 เป็นพรรคที่ได้รับความนิยมสูงในท้องถิ่นหรือชุมชน					
4. ด้านคุณสมบัติของตัวผู้สมัคร					
5.1 รู้จักเป็นการส่วนตัว					
5.2 มีมนุษยสัมพันธ์ เข้ากับประชาชนได้ดี					
5.3 เป็นคนในพื้นที่ที่ลงรับสมัคร					

5.4 เป็นผู้มีความสามารถในการพูด การนำเสนอ					
5.5 มีบุคลิกภาพดี					

ตอนที่ 3 กลยุทธ์การสร้างฐานนิยมของพรรคจัดตั้งใหม่(โปรดใส่ ✓ ในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงตามความรู้สึกของท่านมากที่สุด)

ปัจจัยด้านสื่อบุคคล (ท่านคิดว่าบุคคลดังต่อไปนี้มีความสำคัญหรือส่งผลต่อการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 อย่างไร)	ระดับความเห็นด้วย/ความสำคัญ				
	น้อยที่สุด(1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด(5)
1. กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น					
2. กลุ่มหัวคะแนน					
3. กลุ่มประชาชนที่มีอายุ 18 ปีที่มีสิทธิเลือกตั้งเป็นครั้งแรก					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566

4.1 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต 10 ปี 2566 อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

***** ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้เกียรติตอบแบบสอบถามฉบับนี้*****

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคที่เกิดขึ้นใหม่ : กรณีศึกษาการเลือกตั้งในจังหวัดอุบลราชธานี เขต10 ปี 2566

คำชี้แจง

การสัมภาษณ์ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทยรวมพลังในจังหวัดเลือกตั้ง

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ถูกสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล ผู้ถูกสัมภาษณ์ เพศ อายุ

สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ.....

ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด.....

ประสบการณ์การในการทำงาน สื่อที่ช่วยให้ท่านเข้าถึงนโยบายของ

ผู้สมัคร..... ความถี่ในการเข้าถึงสื่อ..... พื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่

.....

พญัน ปณ จิตโต ชีวะ

ส่วนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์

1.ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมที่เกิดขึ้นต่อพรรคเพื่อไทยรวมพลังในจังหวัดอุบลราชธานี เขต การเลือกตั้งที่10

- คุณสมบัติของตัวผู้สมัครมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร
- นโยบายของพรรคมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร
- วิธีและแนวทางการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร
- เครือข่ายทางการเมืองมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร
- การใช้ทรัพยากรของพรรคมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ อย่างไร

2. กลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยม

- กลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่นเป็นอย่างไร
- กลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มหัวคะแนนเป็นอย่างไร
- กลยุทธ์ในการสร้างฐานนิยมตามการรับรู้ของกลุ่มประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ (New Voter) เป็นอย่างไร

***** ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้เกียรติตอบแบบสอบถามฉบับนี้*****

บรรณานุกรม

กระมล ทองธรรมชาติ, ส. ส., ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ,. (2531). การเลือกตั้ง พรรคการเมือง และ
เสถียรภาพของรัฐบาล.

จักรกริช สังขมณี. (2554). ย้อนคิดว่าด้วยชีวิตทางการเมืองของชาวบ้าน : การเมืองในชนบทที่
มากกว่าการเลือกตั้งและขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม [Non-fiction]. วารสารสังคมวิทยา
มานุษยวิทยา : วารสารทางวิชาการ คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 30 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2554).

[https://chula.idm.oclc.org/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?
direct=true&db=cat05085a&AN=chu.b1926377&site=eds-live](https://chula.idm.oclc.org/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=cat05085a&AN=chu.b1926377&site=eds-live)

จุฑารัตน์ ลิ้มปกาญจน์. (2557). การเมืองเรื่องการเลือกตั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นในเทศบาล
เมืองหลวง POLITICS OF NATIONAL AND LOCAL ELECTION IN LANGSUAN
MUNICIPALITY. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.].

<http://doi.org/10.14457/CU.the.2014.844>

ชมรมคนรักน้ำเย็น อุบลราชธานี. (2022).

<https://www.facebook.com/people/%E0%B8%8A%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%84%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%99%E0%B9%89%E0%B8%B3%E0%B8%A2%E0%B8%B7%E0%B8%99-%E0%B8%AD%E0%B8%B8%E0%B8%9A%E0%B8%A5%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%8A%E0%B8%98%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%B5/100070771286304/>

ตัว สิริณรินทร์ วินิจฉายะจินดา, นิพนธ์ โชะเฮง, ณัฐพงศ์ บุญเหลือ, & เกรียงชัย ปิงประวัต. (2022).
การสร้างฐานเสียงของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่สังกัดพรรคการเมืองช่วงปี พ.ศ.2540-
2557 The Building a Vote Base of Bangkok Councilors Affiliated with Political
Parties During the Year 1997 – 2014. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนสุนันทา ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2565.

ประจักษ์ ก้องกีรติ. (2563). When we vote : พลวัตการเลือกตั้งและประชาธิปไตยในอาเซียน
(พิมพ์ครั้งแรก ed.) [Non-fiction]. มติชน.

[https://chula.idm.oclc.org/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?
direct=true&db=cat05085a&AN=chu.b2276937&site=eds-live](https://chula.idm.oclc.org/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=cat05085a&AN=chu.b2276937&site=eds-live)

ประจักษ์ ก้องกีรติ, & วีระยุทธ กาญจน์ชูฉัตร. (2561). ระบอบประยุทธ์ การสร้างรัฐทหารและทุน
นิยมแบบช่วงสั้น. วารสารฟ้าเดียวกัน 16 (2):, 7-41.

- เพียงกมล มานะรัตน์. (2547). การเมืองเรื่องการเลือกตั้ง : ศึกษากรณีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ของเทศบาลนครเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547 The politics of elections : a case study of the Chiang Mai mayoral election campaign 2004 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- วรรณภา ตีระสังขะ. (2564). อ่านรัฐธรรมนูญ 2560 (พิมพ์ครั้งที่ 1. ed.) [Non-fiction]. สำนักงานสัญญาธรรมศักดิ์เพื่อประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิเชียร แสงพิทักษ์. (2539). การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งโดยใช้วิธีการพนันขึ้นต่อ ; Gambling as an election campaign tactic จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- เวียงรัฐ เนติโพธิ์. (2558). ทึบบัตรกับบุญคุณ: การเมืองการเลือกตั้งและการเปลี่ยนแปลงเครือข่ายอุปถัมภ์ (พิมพ์ครั้งที่ 1. ed.) [Non-fiction]. ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. <https://chula.idm.oclc.org/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=cat05085a&AN=chu.b2053565&site=eds-live>
- ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2015). การสัมมนาประจำปี 2548 เรื่อง "ธนกิจการเมือง" ธนกิจการเมือง, คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์. (2561). ระบบเลือกตั้งเปรียบเทียบ. สยามปริทัศน์.
- หทัยกาญจน์ ตริสุวรรณ. (2019, 26 มีนาคม 2019). ผลการเลือกตั้ง 2562 : ศักขิงเสียงตั้งรัฐบาล ยึด “ที่นั่งในสภา” หรือ “คะแนนมหาชน” ? Retrieved 21 มีนาคม 2566 from <https://www.bbc.com/thai/thailand-47707490>
- โอฬาร ถิ่นบางเตียว. (2563). กลุ่มบ้านใหญ่บางแสน (ตระกูลคุณปลื้ม) กับการเลือกตั้ง 24 มีนาคม 2562. วารสารเศรษฐศาสตร์การเมืองบูรพา (Vol. 8 No. 1 (2563): มกราคม - มิถุนายน 2563). <http://ojslib3.buu.in.th/index.php/poleco/article/view/7271>
- BBC. (2019a, 18 กุมภาพันธ์ 2019). เลือกตั้ง 2562 : ที่สุดที่คุณอาจยังไม่รู้ก่อนเข้าคูหา. Retrieved 21 กุมภาพันธ์ 2566 from <https://www.bbc.com/thai/thailand-46902175>
- BBC. (2019b). จัดตั้งรัฐบาล : พลังประชารัฐปิดไร้ออกภาพ เดินหน้าเจรจาตั้งรัฐบาลต่อ. Retrieved 15 กุมภาพันธ์ 2566 from <https://www.bbc.com/thai/thailand-48441928>
- Chotanan, P. (2564). The Relations Between State and Local Government under the Context of Decentralization during The National Council for Peace and Order (2014-2019) วารสารการบริหารปกครอง (*Governance Journal*), ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564), 42-76.

- iLaw. (2557). รู้จัก สนช.และการเดินทางของกฎหมายใน สนช. Retrieved 17 พฤศจิกายน 2564 from <https://ilaw.or.th/node/3350>
- iLaw. (2559). มาตรา 44 กับอำนาจถอดถอน แต่งตั้งโยกย้าย ระเบียบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ. Retrieved 18 กุมภาพันธ์ 2564 from <https://www.ilaw.or.th/node/4254>
- KomChadLuek Online. (2566). เลือกตั้ง66 'อุบลราชธานี' ลูกเป็นไฟ ทั้ง 'ศึกสายเลือด' และรักหลายเส้น. <https://www.komchadluek.net/news/politics/544758>
- Matichon. (2566). ประกาศแล้ว ยุบสภา ปิดฉากรัฐบาลผสม 19 พรรค 'เยอะสุดใน ปวศ.'. Retrieved 23 มีนาคม 2566 from https://www.matichon.co.th/politics/news_3883073
- McVey, R. T. (2000). *Money and power in provincial Thailand* [Non-fiction]. Silkworm Books.<https://chula.idm.oclc.org/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=cat05085a&AN=chu.b1564455&site=eds-live>
- Nethipo, V. (2022). Clientelism under the NCPO Regime: New Networks in the Old Pattern. . *Journal of Social Sciences* 5 2 No. 1 (2022), 36-63. . <http://www.library.polsci.chula.ac.th/journal2>
- Nishizaki, Y. (2006). The Domination of a Fussy Strongman in Provincial Thailand: The Case of Banharn Silpa-Archa in Suphanburi [research-article]. *Journal of Southeast Asian Studies*, 37(2), 267-291. <https://doi.org/10.1017/S0022463406000555>
- Thairath. (2565, 29 ธันวาคม 2565). สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์: 'อัมโน ไม่ซิงกัดไม่ซุง' ของพรรคเล็กในไทย หลักการเดียวกับมาเลเซีย ...หรือแค่ชื่อเหมือน? Retrieved 23 มีนาคม 2566
- workpointtoday. (2562). กกต. แจงผลคะแนน ส.ส. 100 % ถูกต้องไม่เปลี่ยนแปลง ชี้ “บัตรเขย่ง” ทำตัวเลขไม่ตรงกัน. Retrieved 17 มกราคม 2566 from <https://workpointtoday.com/%E0%B9%81%E0%B8%88%E0%B8%87%E0%B8%9C%E0%B8%A5%E0%B8%84%E0%B8%B0%E0%B9%81%E0%B8%99%E0%B8%99-%E0%B8%AA-%E0%B8%AA-100-%E0%B8%96%E0%B8%B9%E0%B8%81%E0%B8%95%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%84%E0%B8%A1/>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายสุอานนท์ อนุสิม
วันเกิด	4 มกราคม 2534
สถานที่เกิด	อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	22 หมู่ 16 ตำบลโคกก่อง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี 34360
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	นักทรัพยากรบุคคล
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	องค์การบริหารส่วนตำบลโดมประดิษฐ์ ตำบลโดมประดิษฐ์ อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2545 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านโคกก่อง อำเภอสำโรงจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2548 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโคกก่อง อำเภอสำโรง จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2552 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวิจิตรพิทยา อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. 2555 นักเรียนนายสิบทหารบก หลักสูตร 1 ปี รุ่นที่ 15 โรงเรียนทหารราบ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. 2560 ปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) สาขาการปกครองท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. 2567 ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.) สาขา การเมืองการปกครอง วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ทุนวิจัย	-
ผลงานวิจัย	-

พูน ปณ จิตโต ชีเว